

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорѣни и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 400 лева; за заглавие, дата и подписъ на сѣщитъ на редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сѣдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права, на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 лева; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2000 лв.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вносни листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Абонаментътъ се внася винаги въ предплата съ вносенъ листъ или съ пари и бива годишенъ: 500 лева за България и 800 лева за странство, или полугодишенъ: 300 лева за България и 500 лева за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий. На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вносни листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствено минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламираниятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Надвнесени суми и рѣкописи не се връщатъ. Рѣкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LVIII

СОФИЯ, вторникъ, 1 септемврий 1936 година

Брой 196

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТЪ УКАЗЪ

№ 370

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Председателъ на Министерския съветъ, Министеръ на външнитъ работи и на изповѣданията, представено Намъ съ доклада му подъ № 2213 отъ 26 августъ 1936 година,

Постановихме и постановяваме:

I. Да утвърдимъ V-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 августъ 1936 година, протоколъ № 143, съ което, на основание чл. 47 отъ Конституцията, се приема следната

НАРЕДБА—ЗАКОНЪ

за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ

ОТДѢЛЪ I

Държавни привилегии

Глава I

Общи разпореждания

Чл. 1. Държавата има изключителното право да внася, да фабрикува и да продава на едро въ страната: кибритъ отъ всѣкаквъ видъ, карти за игра, цигарена хартия и гилзи за папириси.

Това свое право държавата може да използва чрезъ други лица при уговорени условия съ Министра на финанситъ. Договорътъ се утвърждава отъ Министерския съветъ.

Чл. 2. Министерътъ на финанситъ може да откупува отъ открититъ съ негово разрешение въ страната фабрики за предмети и стоки, съставляващи държавни привилегии, само ония количества, които сѣ необходими за мѣстна консумация, и то ако сѣщитъ отговарятъ на предвиденитъ условия.

Чл. 3. Доставчицитъ на неприети отъ държавата стоки и предмети, съставляващи държавни привилегии, ги изна-

сятъ въ странство, подъ надзора на акцизнитъ (данѣчнитъ) и митническитъ власти, въ опредѣленъ отъ Министерството на финанситъ срокъ. Преди изнасянето имъ се заличаватъ или унищожаватъ всички държавни знаци по тѣхъ. Ако това е невъзможно, унищожаватъ се самитъ стоки и предмети по начинъ, да станатъ негодни за употребление.

Въ такива случаи доставчицитъ нѣматъ право на каквото и да било обезщетение.

Чл. 4. Продажнитъ цени на едро и дребно на стокитъ и предметитъ съставляващи държавна привилегия, както и видоветъ имъ, се опредѣлятъ отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на финанситъ.

Когато държавата допуска частни лица за свои нужди да доставятъ стоки и предмети, съставляващи държавна привилегия, отъ тѣхъ се събира държавно право (монополно право) въ размѣръ, който се опредѣля отъ Министерския съветъ.

Чл. 5. Забранено е продажбата на стокитъ и предметитъ, съставляващи държавна привилегия, на цени по-високи отъ опредѣленитъ.

Чл. 6. Предметитъ и стокитъ, които Министерството на финанситъ доставя отъ странство за нуждитъ на държавнитъ привилегии, включително и разнитъ машини и тѣхнитъ части, се освобождаватъ отъ всѣкакви митнически и други данѣци, такси и берии, както и отъ гербовъ налогъ.

Чл. 7. Стокитъ и предметитъ, съставляващи държавна привилегия, вложени въ държавнитъ складове, както и при транспорта имъ, се застраховатъ отъ пожаръ и други причини, които биха ги направили негодни за употребление.

Чл. 8. Държавата си запазва правото да поставя реклами върху кутиитъ съ кибритъ и тия съ тютюневи издѣлия.

Това право държавата може да отстъпва:

а) на самитъ фабрики по доброволно съгласие;

б) на предприемачъ, чрезъ отдаване на публиченъ търгъ.

Министърътъ на финанситъ, съ одобрение на Министерския съветъ, опредѣля, по кой отъ начинитъ трѣбва да се отстъпи правото на рекламата и каква сума следва да се даде на фабрикантитъ, за разноски по рекламирането, въ случай, че последното бѣде отдадено на предприемачъ.

Рекламитъ въ тия случаи се освобождаватъ отъ всѣкакви други данѣци, такси, берии и отъ гербовъ налогъ.

Глава II

Кибритъ

Чл. 9. Подъ „кибритъ“ се разбира всѣко издѣлие, приготвено по химически или механически начинъ, което може да се запалва, било чрезъ търкане до другъ предметъ, било по другъ начинъ, безъ допиране до горящо тѣло.

Чл. 10. Кибритът, който се изнася от фабриката за мѣстна консумация, се обандерова съ държавен бандеролъ, който се предава по смѣтка на контролѣра при фабриката.

Доставениятъ отъ странство кибритъ трѣбва да бѣде също обандерованъ.

Чл. 11. Държавата сключва съ фабриканта на кибритъ за известенъ срокъ договоръ, съ който се уреждатъ условията, при които става фабрикуването на кибрита, приемането на същия отъ страна на държавата и заплащанетъ му.

Договорътъ подлежи на одобрение отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на финанситѣ.

Чл. 12. Държавата откупува произведения за нейна смѣтка кибритъ въ страната, по костуема цена, плюсъ една печалба на фабриканта, съгласно договора. Откупната цена се опредѣля въ ѣка година отъ четиричленна комисия, състояща се отъ двама делегати на Министра на финанситѣ, единъ делегатъ на Е. Н. Банка и единъ делегатъ на Софийската търговска индустриална камара. Решението на комисията подлежи на одобрение отъ Министра на финанситѣ.

Чл. 13. Неприетиятъ и приетиятъ кибритъ, намиращъ се въ фабриката и фабричните складове, се застрахова отъ фабриканта на кибритъ.

Чл. 14. Тютюноотговците, питиепродавците, кафеджинитѣ и бакалитѣ сж длъжни да държатъ и продаватъ кибритъ.

Чл. 15. Забранява се вносътъ, производството, държането и продажбата на всѣкакъв видъ машинки (запалки) и тѣхнитѣ части, които могатъ да служатъ за палене.

Забележка. За отдѣлна частъ отъ машинка (запалка) се счита всѣка частъ отъ фитила съ размѣри до 25 см. включително и всѣка частъ отъ камъчетата до 2 мм. включително, самата машинка, безразлично годна ли е или не за употребление, както и нейнитѣ части. Само камъчетата за миннитѣ лампи могатъ да се внасятъ въ страната, но винаги съ предварително разрешение на Министерството на финанситѣ и подъ контролата на акцизната (данъчна) власт.

Не се считатъ за такива машинки обикновенитѣ огнива, състоящи се отъ кремъкъ, стоманенъ ударникъ (чакмакъ) и праханъ.

Глава III

Карти за игра

Чл. 16. Подъ „карти за игра“ се разбиратъ всички карти, които служатъ за каквато и да било игра или развлѣчение, включително и картитѣ за гадане и пр., безъ разлика на формата и голѣмината имъ.

Чл. 17. Картитѣ за игра биватъ различни качества, въ зависимостъ отъ качеството на картоната, отъ който сж направени, отъ изработката имъ, както и отъ външния имъ видъ.

Тѣ трѣбва да бѣдатъ опаковани по колоди, съ бандеролъ, и да носятъ специаленъ държавенъ знакъ, който се опредѣля отъ Министра на финанситѣ.

Този знакъ се поставя върху асото каро отъ всѣка колода за обикновенитѣ карти за игра, а за всички други видове — върху опредѣлена отъ Министра на финанситѣ карта.

Глава IV

Цигарена хартия

Чл. 18. За цигарена хартия се счита оназ, която има тегло на квадратенъ метъръ до 40 грама включително.

Чл. 19. Хартията по-тежка отъ 40 грама на квадратенъ метъръ, която би могла да се употребява вмѣсто цигарена, подлежи на контролъ отъ Министерството на финанситѣ, който се опредѣля отъ същото.

Вносътъ, производството и търговията на бѣла оризова хартия, ако и по-тежка отъ 40 грама на квадратенъ метъръ, става съ разрешение на Министерството на финанситѣ, по реда и условията, които ще се установятъ отъ същото.

Вносътъ, производството и търговията на копринна хартия е позволено, но само съ предварително разрешение на Министерството на финанситѣ, и то ако е цвѣтна. Вносътъ, производството и търговията на цвѣтна хартия за амбалажъ и на други цвѣтни хартии, по-леки отъ 40 грама на квадратенъ метъръ, както и на пергаментовата, дергаминовата, парафинираната или пропита съ мазнини хартия, е позволенъ.

Цвѣтна хартия, по-лека отъ 40 грама включително на квадратенъ метъръ, която би могла да се употребява за пушене, подлежи на контролъ отъ Министерството на финанситѣ.

Чл. 20. Тютюнофабрикантитѣ могатъ да внасятъ цигарена хартия, на бобини и гилзи, като предварително заплащатъ на държавата монополното ѣ право, опредѣлено периодически отъ Министерския съветъ.

Монополното право на бобинитѣ се връща, ако сж употребени за папирози, изнесени за странство.

Забележка. Отъ една бобина съ дължина 1.560 м., се смѣта, че се изработватъ най-малко 20 кгр. папирози, при широчина на лентата най-малко 28 1/2 м. м. и дължина на папиросата най-малко 6.5 см.

Чл. 21. Фабрикантитѣ на бобини и тютюнофабрикантитѣ могатъ да иматъ свои депозити, както при фабрикантитѣ си, така и въ митницитѣ, презъ които ще става внос на бобинитѣ, като спазватъ всички нареждания, дадени по силата на тоя и на другитѣ закони.

Министърътъ на финанситѣ ще издаде особена наредба за условията, на които трѣбва да отговаря цигарената хартия на бобини, за реда по който тя ще се внася въ страната, за плащането и връщането на монополното ѣ право, дължината на лентата на разнитѣ видове бобини, както и за контролата, която трѣбва да се установи, за да се запазятъ интереситѣ на държавното съкровище.

Чл. 22. Цигарената хартия на листове трѣбва да има водни знаци, изобразяващи българския държавенъ гербъ, който трѣбва да бѣде отпечатанъ по такъвъ начинъ, че и при нарѣзването имъ на малки листчета, гербътъ да се вижда на всѣко листче.

ОТДѢЛЪ II

Акцизи

Глава I

Общи разпореждания

Чл. 23. Всички лица, които произвеждатъ или внасятъ отъ странство указанитѣ въ тоя законъ стоки и предмети, сж длъжни да плащатъ опредѣления върху тѣхъ акцизъ.

На мѣстнитѣ стоки и предмети, ако законътъ не постановява друго, акцизъ се събира предварително, преди изнасянето имъ отъ фабрикантитѣ или работилницитѣ, и то чрезъ вносни листове въ Б. Н. Банка, а на вносимитѣ отъ странство — при изплащането на митническитѣ облози.

Върху съдоветѣ, въ които се изнасятъ тия стоки и предмети отъ фабрикантитѣ и работилницитѣ или пъкъ внасятъ отъ странство, се поставятъ установени отъ Министерството на финанситѣ контролни знаци.

Цената на пломбитѣ, контролѣорскитѣ свидетелства, купонитѣ и други контролни знаци, книжа, формуляри и други подобни, изисквани по приложението на тоя законъ, се опредѣля съ заповѣдь отъ Министра на финанситѣ, и се заплаща отъ производителя или заявителя.

Забележка. Министерството на финанситѣ може да опредѣля, кои други стоки и предмети, мѣстни и чуждестранни, следва да се обандерватъ или пломбиратъ преди износътъ имъ отъ фабрикантитѣ или работилницитѣ или при вноса имъ въ страната.

Чл. 24. Внасянитѣ чуждестранни стоки и предмети се облагатъ съ акцизъ по онова тегло или обемъ, по което се събиратъ митата, а мѣстнитѣ стоки и предмети — по чистото имъ (нето) тегло или обемъ, съ изключение на ония отъ тѣхъ, за които закона постановява друго.

Чл. 25. Когато се увеличава размѣрътъ на акциза по тоя законъ или се предвижда плащането на новъ акцизъ, лицата, у които се намиратъ облагаемитѣ стоки и предмети, сж длъжни да ги декларираатъ писмено, въ опредѣленъ отъ Министерството на финанситѣ срокъ, за дооблагане или облагане, освенъ въ случаитѣ, когато изрично сж освободени отъ такова деклариране, дооблагане или облагане.

Недеклариранитѣ въ такива случаи стоки и предмети се считатъ за укрити.

Чл. 26. При нужда, за запазване интереситѣ на държавата, на народното стопанство и на консуматора, по искане на Министра на финанситѣ и по докладъ на Министра на търговията, промишлеността и труда, Министерския съветъ може да опредѣля максималнитѣ продажни цени на едро отъ фабрикантитѣ и отъ търговцитѣ на стоки и предмети, подлежащи на облагане по тоя законъ.

Чл. 27. Освобождаватъ се отъ акцизъ, по тоя законъ, ония стоки и предмети, които:

а) се изнасятъ задъ граница и то по реда и условията, установени въ тоя законъ и тия, установени отъ Министра на финанситѣ;

За изнасянитѣ задъ граница стоки и предмети фабрикантитѣ сж длъжни, преди изнасянето имъ отъ фабрикантитѣ депозити, да дадатъ гаранция за акциза по единъ отъ начинитѣ, предвидени въ букви „а“ и „б“ на чл. 52 отъ

тоя законъ. Тази гаранция се освобождава веднага, щомъ фабрикантътъ представи въ Министерството на финанситъ, чрезъ държавния контролоръ при фабриката му, износната декларация и другитъ документи отъ митницата, удостоверяващи, че стокитъ и предметитъ действително сж били изнесени задъ граници;

б) сж предназначени за личнитъ нужди на чуждестраннитъ пълномощни министри, на тѣхнитъ семейства (съпруга и деца) и на шефоветъ на чуждестраннитъ мисии въ България, съ рангъ на пълномощни министри, и семейства имъ, на базата на взаимностъ;

в) сж освободени въ всички специални случаи, предвидени въ тоя и въ другитъ закони.

Чл. 28. Неправилно събрана сума по тоя законъ се връща на лицето, което я е платило, ако бжде поискана отъ него, преди изтичането на шестъ месеца отъ датата на плащането ѝ.

Сумитъ по тоя законъ, които по опущение не сж били събрани изцѣло или отчасти, се плащатъ, ако се поискатъ отъ съответното държавно учреждение, не по-късно отъ 6 месеца, отъ като е констатирано опущението.

Всички въпроси, относно връщането на неправилно събрани или за плащане несъбрани суми по тоя законъ, се разглеждатъ и решаватъ отъ Финансовото министерство.

Признатитъ неправилно събрани суми се връщатъ на правоимеицитъ съ платежна заповѣдъ, а недосъбранитъ, когато лицето, отъ което се искатъ, откаже да ги внесе доброволно, се събиратъ, по реда за събиране на прѣжитъ данъци.

Събирането на суми, произходящи отъ несъбранъ или отъ недосъбранъ акцизъ, както и връщането на суми отъ надзетъ акцизъ на чуждестранни стоки и предмети, става по реда предвиденъ въ Закона за митницитъ.

Чл. 29. Производството, употреблението и вносътъ на всички подлежащи на акцизъ стоки и предмети по тоя законъ, става подъ контрола на акцизната (данъчна) властъ. Наредби за извършване на този контролъ се издаватъ отъ Министерството на финанситъ.

Чл. 30. Върховниятъ надзоръ по прилагането на тоя законъ принадлежи на Министра на финанситъ и се упражнява отъ него, чрезъ Отдѣлението за държавнитъ привилегии и за акцизитъ.

Чл. 31. Службата по надзора и изпълнението на тоя законъ, на правилника и наредбитъ по приложението му, се изпълнява отъ органитъ на акцизнитъ (данъчни) управления. Подробноститъ по тая служба ще се опредѣлятъ въ специаленъ правилникъ за службата на акцизнитъ (данъчни) управления.

Чл. 32. При акцизнитъ (данъчни) управления има акцизна стража, състояща се отъ акцизни пристави и акцизни конни и пеши стражари.

Числото на акцизнитъ пристави и стражари при отдѣлнитъ акцизни (данъчни) управления се предвижда ежегодно въ бюджета на държавата.

Акцизнитъ пристави и стражари сж длъжни да носятъ, опредѣленитъ отъ Министра на финанситъ, униформа, знаци и оръжие.

Чл. 33. На акцизнитъ (данъчни) органи, които поради естеството на работата сж заставени да работятъ извънредно работно време (повече отъ 8 часа на денонощие), фабрикантитъ плащатъ възнаграждение на часъ за извънреденъ трудъ, по размѣра на заплатата на служителя, по смѣтка, одобрена отъ Министерството на финанситъ.

Чл. 34. Всички държавни и общински власти сж длъжни да даватъ на акцизнитъ (данъчни) органи, съдействие за всичко, що се отнася до изпълнение на служебнитъ имъ обязанности.

Чл. 35. Акцизнитъ (данъчни) органи могатъ да употребяватъ оръжие въ следнитъ случаи:

1) когато, преследвайки пренасянето на контрабандни стоки и предмети, спиртни питиета или тютюнъ, поканятъ преносвачитъ да се спратъ и тия последнитъ не се подчинятъ на заповѣдитъ имъ, или пъкъ когато преследванитъ, следъ като бждатъ хванати, поискатъ съ сила да избѣгатъ;

2) когато преносвачитъ на контрабандни стоки, спиртни питиета и тютюнъ, или други лица нападнатъ открито съ оръжие акцизнитъ органи, презъ време на изпълнението на службата имъ; ако това нападение е направено съ целъ да се отнематъ съ сила заловенитъ въ тайно прекарване стоки или да помогнатъ за прекарването имъ, или за освобождаване на задържани нарушители, акцизнитъ органи употребяватъ оръжието си и тогава даже, когато нападателитъ не сж въоръжени;

3) когато бждатъ нападнати, пазейки или пренасяйки стоки или повѣрени тѣмъ предмети, съ целъ да имъ бждатъ отнети или унищожени, ако нападателитъ не прекра-

тятъ действията си при първото предупреждение или се противятъ при залавянето имъ.

Въ всички тия случаи акцизнитъ (данъчни) органи сж длъжни, колкото е възможно, да се ограничаватъ съ употреблението на хладно оръжие, и да прибѣгватъ до огнестрелно, само въ крайни случаи.

Ако се установи, че акцизнитъ органи сж употребили оръжие безъ нужда, тѣ отговарятъ дисциплинарно и углавно.

Чл. 36. Ревизоритъ по акцизитъ и държавнитъ привилегии иматъ правата на финансови инспектори, относно възложената имъ служба.

Глава II

Откриване и устройство на фабрики и работилници за произвеждане на стоки и предмети, подлежащи на облагане съ акцизъ

Чл. 37. Всѣки, който желае да построи фабрики за произвеждане на стоки и предмети, подлежащи на облагане по тоя законъ или да приспособи сгради за такива фабрики или да трансформира съществуваща фабрика, е длъженъ, преди да почне постройката, приспособяването или трансформирането, да поиска разрешение за това отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, съгласно Закона за индустрията, както и такова отъ Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 38. Производството въ страната на спиртъ, пиво, оцетъ, вжгледуокисъ, захаръ, гликоза, солъ, оризъ, циментъ, избухливи вещества, хартия, конци, петролъ, захарни издѣлия и други, подлежащи на облагане съ акцизъ, стоки и предмети, се извършва въ специално устроени за тая целъ фабрики (чл. 77) и подъ непосредствения надзоръ на държавата, упражняванъ чрезъ постояненъ държавенъ контролоръ или по другъ начинъ, указанъ въ тоя законъ.

Забележка. Произвеждането на морска солъ, чрезъ естествено или изкуствено изпаряване на морска или други солени води, както и лющенето на арпата (оризени зърна) въ динки (примитивни работилници), се позволява само при условията, предвидени въ тоя законъ.

Чл. 39. Когато фабричната сграда и инсталациитъ ѝ бждатъ готови, желающиятъ да открие фабрика за производство на стоки и предмети, подлежащи на облагане съ акцизъ, е длъженъ, единъ месецъ най-малко преди турянето ѝ въ действие, да подаде заявление, чрезъ съответниятъ акцизенъ (данъченъ) началникъ, до Министерството на финанситъ, къмъ което прилага:

а) разрешението за откриване, строежъ, разширение или премѣстване на индустриално заведение, издадено отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, съгласно Закона за индустрията;

б) три, надлежно завѣрени, копия отъ утвърденъ отъ Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството планъ на фабриката, въ който трѣбва да бждатъ нанесени, както всички помѣщения на главната фабрична сграда, така и на всички останали фабрични сгради: магазини, хамбари, работилници, навеси, гаражи, жилища и други такива; също трѣбва да бжде отбелязано и мѣстонахождението на всѣка инсталирана машина, апаратъ, уредъ, сѣдъ, трѣба, помпа и други такива. Трѣбитъ, каналитъ и улеитъ, въ които се движатъ сурови материали, вода, спиртни, петролни, водни и други пари, сапери или други течни и твърди материали, готови продукти на фабриката или остатѣци отъ последната, трѣбва да бждатъ нанесени въ плана и то съ различни цѣвтове;

в) по три екземпляра отъ описанията за начина на производството, за назначението на всѣко помѣщение, машина, апаратъ, сѣдъ, трѣба, помпа и пр., освенъ това, се посочва и годишниятъ капацитетъ на фабриката;

г) удостоверение, че заявителя е пълнолѣтенъ и неосъжданъ за измама, за фалшификация, за кражба, за укривателство или за престѣпление, което влече лишаване отъ граждански или политически права;

д) удостоверение, че фирмата, която ще експлоатира фабриката, е регистрирана предъ съответния сѣдъ;

е) удостоверение, чия собственостъ сж фабричните сгради и инсталации, както и за смѣтка на кого се произвеждатъ стокитъ и предметитъ.

Забележка. Работилницитъ, въ които се изработватъ стоки и предмети подлежащи на акцизъ, могатъ да се откриватъ само съ предварително разрешение отъ съответниятъ акцизенъ (данъченъ) началникъ и то въ помѣщения, отговарящи на изискванията отъ административнитъ, санитарнитъ и други власти.

Чл. 40. Фабриката тръбва да отговаря на следните условия:

а) да е построена въ строителната граница на населеното място или при желъзопътна гара, съ изключение на ония, чието производство, поради санитарни и други причини, налага да бъдат извън тая граница;

б) всички съдове, апарати, тръби, помпи и други такива тръбва да бъдат открити и поставени на здрави и неподвижни основи или подпорки, както и да се намират на леснодостъпно място, за да бъдат леснопроверяеми;

в) всички тръби, кюнци, помпи, контролни апарати, кантари и други тръбва да бъдат опломбирани съ особень пломбаж на Министерството на финансите и да бъдат боядисани въ различни цвѣтове, съобразно изработения планъ;

г) всички резервуари, линове, каци, бомби, мѣрилници, контролни апарати и други съдове на фабриката, тръбва да бъдат измѣрени отъ съответната служба по мѣрките и тегилките и съдържанието имъ да бъде отбелязано върху тѣхъ, чрезъ връзване, обгаряне или написване съ блажна боя. Контролните апарати, мѣрилници и всички съдове, съ които се измѣрватъ или пазятъ готовитѣ течни произведения, се измѣрватъ чрезъ наливане съ вода, а другитѣ — метрически. За измѣрването имъ се съставя актъ въ три екземпляра, подписанъ отъ фабриканта или замѣстника му, надлежно упълномощенъ.

Измѣренитѣ резервуари, съдове, апарати и други не могатъ да се мѣстятъ отъ едно място на друго въ фабриката, нито да се замѣнятъ съ нови или поправятъ, безъ знанието и разрешението на Министерството на финансите. При заявлението за тази целъ се прилага плана на новото мѣстонахождение на съдоветѣ и апаратитѣ.

Неизмѣренитѣ съдове, резервуари и апарати, не могатъ да се употребяватъ при фабриката.

д) фабричния дворъ да е заграденъ съ зидана ограда, не по-ниска отъ 2 метра, на която се оставя само една врата.

Министърътъ на финансите разрешава откриването и на други врати, ако това се налага отъ действителнитѣ нужди на фабриката и ако съ това не се затруднява контролата върху същата.

Надъ главната входна врата на фабриката се поставя надписъ съ обозначение, какъвъ видъ стоки и предмети се фабрикуватъ;

е) да има достатъчно обширни и здрави помѣщения и складове или съдове (резервуари) за съхраняване на суровитѣ материали и на готовитѣ произведения, съ огледъ капацитета на фабриката;

ж) фабричната сграда не тръбва да има вътрешни съобщения съ другитѣ сгради въ двора на фабриката или съ вратитѣ на оградата ѝ;

з) да има удобна канцелария за държавния контролоръ, отъ гдето да може лесно да се следи всѣко движение въ фабриката и въ двора ѝ, а така сѣщо, да има и две стаи и кухня, удобни за жилище на държавния контролоръ и на семейството му. Ако има и стражари при контролора — по една стая за жилище на всѣки отъ тѣхъ.

Забележка. Разходитѣ за нуждитѣ предмети и материали за канцеларията на контролора, за поддържането на чистотата въ последната, за освѣтление на същата и на жилището на контролора и стражаритѣ, както и тия за заплатитѣ имъ, сѣ за сметка на фабриканта.

Сумитѣ за заплати се внасятъ въ Б. н. банка предварително и то най-малко за една година.

Чл. 41. Министърътъ на финансите назначава комисия отъ компетентни за случая лица, която преглежда на самото място фабриката, дали тя е съобразна съ плана и описанията на същата, съ даденото разрешение, съ разпорежданията на тая законъ и съ правилника му, както и съ огледъ на фискалния контролъ. За резултата комисията съставя обстоенъ протоколъ, въ три екземпляра, съ съответно мнение.

Чл. 42. Протоколътъ на комисията се представя на Министра на финансите, който разрешава откриването на фабриката, ако тя отговаря на всички изискуеми по законитѣ условия.

Чл. 43. Единъ екземпляръ отъ одобрения протоколъ, отъ плана и отъ описанията се задържа въ Министерството, а другитѣ два се връщатъ на мѣстния акцизенъ (данъченъ) началникъ — единъ екземпляръ за управлението му, а другия за контролорството при фабриката. Разрешението за откриване на фабриката се съобщава писмено на фабриканта.

Чл. 44. Преди започване на производството, производителътъ е длъженъ да се снабди съ надлеженъ патентъ, съгласно тая законъ.

Чл. 45. Промѣнитѣ, които биха се наложили въ фабричнитѣ помѣщения, въ инсталациитѣ и оградата, могатъ да ставатъ само съ предварително разрешение на Министерството на финансите, като, следъ свършването имъ, се прегледатъ и одобрятъ отъ надлежна комисия и се нанесатъ на плана и описанието на фабриката.

Чл. 46. Контролътъ върху фабриките за производство на стоки и предмети, подлежащи на облагане съ акцизъ, се извършва отъ назначенитѣ при тѣхъ държавни контролори или по другъ начинъ, предвиденъ въ тая законъ.

Чл. 47. До гдето трае производството, акцизната (данъчната) властъ, въ лицето на фабричния контролоръ, има право да прониква въ всички отдѣления на фабриката и да проверява, извършватъ ли се фабричнитѣ работи, съгласно декларациитѣ за производството, редовно ли се води дневникътъ за ежедневнитѣ операции и, въобще, спазватъ ли се отъ фабриканта всички условия за контрола при производството, съхраняването и износа на облагаемитѣ стоки и предмети.

Фабрикантътъ или замѣстникътъ му е длъженъ да се намира въ фабриката въ това време и да дава всички обяснения, които му се поискатъ; той е длъженъ да дава работници и съдове, нуждни за извършване на тия проверки. Резултатътъ отъ проверките контролиращитѣ чиновникъ записва въ специална за тая целъ книга.

Чл. 48. Акцизнитѣ (данъчни) органи могатъ въ всѣко време да правятъ ревизии и проверки въ фабриките и работилницитѣ, при спазване нарежданията на тая законъ, правилника и наредбитѣ по приложението му.

Чл. 49. Всѣки фабрикантъ е длъженъ да води търговски книги, съобразно специалнитѣ за това закони. Тия книги фабрикантътъ е длъженъ да ги дава на ревизиращитѣ лица, когато бъдатъ поискани отъ тѣхъ.

Чл. 50. Количеството на добититѣ въ фабриката стоки и предмети се записва редовно всѣки 24 часа на приходъ по контролорската книга, следъ като се установи отъ контролора съ актъ, въ присѣствието на фабриканта или неговъ замѣстникъ, надлежно упълномощенъ. Актътъ се подписва, както отъ контролора, така и отъ фабриканта или замѣстника му.

Министърътъ на финансите може да нареди количеството на произведенитѣ стоки и предмети, облагаеми съ акцизъ по тая законъ, да се контролира и възъ основа на суровитѣ материали, отъ които се произвеждатъ, като максималния и минималния имъ добивъ бъде установенъ въ правилника за прилагането на сѣщия законъ.

Чл. 51. Следуюемиятѣ се акцизъ на стокитѣ и предметитѣ, изнасяни отъ фабриките, се заплаща отъ фабрикантитѣ на 15 и 30 число на месеца, по начинъ, който ще се установи въ правилника по прилагането на тая законъ.

За обезпечение на акциза, на количеството стоки и предмети, изнесено презъ отчетното полумесечие, фабрикантътъ е длъженъ да държи винаги въ депозита на фабриката си количество отъ стокитѣ и предметитѣ съ стойностъ, равна на дължимата сума за акциза.

Когато фабрикантътъ е нередовенъ съ плащането на акциза, Министерството на финансите има право да нареди акцизътъ да се плаща всѣки день.

Забележка. Министърътъ на финансите може да разрешава изнасянето на стоки и предмети, предназначени за нуждитѣ на държавнитѣ учреждения, безъ предварително заплащане следуюемия имъ се акцизъ. Последниятъ се плаща съ платежна заповѣдъ.

Чл. 52. За улеснение на фабрикантитѣ, Министърътъ на финансите може да имъ дава отсрочка до три месеца за плащане на акциза на изнесеното количество стоки и предмети отъ фабриката, ако тѣ гарантиратъ дължимата сума, по единъ отъ следнитѣ начини:

а) съ залогъ при Б. н. банка или Б. з. к. банка на ценни книжа отъ българскитѣ държавни или гарантирани отъ държавата заеми, съ отбивъ 30% отъ пазарната имъ стойностъ;

б) съ възбрана върху недвижими имоти. Кредитътъ не може да превъпасава 50% отъ оценката на тѣзи имоти.

Чл. 53. Оценката на имотитѣ се извършва отъ комисия, назначена отъ Министра на финансите, състояща се отъ компетентни за случая лица. При оценката на фабриката се включва и стойността на машинитѣ.

Забележка. За дадената отсрочка фабрикантитѣ заплащатъ предварително лихва 0.7% месечно върху отсроченитѣ суми.

Чл. 54. Ценнитѣ книжа и възбраненитѣ имоти могатъ да послужатъ за обезпечение и на следуюещитѣ кредити, правени за акциза. Гаранцията се подновява за следуюещитѣ кредити, щомъ сумата, дължима по предшедствуюещитѣ кредити или частъ отъ нея, е заплатена.

Чл. 55. Министърът на финансите може да откаже или спре кредита на акциза, въ всяко време, съ едно само съобщение за това до надлежния акцизен (данъчен) началник или контролоръ.

Чл. 56. От акциз се освобождава всяко количество стоки и предмети, което е унищожено въ фабричния складъ от някоя непреодолима сила — пожаръ, наводнение, пукване на съдове и тръби, разливане и други такива изключителни обстоятелства. Обаче, фабрикантъ или замѣстникътъ му, е длъженъ веднага да съобщи за случая на фабричния контролоръ, а въ негово отсъствие — на най-близката полицейска или общинска власт, за да констатира съ актъ унищожението. По този случай се прави разследване, и ако се установи, че унищожението на стокитъ и предметитъ е създадено преднамерено, или е произлязло отъ невнимание или небрежност, акцизътъ на унищожения стоки и предмети се изисква на общо основание. Фабрикантъ е длъженъ въ тридневенъ срокъ отъ съставянето на акта да внесе следуюния се акцизъ на унищожения стоки и предмети; въ противенъ случай, туря се запоръ на съответното количество такива или на другъ имотъ, който се продава на публиченъ търгъ.

Чл. 57. За стокитъ и предметитъ съ платенъ акцизъ, ако бждатъ унищожени или станатъ негодни, по каквато и да било причина, акцизътъ не се връща.

Сжщото важи за стокитъ и предметитъ, изнесени отъ фабриктъ, макаръ и следуюния се акцизъ да не е билъ платенъ.

Глава III

Спиртъ и спиртоварене

Чл. 58. Фабричния (неплодовъ) спиртъ се облага съ 75 лева акцизъ на единъ литъръ 100°.

Сжщиятъ за медицински цели се облага съ 45 лева на литъръ 100°.

Чл. 59. Денатурираниятъ мѣстенъ фабриченъ спиртъ се облага съ акцизъ, както следва:

- а) за горене и освѣтление — съ 20.25 лева на литъръ;
- б) за парфюмерия — съ 45 лева на литъръ 100°;
- в) за индустриални цели — съ 22.5 лева на литъръ 100°.

Мѣстниятъ фабриченъ спиртъ, който се употребява като изходенъ материалъ за добиване по химически начинъ на етеръ и хлороформъ, се освобождава отъ акцизъ.

Спиртъ за горнитъ цели се денатурира по начинъ, опредѣленъ отъ Министерството на финансите.

Чл. 60. Добиването на фабриченъ спиртъ, по какъвто и да било начинъ, отъ зърнени храни, брашно, оризъ, картофи, захарно цвекло, гулии, меласа, сухо грозде и всякакви други сухи плодове и материали, съ изключение на изброенитъ въ чл. чл. 222 и 224, се позволява само съ специално устроена за тази целъ фабрика, като се спазватъ разпоредженията на този законъ, на правилника и наредбитъ по прилагането му.

Чл. 61. Не се допуска откриването на спиртни фабрики или турането въ действие на заваренитъ отъ този законъ фабрики, ако нѣматъ капацитетъ годишно 300.000 литри 95° спиртъ.

Чл. 62. Въ спиртнитъ фабрики не се позволява да се поставятъ на фабричнитъ складове, тръби и апарати, при способности за отнемане каквато и да било частъ отъ материалитъ, преди дестилацията имъ, нито на спирта, който се съдържа въ тия материали.

Министърътъ на финансите може да разреши употребяването на апарати за събирането на свободния въглероденъ двуокисъ, който се отдѣля въ време на ферментацията, при спазване условията по тоя законъ, относно фабриктъ за въглероденъ двуокисъ.

Чл. 63. Стъкленитъ (спруветки, филтри), презъ които минава спиртътъ отъ изстудилнитъ, трѣбва да бждатъ покрити съ капаци, пломбирани така, щото да не може да се отнеме отъ вътре ни най-малка частъ отъ спирта. Министърътъ на финансите може да разреши поставянето, гдето е нужно, на малки канелки, по установенъ образецъ, за вземане проби отъ спирта, който изтича отъ изстудилнитъ, и то съ знанието и надзора на държавния контролоръ.

Чл. 64. Всякъ спиртофабрикантъ е длъженъ да снабди фабриката си съ контролни апарати, предварително одобрени отъ Министерството на финансите, служащи за измѣрване количеството и крепкостта на произвеждания спиртъ. Тѣзи апарати трѣбва да измѣрватъ минимумъ 300.000 литри и се поставятъ така, щото всичкиятъ спиртъ, който изтича отъ изстудилника да минава непременно презъ тѣхъ.

Чл. 65. Министърътъ на финансите може да задължи фабрикантитъ на спиртъ да поставятъ особенъ мѣрильникъ

за събиране на спирта, следъ минаването му презъ контролния апаратъ, и за повторното му измѣрване по начинъ, опредѣленъ отъ Министерството на финансите.

Дестилационнитъ апарати и ферментационнитъ съдове, когато се намиратъ въ бездействие, се запечатватъ отъ органитъ на Финансовото министерство.

Чл. 66. Всякъ спиртофабрикантъ, който има разрешение да произвежда спиртъ, е длъженъ, най-малко 15 дни преди поставянето на първата ферментация, да подаде, до Министерството на финансите и до акцизния (данъчния) началникъ, декларация за спиртоварене по установенъ образецъ, за единъ периодъ отъ 10 дни.

Чл. 67. Министерството на финансите нарежда неговъ органъ да се яви своевременно въ спиртната фабрика и, следъ като провери инсталациитъ и здравостта на поставенитъ контролни знаци и апарати, да отпечата съдоветъ и апаратитъ, които ще бждатъ употребени, да отбележи цифритъ по контролния апаратъ, както и да вземе нужнитъ предохранителни мѣрки, за да не може да се отнеме каквато и да било частъ отъ спирта. За извършеното съставя актъ, въ три екземпляра, подписани отъ спиртофабриканта или замѣстника му, надлежно упълномощенъ.

Чл. 68. Ферментационнитъ каши трѣбва да се приготвяватъ въ самата спиртна фабрика. Никакви ферментирующы материали не могатъ да се внасятъ, нито да се изнасятъ отъ фабриката.

Чл. 69. Не се позволява да се прибавятъ, направо или косвено при спиртоваренето или въ готовия спиртъ каквито и да било материали, които биха могли да понижатъ крепкостта на суровия спиртъ или на рафинирания спиртъ, както и такива, които биха се намѣрили вредни за здравето.

Чл. 70. Най-малко 10 дни, преди почването на последната ферментация, спиртофабрикантъ е длъженъ да подаде декларация едновременно до Министерството на финансите и до мѣстния акцизенъ (данъченъ) началникъ, за спиране на спиртоваренето и деня, когато ще се прекрати дестилацията.

Министерството на финансите възлага на свой органъ да се яви своевременно въ спиртната фабрика за запечатване казанитъ, съдоветъ и трѣбитъ на фабриката, както и да констатира показването на контролния апаратъ, като съставя за случая актъ, въ три екземпляра, подписани и отъ спиртофабриканта или отъ замѣстника му, надлежно упълномощенъ.

Сжщиятъ държавенъ органъ произвежда коренна ревизия на спиртната фабрика, като проверява съ най-голяма точностъ намиращия се на лице спиртъ.

Чл. 71. Въ време на спиртоваренето, фабрикантъ е длъженъ да води дневникъ по образецъ, предвиденъ въ правилника, въ който отбелязва последователно за всѣки ферментационенъ съдъ:

- а) вида и количеството на употребенитъ материали;
- б) деня и часа, когато започва приготвянето на материалитъ и номера на съда, въ който ще се произведе ферментацията;

в) колко чистъ спиртъ при 15° Т. С. ще получи отъ всѣки хектолитъръ материали, приготвени въ ферментационния съдъ; това записване той прави най-малко 15 минути, преди почване на дестилацията;

г) деня и часа, въ който почва дестилацията; това записване той прави веднага, преди пушането на материалитъ въ дестилационния апаратъ.

Чл. 72. Количеството на произведения спиртъ се опредѣля, съгласно чл. 50, въз основа на контролния апаратъ и мѣрильника, по начина, който ще се опредѣли въ правилника за прилагане на тоя законъ. Ако отъ сравнението, които акцизниятъ контролоръ прави съ количеството на обявенитъ материали, съ дневника на спиртофабриканта и съ своитъ по-предидни проверки, се установява, че показаното отъ контролния апаратъ или мѣрильникъ производство е по-малко отъ очакваното, той прави разследване за недоимъка на производството и за резултата донася веднага на акцизния (данъчния) началникъ и на Министерството на финансите.

Чл. 73. Въ случай на повреждане или на нередовно действие на контролния апаратъ, държавниятъ контролоръ веднага уведомява Министерството на финансите. Въ тоя случай, ако не е последвало прекъсване на дестилацията, за основа на изчислението на произведения спиртъ се взима цифрата, която е показалъ контролния апаратъ преди повредата или нередовността и следъ това се помножава числото на днитъ, презъ които контролния апаратъ е действувалъ повреденъ, съ сръдното

дневно производство, презъ предидущия периодъ. Резултатътъ се записва като произведение на дестилацията въ време на повредата или нередовността.

Чл. 74. Произведениятъ спиртъ се внася направо въ особени отдѣления на фабриката за съхраняване до изнасянето му.

Всѣко количество спиртъ, което се намѣри въ оградата на фабриката, но не въ фабричния складъ, се счита за укрито отъ контролата.

Чл. 75. Произведениятъ спиртъ се съхранява въ фабричните складове въ желѣзни резервуари, които предварително се измѣрватъ и номериратъ. Всѣки резервуаръ трѣбва да има въ долната си частъ стѣклена цевъ, снабдена съ метрически дѣления за измѣрване вмѣстимостта на находящия се въ него спиртъ. Резервуаритѣ трѣбва да бждатъ поставени надъ земята, на здрави основи и открити отдолу, за да може да се провѣржава, да не сж съединени съ тайни трѣби, кранове и други.

Чл. 76. Количеството на произведенния спиртъ се оправдава отъ:

- а) изнесения чистъ спиртъ за консумация въ страната;
- б) изнесения чистъ спиртъ за странство;
- в) денатурирания спиртъ;
- г) наличния спиртъ въ фабричните складове;
- д) унищожения спиртъ отъ непреодолими сили, констатиран по реда, установенъ въ тоя законъ;
- е) съ допустимата отъ закона фира, и
- ж) съ загубата до 1% при получаване на безводенъ спиртъ.

Чл. 77. Спиртътъ, изнасянъ за употребление въ сградата, трѣбва да бжде 95°. Денатурираниятъ спиртъ за горене не може да има сила по-малка отъ 94° и по-голяма отъ 95°, а безводниятъ спиртъ за моторно гориво трѣбва да бжде най-малко 99.6°. За лабораторни цели може да се изнася и безводенъ спиртъ, съ предварително разрешение на Министерството на финанситѣ.

Чл. 78. Силата на спирта се измѣрва по Гей-Люсаковия спиртомѣръ при Т. 15° С.

Чл. 79. Недоимтъ, произходящъ отъ естественото изпаряване на спирта въ фабричните складове, се допуска най-много до 2% включително, върху внесеното въ склада количество спиртъ.

Загуба за пречистване на спирта се допуска най-много до 3% включително, върху общото количество на брутoвия спиртъ.

Чл. 80. Остатъцитѣ отъ пречистването на спирта (патоки, фузела, сивушнитѣ масла) не се записватъ при количествата на произведенния спиртъ. Тѣ могатъ, съ разрешение на Министерството на финанситѣ, да се унищожатъ чрезъ разливане въ самата фабрика, или да се изнесатъ въ страната за индустриално употребление, обаче, само отъ предприятие за производство на етерични масла, есенции и други подобни, или да се изнесатъ за странство.

Сдържаниятъ се спиртъ, въ тия остатѣци, когато тѣ се употребяватъ въ страната, не се облага съ акцизъ, ако не надминава 5% по обемъ. Въ противенъ случай, разликата въ повече се облага на общо основание.

Глава IV

Безводенъ (абсолютенъ) спиртъ

Чл. 81. За „безводенъ спиртъ“ се счита фабричниятъ спиртъ, който има крѣпкостъ най-малко 99.6° при Т. 15° С. по Гей-Люсаковия спиртомѣръ.

Чл. 82. Безводенъ спиртъ може да се произвежда само въ спиртнитѣ фабрики, чрезъ обезводняване на фабриченъ спиртъ, или направо отъ материалитѣ за добиване на фабриченъ спиртъ, като се работи съ ректификационни апарати съ непрекъснато действие, свързани непосредствено съ обезводняваща колона.

Чл. 83. Инсталирането на обезводителни апарати въ спиртнитѣ фабрики, както и построяването на нови фабрики за безводенъ спиртъ, става съгласно чл. чл. 37—44 отъ тоя законъ.

Чл. 84. Всичкиятъ разпореждания на закона, относно контролата по производството, съхраняването и разхода на обикновения фабриченъ спиртъ, иматъ приложение и при безводния спиртъ.

Чл. 85. За прихода-разхода на безводния спиртъ, контролорътъ при фабриката води отдѣлна контролорска книга, по определенъ образецъ.

Чл. 86. При обезводняванетоъ на спирта се допуска загуба до 1% отъ количеството на обикновения фабриченъ спиртъ.

Отдѣлна фира за безводния спиртъ при ревизитѣ не се пресмѣта. Тя се включва въ общата фира на произведенния спиртъ.

Чл. 87. Безводниятъ спиртъ може да се изнася отъ фабричитѣ само за следнитѣ цели:

- 1) за научни, лабораторни и индустриални цели;
- 2) за износъ задъ граница;
- 3) за приготвяне на „родно гориво“;
- 4) за разтворител на боитѣ при боядисването на безмитно внасянитѣ петролни продукти.

Въ първия случай, изнесениятъ безводенъ спиртъ се облага съ акцизъ по размѣра на акциза за фабричния спиртъ.

Въ втория, третия и четвъртия случаи той се освобождава отъ акцизъ.

Чл. 88. Изнасянето на безводния спиртъ за научни, индустриални и лабораторни цели, или за странство, става само съ предварително разрешение на Министерството на финанситѣ.

За изнасянето на безводенъ спиртъ за „родно гориво“ и за боядисване на безмитни петролни продукти, не се иска предварително разрешение отъ Министерството. Контролорътъ, обаче, издава преносителнитѣ свидетелства до съответната митница, която поема надзора на тоя спиртъ. Изнесениятъ отъ фабриката по такъвъ начинъ денатуриранъ безводенъ спиртъ се оправдава съ съставенитѣ въ митницитѣ актове за смѣсване на спиртъ съ съответнитѣ количества петролни продукти.

Глава V

Родно гориво

Чл. 89. „Родно гориво“ е смѣсъ отъ известенъ процентъ безводенъ спиртъ съ лекъ или тежкъ бензинъ, предназначенъ за употребление като течнo гориво, за произвеждане на двигателна сила.

Министерскиятъ съветъ, по докладъ на Министра на финанситѣ, има право да въведе задължителното примѣсване на безводенъ спиртъ съ останалитѣ леки минерални масла, съ относително тегло до 0.895 при Т. 15° С. (като газолинъ, петролъ и газболъ), предназначени за сжщата целъ.

Чл. 90. Процентното отношение на разнитѣ видове смѣси се определя отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на финанситѣ. Взетото решение се привежда въ изпълнение, следъ обнародванетоъ му въ „Държавенъ вестникъ“.

Чл. 91. Вносътъ, произвеждането и употреблението на леки минерални масла, като течнo гориво въ чисто състояние, става съ разрешение на Министерството на финанситѣ.

Чл. 92. Минералнитѣ масла, предназначени за смѣсване съ безводенъ спиртъ, трѣбва да бждатъ чисти и технически безводни.

Чл. 93. Преди изнасянето му отъ фабриката, безводниятъ спиртъ, предназначенъ за смѣсване съ леки минерални масла, или за разтворител на бои, се денатурира по начинъ, установенъ отъ Министерството на финанситѣ.

Чл. 94. Забранява се прибавянето на каквито и да било вещества въ смѣсенитѣ съ безводенъ спиртъ минерални масла, както и отдѣлянето на спирта отъ тѣхъ.

Чл. 95. Вносителитѣ и производителитѣ на леки минерални масла сж длъжни, въ срокъ три месеца отъ решението на Министерския съветъ, да инсталиратъ при складовѣтѣ си въ района на митницитѣ и при рафинеритѣ си, здрави, чисти и сухи резервуари за смѣсването на безводния спиртъ.

Чл. 96. Лекитѣ минерални масла, предназначени за родно гориво, които нареждането за задължителното имъ смѣсване съ безводенъ спиртъ завари на лице въ страната, се смѣсватъ въ срокъ, определенъ отъ Министра на финанситѣ.

Глава VI

Плодовъ спиртъ

Чл. 97. Плодовиятъ спиртъ се облага съ акцизъ 7 лева на литъръ 100°. Сжщиятъ не се облага съ общински налози.

Чл. 98. Подъ плодовъ спиртъ се разбира спиртна течностъ, съ сила повече отъ 50° по Гей-Люсаковия спиртомѣръ при Т. 15° С. добита отъ преваряване на вина и плодови ракии, получени отъ вино, отъ пращини, отъ сливова каша и отъ всѣкакви други прѣсни плодове.

Забележка. За плодовъ спиртъ се считатъ и всички плодови и винени ракии, съ сила надъ 50° по Гей-Люсаковия спиртомѣръ при Т. 15° С.

Чл. 99. Произвеждането на мастика, конякъ, ромъ и други подобни изкуствени напитки се позволява само отъ мѣстенъ плодовъ спиртъ, добитъ по установения въ тоя законъ редъ.

Чл. 100. Добиването на плодове спиртът от вино и плодови ракии е позволено само въ специални спиртоварници, откриването на които става по реда, указанъ въ чл. чл. 37—44 отъ тоя законъ.

Чл. 101. Дестилацията на виното и плодови ракии въ спиртоварницитѣ се извършва само съ дестилационни апарати, съ прекъснато и непрекъснато действие, и съ прѣко (на огънь) или парно нагрѣване. Тия дестилационни апарати трѣбва да иматъ капацитетъ най-малко 500 литри спиртъ за 24 часа и да сѫ снабдени съ контролни уреди (часовници).

Чл. 102. Контролнитѣ уреди се доставятъ отъ Министерството на финанситѣ за смѣтка на притежателитѣ на спиртоварници и се турятъ въ действие, следъ предварително провѣряване точността имъ.

Съ сѣщитѣ контролни апарати задължително се снабдяватъ и всички казани, които иматъ приспособление за увеличаване силата на получената спиртна течностъ надъ 50° при Т. 15°С. Редътъ за откриването на такива ракииджийници, контролтѣ върху производството, съхраняването и износа на добивания плодово спиртъ ще се опредѣлятъ въ правилника по прилагане на тоя законъ.

Презъ време на бездействие тия апарати и казани се държатъ запечатани (запломбирани) отъ Министерството на финанситѣ.

Чл. 103. При всѣка спиртоварница има държавенъ контролоръ.

Производството на плодово спиртъ се позволява само отъ 7 часа до 19 часа.

Чл. 104. За всѣко получаване на вино или плодови ракии, предназначени за внасяне въ складовѣ на спиртоварницитѣ за произвеждане на плодово спиртъ, следъ провѣрката имъ отъ мѣстната акцизна (данъчна) властъ, а гдето нѣма такава отъ общинската, притежателтъ ѝ е длъженъ да подаде веднага на държавния контролоръ декларация отъ кочанъ, по образецъ установенъ отъ Министерството на финанситѣ.

Въ декларацията се указва: количеството, вида и крепкостта на полученитѣ спиртни питиета, както и по кое преносително свидетелство се отнасятъ.

Чл. 105. Спиртоварьтъ, който ще добива плодово спиртъ направо отъ вина, е длъженъ да има специаленъ уредъ за опредѣляне крепкостта на вината, предварително одобренъ отъ Министерството на финанситѣ.

Чл. 106. Контролорътъ, въ присѣдствіе на спиртовара или неговъ упълномощенъ представителъ и поне единъ свидетел, провѣрява спиртнитѣ питиета съ подадената декларация и ги приема въ склада на спиртоварницата.

За приемането имъ сѣ съставя протоколъ въ три екземплара, подписанъ отъ казанитѣ лица. Единъ екземпляръ отъ протокола контролорътъ задържа, втория изпраща на мѣстния акцизенъ (данъченъ) началникъ, третия предава, срещу подписъ, на спиртовара.

Чл. 107. Полученото количество вино или плодови ракии, внесени въ склада при спиртоварницата, се вписва, съгласно протокола за приемането му въ складовата книга на спиртоварницата, като срещу всѣко приходно перо се подписва държавниятъ контролоръ, спиртоварьтъ или замѣстникътъ му.

Чл. 108. Спиртоварницитѣ не трѣбва да иматъ каквото и да било вътрешно съобщение съ складове и заведения за производство или търговия съ спиртни питиета и съ други заведения или помѣщения, неспадащи къмъ спиртоварницата. Надъ входнитѣ врати къмъ улицата на всѣка спиртоварница трѣбва да има надписъ: „Спиртоварница“.

Въ спиртоварницитѣ и въ районитѣ имъ не може да се държатъ или турятъ въ действие обикновени ракиени казани за варене на ракия.

Чл. 109. Най-късно 5 часа преди започването на преваряването, спиртоварьтъ е длъженъ да подаде декларация отъ кочанъ на контролора, за единъ периодъ отъ три дни, въ който да означа:

а) деня и часа, отъ които ще почне преваряването и какъвъ материалъ ще преварява;

б) номера и вмѣстимостта на казана, въ който ще се работи, количеството, вида и крепкостта на материалътъ, отъ който ще се добива плодови спиртъ и какво количество спиртъ и съ каква сила ще се произведе за 24 часа и

в) времето, презъ което ще действува казана.

Декларация съ сѣщитѣ данни и при сѣщитѣ условия се подава за всѣко ново пълнене на казана съ суровитѣ материали.

Подаденитѣ декларации се завеждатъ въ входящия дневникъ на контролорството.

Чл. 110. На означеното въ декларацията време, контролорътъ при спиртоварницата, следъ като провѣри цѣлостта на поставенитѣ пломби върху дестилационнитѣ апарати и контролнитѣ имъ часовници, сменя съответнитѣ пломби и разрешава преваряването и добиването на плодови спиртъ и то подъ непосредственъ неговъ контролъ.

Всѣки спиртоваръ е длъженъ да води надлежно номериранъ, прошнурованъ подпечатанъ и завѣренъ отъ съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ, регистрьтъ, въ който да записва всѣкидневнитѣ си операции: деня и часа, когато почва пълненето на казана; номерата на складовѣ, отъ които се взема материалътъ; номерата на дестилационнитѣ апарати, въ които се извършва преваряването; деня и часа, когато пълненето на казана се свърши и вида, количеството и силата на материала, сипанъ въ казана за преварка.

Следъ попълване на регистра и на отрѣзка му съ всичкитѣ тия данни, спиртоварьтъ или замѣстникътъ му, предава на държавния контролоръ отрѣзката отъ регистра, срещу подписъ върху кочана на сѣщия.

Чл. 111. Въ края на всѣки работенъ день (не по-късно отъ 19 часа) спиртоварьтъ вписва въ другъ регистрьтъ количеството и силата на спирта, който е получилъ презъ деня. Отрѣзкътъ отъ тоя регистрьтъ той предава, срещу подписъ, на контролора, който, като провѣри точността на даннитѣ по отрѣзката на регистра, записва спирта на приходъ въ контролорската книга и срещу приходното перо се подписва, заедно съ спиртовара или замѣстника му.

Чл. 112. Внесенитѣ и записанитѣ по книгитѣ на спиртоварницата за преваряване вина и плодови ракии не могатъ да се изнасятъ наново въ първоначалното имъ състояние.

Чл. 113. Количеството на произведения въ спиртоварницата плодово спиртъ се състои отъ:

а) количеството на чистия 100° спиртъ, добитъ въ спиртоварницата, споредъ актовѣ, дневника-регистра и контролорската книга

б) излишъцитѣ отъ фабрикацията, установени при ревизитѣ;

в) количеството на паточния спиртъ къмъ 100°, добитъ отъ преваряването на патокитѣ при производството на спирта и

г) количеството къмъ 100° на патокитѣ, намѣрени на лице, добити при производството на плодово спиртъ въ спиртоварницитѣ.

Разходътъ:

а) отъ чистия 100° плодово спиртъ, изнесенъ отъ спиртоварницитѣ съ редовни документи;

б) унищожения 100° плодово спиртъ, за който има оправдателни документи, съгласно чл. 56 отъ тоя законъ;

в) количеството 100° спиртъ, указало се въ недоимъкъ непревишаващъ допустимия таквъ по тоя законъ.

Чл. 114. Допуска се недоимъкъ до 1% включително за ракиитѣ и отдѣлно за вината въ складовѣ на спиртоварницитѣ, пресмѣтанъ по отдѣлно за цѣлия имъ приходъ къмъ 100°, а за плодови спиртъ и патоки въ складовѣ на спиртоварницитѣ — до 2% вкл., считано върху общото имъ количество спиртъ и патоки, внесени въ склада.

Допуска се загуба отъ пречистването до 3% вкл. върху общото количество на материалитѣ къмъ 100°, дадени за производство на плодови спиртъ.

Чл. 115. Остатъцитѣ отъ пречистването на плодови спиртъ (патоки, фузели, сивушни масла) се унищожаватъ или се използватъ за индустриални цели по реда, опредѣленъ отъ Министерството на финанситѣ. Съдържащиятъ се въ тѣхъ спиртъ не се облага съ акцизъ, ако не надминава 5% по обемъ. Разликата въ повече се облага на общо основание.

Чл. 116. Допуска се корекция въ показанието на контролния часовникъ, плюсъ или минусъ, до 0.5% за всички скорости и до 0.7% за обемното разширение на спирта, при срѣдна температура отъ 15° до 22°С.

Чл. 117. Плащането на акциза на изнесения отъ спиртоварницата спиртъ става по реда, установенъ за фабричния спиртъ (чл. чл. 51—54).

Глава VII

Пиво и приварене

Чл. 118. Пивото се облага съ 3.75 лева акцизъ на литъръ.

Чл. 119. Произвеждането на пиво, отъ каквито и да било материали и по какъвто и да било начинъ, се разрешава само въ построения за тая целъ фабрики, открити съгласно чл. чл. 37—44

Пивната мъсть трѣбва да съдържа минимумъ 10 захарометрически градуса по Балинга.

Не се допуска откриването на пивоварни фабрики, ако нѣматъ капацитетъ 5.000 хектолитра пиво годишно.

Чл. 120. Пивофабрикантъ е длъженъ да подаде на фабричния контролоръ декларация за всѣка варка най-малко 8 часа, преди да запали огъня подъ казана. Въ тая декларация той означава:

- а) номера и вмѣстимостта на казана, въ който ще се вари пивото;
- б) номера и вмѣстимостта на кацита, въ които ще се извършва захарофикацията на малцовата каша;
- в) количеството на малца и на другитѣ материали, които ще се употребѣятъ въ варката;
- г) часа, въ който ще почне, и тоя, въ който ще свърши варенето на пивото;
- д) номера и вмѣстимостта на кацита, въ които ще се подложи на ферментацията пивната мъсть и нейната сила по захаромѣра на Балинга;
- е) часа, въ който ще се пусне пивната мъсть отъ хладилното корито въ обявения ферментационни каци;
- ж) номера и вмѣстимостта на бѣчвита, въ които ще се налѣе пивото за отлежаване.

Преди да получи отръзка отъ декларацията си, фабрикантъ не може да започва варенето.

Чл. 121. Количеството на произведеното пиво се определя съгласно чл. 50 и то веднага, следъ изтичането на пивната мъсть отъ хладилното корито въ ферментационнитѣ каци.

Когато се установи, че всичката пивна мъсть е източена отъ хладилното корито, измѣрва се количеството на произведеното пиво, като се чете по дѣленията, каква височина подъ пѣлата заема течността въ ферментационнитѣ каци.

Чл. 122. Ферментационнитѣ каци трѣбва да сѣ снабдени отвътре въ четири противоположни мѣста, съ дѣления отъ желязо или другъ металъ, за означение вмѣстимостта имъ на всѣки 50 литри пиво.

Чл. 123. Произведеното пиво се съхранява, следъ свършване на ферментацията му, въ особени фабрични изби подъ надзора на контролора при фабриката.

Не се позволява да се държи пиво въ други отдѣления на фабриката, освенъ въ ония, които сѣ показани въ плана и описанието на фабриката.

Чл. 124. Забранява се, произведеното пиво да се пуска за консумация, преди да е отлежало тридесетъ денонощия.

Чл. 125. За недоимѣкъ на пиво въ фабричната изба се допуска най-много до 10% включително върху произведеното количество, отъ които 6% се смѣта като загуба, произхождаща отъ ферментацията и складиране на пиво, а останалитѣ 4% — като разходъ за пиене отъ работницитѣ и фабрикантитѣ и загуби отъ разливане при пълнене на шишетата и бурета.

Забележка: Пивофабрикантитѣ и работницитѣ могатъ да пиятъ пиво безъ акцизъ само въ оградата на фабриката.

Чл. 126. При износа на пиво допуска се разлика въ вмѣстимостта на съдоветѣ до 2% въ повече или въ по-малко. Съдоветѣ съ по-малка вмѣстимостъ отъ допустимата не се позволява да бждатъ пълнени съ пиво, а при разлика въ повече, съдоветѣ се облепятъ допълнително съ контролорско свидетелство и то за цѣлата разлика въ повече.

Съдоветѣ за износъ на пиво трѣбва да бждатъ измѣрени и маркирани отъ съответното бюро за мѣрkitѣ и теглитѣ.

Чл. 127. Акцизътъ на пивото, което се изнася отъ фабричнитѣ изби за консумация въ страната, се заплаща по реда на чл. чл. 51—57 отъ тоя законъ.

Глава VIII

Оцетъ и оцетопроизводство

Чл. 128. Оцетътъ, както и оцетната киселина, внасяни отъ странство, се облагатъ съ 108 лева акцизъ на литъръ съ киселинностъ 100%.

Мѣстниятъ оцетъ съ 6% киселинностъ се облага съ 64 ст. акцизъ на литъръ

Мѣстната оцетна киселина, добита по технически начинъ, се облага съ 80 лева акцизъ на литъръ, съ киселинностъ 100%. Сжщата, употребявана за индустриални цели, се освобождава отъ акцизъ, ако е нерафинирана (техническа), а пречистената — ако се денатурира, по начинъ, опредѣленъ отъ Министерството на финанситѣ.

Вносимата отъ странство оцетна киселина за индустриални цели не се освобождава отъ акцизъ, ако и да е денатурирана.

Чл. 129. Лозаритѣ, чиито вина се вкиснатъ отъ само себе си, могатъ да ги използватъ, по изключение, като оцетъ, било за свои нужди, било за продажба отъ домоветѣ си или отъ собственитѣ си заведения.

За този оцетъ тѣ плащатъ по 30 ст. на литъръ акцизъ.

Продажбата на сжщия се позволява, следъ като бжде обявенъ по количество предъ съответния акцизень (данъчень) началникъ, следъ като бжде провѣренъ отъ акцизната (данъчна) властъ и следъ като се заплати следующия се акцизъ. Вкиснатитѣ вина, които се пренасятъ за оцетнитѣ фабрики за добиване на оцетъ, не се облагатъ съ тоя акцизъ.

Чл. 130. Производството на оцетъ за търговия е позволено само отъ вино и то въ специално открити за тази целъ фабрики, съгласно чл. чл. 37—44, съ изключението, предвидено въ чл. 129 отъ тоя законъ.

Производството на оцетъ, отъ каквито и да било други материали, се забранява.

Чл. 131. Забранява се производството на оцетъ:

а) въ района на спиртни, пивоварни, захарни, гликозени и други фабрики и работилници, въ които се произвеждатъ първични или странични продукти, съдържащи алкохолъ;

б) когато оцетната фабрика е вънъ отъ района на изброенитѣ фабрики и работилници и разстоянието между сградитѣ имъ е по-малко отъ 300 метри, мѣрено по права въздушна линия;

в) въ двороветѣ и помѣщенията на производители или търговци на вина, на ракии или на други спиртни питиета.

Забележка. Забранено е така сжщо производството на спиртъ, на вино или на други спиртни питиета въ района на оцетнитѣ фабрики, както и държането на апарати за варене на ракия, за преваряване на спиртъ или на други спиртни питиета.

Чл. 132. Всѣка оцетна фабрика трѣбва да има следнитѣ отдѣления:

- а) за депозитъ на виното;
- б) за разредяване на сжщото;
- в) за окисляване и
- г) за депозитъ на готовия оцетъ.

Чл. 133. При всѣка оцетна фабрика се води служебно контролорска книга, въ която се записватъ количеството на постѣпилото вино, вида и силата му, количеството, вида и силата на виното, дадено за производство на оцетъ, количеството и киселинността на произведения оцетъ и тия на изнесения такъвъ.

Контролорската книга трѣбва да се приключва всѣко първо и петнадесето число на месеца и да се води съ мастило, чисто и безъ поправки.

Чл. 134. Виното, което се внася въ оцетнитѣ фабрики, за производство на оцетъ, се обявява отъ оцетофабриканта по количество (обемъ), по видъ и по съдържание на алкохола и на оцетната киселина предъ надлежната акцизна (данъчна) властъ.

Следъ като се провѣри количеството и вида на виното, киселинността му и спиртното му съдържание чрезъ анализи, записва се въ отдѣленъ регистъръ по преносителнитѣ свидетелства, който се води за всѣка оцетна фабрика въ съответното акцизно (данъчно) управление.

Чл. 135. Забранява се усиляването съ спиртъ или съ други спиртни течности на вината, предназначени за производство на оцетъ.

Чл. 136. Не се допуска за консумация оцетъ, съдържащъ минерални киселини и вредни за здравето вещества.

Съ такъвъ оцетъ се постѣпва, съгласно Закона за народното здраве.

Чл. 137. Винениятъ оцетъ, който се изнася отъ оцетната фабрика, се титрува и трѣбва да има киселинностъ най-малко 6%.

Допуска се толерансъ до 0.3% въ повече или въ по-малко по киселинностъ, и по количество — до 1% въ повече или по-малко.

Оцетътъ не може да се продава на едро или на дребно съ киселинностъ по-малка отъ 6%.

Чл. 138. Забранява се продажбата на оцетъ въ заведения за търговия или за производство на спиртни питиета на едро или на дребно.

Чл. 139. Количеството на произведения оцетъ се оправдава съ количеството по обемъ и по оцетна киселина на:

- а) оцета, който е изнесенъ отъ фабриката;
- б) оцета, който се намира въ апаратитѣ за ферментация;
- в) оцета, който се укаже въ законенъ недоимѣкъ;
- г) наличния оцетъ.

За разливане се допуска недоимък до 1% върху количеството на изнесения от фабриката оцет, от една ревизия до друга.

Чл. 140. Всички съдове, в които се държат виното и произведения оцет, трябва да бъдат предварително измърени, нумерирани и снабдени с стъклени метрически цеви.

Не се допуска изнасянето от фабриките на оцет в количество по-малко от 20 литри наведнаж.

Съдовете, в които се изнася оцет, трябва да бъдат облепени с контролорски свидетелства, в които се означава точното количество на оцета в литри, киселинността му, името на оцетофабриканта, мѣстоназначението и за кого е предназначен оцета.

Чл. 141. Акцизът на оцета се заплаща от оцетофабриканта, съгласно чл. чл. 51—54.

Чл. 142. На питиепродавците на дребно се разрешава да продават на оцетните фабрики вкиснатия си вина, без за това да се снабдяват с патент за правотъргуване на едро. Същите не могат да купуват чужди вкиснати вина, за да ги препродават.

Чл. 143. Оцетните фабрики се ревизират най-малко веднаж всеки шест месеци.

Количеството на употребеното за производство на оцет вино, пресмѣтнато по съдържащият се в него спирт и оцетна киселина, се счита оправдано, ако от всеки 100 литри 100° спирт при Т. 15° С. и готова киселина на виното, смѣтани заедно, е получен добив най-малко 80 литри 100° оцетна киселина.

Неупотребената в производството винена калъ, останала от виното, се приспада от количеството на внесения вино, ако унищожаването ѝ бъде установено с протокол от комисия. Протоколът на комисията подлежи на одобрение от Министерството на финансите.

Допуска се недоимък от разливане до 1% върху внесеното в фабриката вино, от една ревизия до друга.

Чл. 144. Всеки оцетофабрикант е длъжен в продължение на всеки три години да произвежда годишно сѣдно минимум 100.000 литри 6° оцет.

Глава IX

Въглероден двуокисъ

Чл. 145. Въглеродният двуокисъ се облага с акциз 40 лева на килограмъ.

Капсулитъ съ въглероден двуокисъ се облагат с 2 лева акциз на капсула.

Чл. 146. Произвеждането на въглероден двуокисъ е позволено само в специални фабрики, открити с предварителното разрешение на Министерството на финансите, съгласно чл. чл. 37—44.

Чл. 147. На изнесения за консумация въглероден двуокисъ, акцизът се заплаща по реда на чл. чл. 51—54.

Освобождава се от акциз въглеродният двуокисъ, който служи за медицински и научни цели, както и този, употребяван за хладилни инсталации, а така също и втвърдения въглероден двуокисъ, замѣстващ леда. Въглеродният двуокисъ за тѣзи цели се отпуска, по нареждане на Финансовото министерство, по реда и условията, които ще се установят от него, както и тѣзи относно контролата по употреблението му.

Освободеният от акциз въглероден двуокисъ се изнася от фабриката въ особици цилиндри и форми, по реда и начина, който ще се определи в правилника.

Чл. 148. Подлежащият на облагане с акциз въглероден двуокисъ се изнася от фабриката, въ маркирани от службата по мѣрките и теглитѣ, цилиндри от по 5, 10, 15, 20, 25 и 30 килограма нето. Допуска се разлика въ брутното тегло до 2% въ повече.

На всеки цилиндър съ въглероден двуокисъ се отбелязва съ блажна боя брутното и нетното тегло, както и от коя фабрика се изнася.

Цилиндри, облепени с контролорски свидетелства за по-малка вмѣстимост, се считат за тайно изнесени от фабриката за въглероден двуокисъ.

Глава X

Захаръ и захаропроизводство

Чл. 149. Захарта, цвекловата, тръстената и други видове, като: малтоза, галактоза и други такива, съ състава на захарозата се облагат с 11.20 лева на килограмъ акциз, а гроздената захаръ и други съ състава на монозахаридитѣ — с 8 лева на килограмъ.

Не се облага с акциз меласата от фабриката на захарта, ако не съдържа повече от 50% захаръ, не по-малко от 25% незахарни вещества и остатъка вода.

Чл. 150. Производството на захаръ, по какъвто и да било способъ и въ какъвто и да е видъ, се разрешава само въ специално устроени фабрики, открити съгласно чл. чл. 37—44.

Не се позволява откриването на захарна фабрика съ годишно производство по-малко от 5.000.000 килограма захаръ.

Добиването на захарни сиропи от захарна трѣста (захарна метла) се позволява само въ захарни фабрики, открити съгласно този законъ.

Чл. 151. Фабрикантът на захаръ е длъженъ, най-малко 20 дни преди почването на работата въ фабриката, да подаде декларация, по образецъ, на съответния акцизъ (данъченъ) началникъ, като обяви:

- а) вида на материалитѣ, от които ще добива захаръ;
- б) вида на захарта, която ще добие;
- в) системата на машинитѣ и апаратитѣ, които ще бъдатъ поставени въ действие и тѣхния производственъ капацитетъ;

г) деня, когато ще почне сокодобиването и варенето и д) количеството на произведената ежедневно захаръ.

Чл. 152. Фабрикантът на захаръ е длъженъ да води определенитѣ от Министерството на финансите, дневникъ и други контролни книги за ежедневнитѣ операции въ фабриката и да ги представя на акцизната (данъчна) власт, при поискване.

Чл. 153. Произведената захаръ трябва да бъде чиста, съ минимумъ 98% захаръ, определена чрезъ поляризация, и да се складира въ отдѣлни помѣщения на фабриката.

При внасянето ѝ въ фабричния складъ захарта се претегля и за резултата се съставя актъ въ два екземпляра, който се подписва и от фабриканта или замѣстника му, надлежно упълномощенъ.

Фабрикантът е отговоренъ за произведеното количество захаръ, съгласно съставенитѣ актове.

Чл. 154. Захарта, която се внася въ фабричния складъ, трябва да бъде поставена въ сандѣци или торби, съ обозначение нумера на всеки сандѣкъ или торба, чистото тегло на захарта и от коя фабрика е добита.

Видовете амбалажъ на захарта, както и количествата, въ които тя може да се изнася от фабриката, се определят предварително от Министерството на финансите.

Сандѣцитѣ и торбитѣ съ захаръ трябва да се подреждатъ така, че проверката имъ да може да се извършва бърже и безпогрешно. Ако при ревизията се констатира, че сандѣцитѣ и торбитѣ не сѣ подредени, ревизирующият ги подрежда за смѣтка на фабриканта.

Чл. 155. Захарта, която се отпуска на цвѣклопроизводителитѣ, съгласно договора имъ съ захарнитѣ фабрики, може да се опакова въ торби съ нетно тегло, различно от установеното за другата захаръ. Торбитѣ съ такава захаръ се облепватъ съ контролорски свидетелства, споредъ теглото на захарта въ тѣхъ. Това може да става, съ предварително разрешение от Министерството на финансите.

Чл. 156. Въ района на захарнитѣ фабрики не се позволява откриването на частни, търговски складове за продажба на захаръ, било на името на фабриканта, било на името на друго лице.

Забранено е така също такива складове да иматъ какъвто и да било съобщение съ фабриката или съ фабричния дворъ, макаръ да се намиратъ извънъ него.

Чл. 157. Министерството на финансите може да нареди количеството на произведената захаръ да се контролира и въз основа количеството и захарността на захарното цвекло или на захарния сокъ.

Чл. 158. Въ края на производствената кампания наличната нерафинирана захаръ се внася въ фабричния складъ за чиста захаръ и се записва на приходъ въ контролната книга. При продажбата тя се облага с акцизъ, като чиста захаръ.

Фабрикантътъ може, презъ следната кампания, да рафинира тази захаръ, следъ дадено за това разрешение от Министерството на финансите. Въ такъвъ случай тя се приспада по контролнитѣ книги, а добитото от нея количество рафинирана захаръ се вписва на приходъ по същите.

Чл. 159. Меласата, добивана при производството на захаръ, се съхранява въ съдове при фабриката и за движението ѝ контролорътъ води отдѣлна приходо-разходна книга.

Унищожаване на меласата или изнасянето ѝ от фабриката става само съ разрешение на Министерството на финансите и по указания от него редъ.

Чл. 160. Акцизът на мѣстната захаръ се плаща при изнасянето ѝ отъ фабриката за консумация въ страната по реда, установенъ въ чл. чл. 51—54.

Глава XI

Гликоза

Чл. 161. Гликозата се облага съ 8 лева акцизъ на килограмъ.

Чл. 162. Производството на гликоза се допуска само отъ царевича и то въ специални фабрики, построени и открити съгласно чл. чл. 37—44.

Чл. 163. Забранява се откриването на фабрики или работилници за захарни издѣлѣния, както и поставянето на дестилационни апарати въ района на гликозени фабрики, или на разстояние по-близо отъ 300 метра по права линия между най-близките точки на сградите на заведенята.

Фабриците за гликоза, които не отговарятъ на това условие, могатъ да продължатъ производството, ако се снабдятъ съ контролен апаратъ, предварително одобренъ отъ Министерството на финансите, измѣрващъ минимумъ 500,000 килограма гликоза. Апаратътъ се поставя така, че всичката гликоза или сиропъ, които изтичатъ отъ вакуумъ апарата, да минаватъ презъ него и да се отчитатъ по сѣция.

Чл. 164. За внасяната въ фабриката царевича, фабрикантътъ е длъженъ да подаде декларация отъ кочанъ до контролъора при фабриката, който я измѣрва и записва по контролъорската книга.

Складовете за царевича се държатъ подъ ключъ и пломба и на контролъора.

Чл. 165. Басеините, въ които става накисването на царевичата, трѣбва да бѣдатъ предварително измѣрени и маркирани отъ службата по мѣрките и теглитите, до чертата, до която се насипва суровия материалъ.

Чл. 166. При всѣко насипване на царевича въ извѣстенъ басейнъ, фабрикантътъ на гликоза е длъженъ да подаде декларация до контролъора за насипаното количество. Тая декларация се завежда въ входящия дневникъ и въ контролъорската книга.

Чл. 167. Количеството на внесената въ фабриката царевича, се оправдава съ произведената отъ нея гликоза и нишесте, като се смѣта, че отъ 100 кгр. царевича се получаватъ най-малко 45% гликоза или 35% нишесте. Ако при ревизията на гликозените фабрики се констатира по-малкъ отъ тоя рандеманъ, акцизътъ се събира съответно на сѣщата база.

Чл. 168. Сѣдовете, които се пълнятъ съ гликоза, могатъ да бѣдатъ дървени, желязни и тенекиени. На всѣки сѣдъ трѣбва да бѣдатъ отбелязани, чрезъ обгаряне или съ бѣлна боя поредния номеръ на сѣда, тарата, брутото и нетото тегло въ килограми.

Чл. 169. Контролъорътъ присъствува при пълненето на транспортните сѣдове съ гликоза и записва въ спомагателната си контролна книга номера на всѣки напълненъ сѣдъ, тарата му, брутното му тегло и нетното тегло на вложената гликоза въ килограми.

За всѣкидневното производство и пълнене на получената гликоза въ сѣдовете, комисията съгласно чл. 50, съставя актъ, възъ основа на който става записването на произведената гликоза въ контролъорската книга.

Чл. 170. За всѣко изнасяне на гликоза отъ фабричния складъ, фабрикантътъ на гликоза подава предварително бележка отъ кочанъ до контролъора при фабриката, който позволява износа отъ склада, като предварително проверява сѣдовете съ гликоза. Всѣки сѣдъ се облепя съ контролъорско свидетелство.

Глава XII

Оризъ

Чл. 171. Олющениятъ оризъ се облага съ акцизъ 150 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 172. Лющенето на оризени зърна (арпа) се разрешава само въ устроени за тая целъ фабрики и работилници (динки), при спазване условията на чл. чл. 37—44.

Чл. 173. Оризътъ се изнася отъ фабриките въ торби отъ по 50 и 100 килограма нето, а отъ работилниците — отъ по 5, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50 и 100 килограма.

Всѣка торба съ оризъ, при изнасянето ѝ отъ фабриката, се пломбира отъ контролъора съ държавна пломба и се облепя съ надлежно контролъорско свидетелство.

Изнасянето на торбите съ оризъ отъ работилниците (динките) става, следъ като се пломбиратъ съ държавна пломба отъ мѣстната акцизна (данъчна) властъ, а гдето нѣма такава, отъ мѣстната общинска властъ и въ присъствието на сѣщата се облепватъ съ бандероли за платенъ акцизъ. Изнесеното количество, оризъ се минава на

разходъ по контролната книга отъ длъжностното лице, което е извършило пломбирането и обандероването на торбите съ оризъ.

Чл. 174. Акцизътъ на ориза, изнасянъ отъ фабриките, се плаща по реда и условията, предвидени въ чл. чл. 51—54, а акцизътъ на ориза, изнасянъ отъ динките, се събира чрезъ бандероли при покупката имъ отъ Б. н. банка.

Чл. 175. Повредениятъ отъ влага или по друга причина оризъ въ складовете на фабриката може да бѣде преработенъ, следъ установяване на повредата съ протоколъ отъ акцизния (данъчния) началникъ, въ присъствието на фабриканта и вѣщо лице.

Загуба при преработването на ориза се допуска до 7% вкл. Ако преработването на ориза е извършено безъ установителенъ протоколъ за повредата му, тази загуба остава за смѣтка на фабриканта.

Чл. 176. Разваленитъ въ складовете на фабриката или работилницата оризъ, който не може чрезъ втора преработка да стане годенъ за консумация, може да се изнася, безъ да се облага съ акцизъ, но следъ като комисия отъ акцизния (данъчния) началникъ или помощника му, лѣкарь на държавна или общинска служба и контролъора при фабриката, а гдето нѣма такъвъ общинския кметъ, констатира съ протоколъ негодността му. Протоколътъ подлежи на утвърждение отъ Министерството на финансите.

Глава XIII

Минерални масла и произведения отъ тѣхъ

Чл. 177. Облагатъ се съ акцизъ:

1) леките минерални масла съ относително тегло до 0.895 при Т. 15°С.:

а) бензинъ — мѣстенъ и чуждестраненъ — съ 92.25 лв. 100-тѣхъ килограма;

б) петролъ — мѣстенъ и чуждестраненъ, и всички други минерални масла, съ относително тегло до 0.895 при Т. 15°С., отдѣлно непоименовани — съ 139.5 лв. за 100-тѣхъ килограма;

в) газолъ — мѣстенъ и чуждестраненъ — съ 351 лв. 100-тѣхъ килограма;

2) тежки минерални масла съ относително тегло 0.895 и нагоре при Т. 15° С.:

а) пакура — мѣстна и чуждестранна — съ 54 лева 100-тѣхъ килограма;

б) консистентни масла (гресъ) — мѣстни и чуждестранни — съ 100 лева 100-тѣхъ килограма;

в) текстилни масла — мѣстни и чуждестранни — съ 445.5 лева 100-тѣхъ килограма;

г) всѣкакви други мѣстни и чуждестранни тежки масла, съ относително тегло 0.895 и нагоре при Т. 15° С. — съ 500 лева 100-тѣхъ килограма.

Забележка I. Газолътъ внасянъ, съгласно чл. 94 отъ закона за подобрене на земеделското производство и опазване полските имоти, газолътъ употребяванъ въ индустриалните заведения, въ моторните плавателни сѣдове и въ юзините за добиването на електрическа енергия, както и мѣстниятъ газолъ, употребяванъ за смѣщитъ цели, се облага съ 81 лева 100-тѣхъ килограма. Предоставя се на Министра на финансите да опредѣли начина, по който ще се оценѣва по-леко или по-тежко обложения газолъ, за разлика единъ отъ другъ.

Петролътъ внасянъ, съгласно чл. 94 отъ закона за подобрене на земеделското производство и опазване полските имоти, както и мѣстниятъ петролъ употребяванъ по сѣция законъ, се облага съ 19.5 лева 100-тѣхъ килограма, а минералните масла съ относително тегло 0.895 и нагоре при Т. 15° С., мѣстни и чуждестранни, необходими за сѣщата целъ, съ 189 лева 100-тѣхъ килограма. Петролътъ и минералните масла, освенъ съ тия облози, се облагатъ съ такса 40% отъ стойността за петрола и 30% върху стойността за минералните масла, общински налогъ, статистическо право и такса за теглене, мѣрене, предвидени въ съответните закони.

Забележка II. Растителните масла, които се внасятъ въ смѣсъ съ петролъ или други минерални масла, както и други смѣси съ минерални масла особено непоименовани, се облагатъ съ акцизъ по отдѣлно за съставните си части.

Забележка III. Въ случай на нужда по искане на Министра на финансите и по докладъ на Министра на търговията, промишлеността и труда, Министерскиятъ съветъ може да опредѣля продажните цени на едро и дребно на петрола, на всички други леки и тежки минерални масла, както и на смѣсите съ такива.

Чл. 178. Производството въ страната на минерални масла се позволява само въ специални рафинерии и фабрики, открити по реда и условията, предвидени въ чл. чл. 37—44.

Предоставя се на Министра на финансите да определя подробностите по контролата върху производството, съхраняването, износа на минералните масла, произвеждани въ местните фабрики, както и относно търговията съ такива масла.

Чл. 179. Не се позволява откриването на фабрики и рафинерии за производство на минерални масла въ непосредствено съседство или въ района на търговските складове и депозити за такива масла, нито откриването на складове и депозити за същите въ непосредствено съседство или въ района на фабриките и рафинериите за минерални масла.

Чл. 180. Процента на загубата при производството на леки и тежки минерални масла, както и на фирата от изпарение или разливане на складираните леки минерални масла, се определя съ наредба на Министра на финансите.

Чл. 181. Процента за гориво, ако такова се употребява от произведените материали, се определя съ наредба от Министра на финансите.

Чл. 182. Акцизът на произвежданите въ страната минерални масла се плаща по реда на чл. чл. 51—54.

Произвежданите въ страната минерални масла, препарати и смеси се изнасят от фабриките въ съдове, обелени съ контролорски свидетелства или бандероли.

Изнасянето на минерални масла, препарати, смеси и пр. от чуждестранен произход, от търговските складове на вносителите, става също съ контролорски свидетелства, издавани от държавните контролори при тия складове.

Чл. 183. Всички вносители, на леки или тежки минерални масла съ дължни да водят редовно, надлежно заведени от акцизното (данъчно) управление, приходо-разходни книги, по даден от Министерството на финансите образец.

Чл. 184. Всички вносители на леки минерални масла съ целъ за търговия съ относително тегло до 0.895 при Т. 15° С., съ дължни да отдѣлят от всеки внос на петролъ, бензинъ и газолъ, по 15%. Това отдѣляне продължава до тогава, докато се събере едно количество, равно на 15% от вноса имъ за 12 месеца, начиная съ деня на влизането въ сила на тоя законъ.

За всяка последующа година, това количество се ревизира въ края на същата, съ огледъ да възлиза на 15% от вноса презъ тая година.

Опредѣлените задължителни проценти леки минерални масла се съхраняват и се държатъ подъ надзора на акцизните (митнически) органи.

Отъ задължителното държане на леки минерални масла се освобождаватъ:

- а) вносителите на такива, които нѣматъ резервуари и продаватъ направо отъ шлепветъ и танковетъ;
- б) вносителите на такива не съ целъ за търговия, а за собствени нужди и
- в) държавните и обществени учреждения, които внасятъ леки минерални масла за свои нужди, било направо, било чрезъ частни вносители. Въ последния случай, вносите отъ частните вносители за държавни и обществени учреждения не се включва въ общият имъ вносъ.

Чл. 185. Съществуващите въ страната петролни рафинерии, както и тия, които ще се откриятъ, съ дължни да отдѣлятъ въ продължение на 12 месеца, начиная отъ деня на влизането въ сила на тоя законъ, ежемесечно по 15% отъ произведения въ тѣхъ бензинъ.

Това отдѣляне продължава до тогава, до като се събере едно количество равно на 15% отъ годишното имъ производство на бензинъ, което се държи на складъ.

Това количество подлежи на ревизия ежегодно въ края на годината, съ огледъ да възлиза на 15% отъ производството презъ тая година.

Чл. 186. Всички търговци на колониални стоки на дребно, а тамъ където нѣма отдѣлни складове за петролъ и други минерални масла — и търговците на колониални стоки на едро, съ дължни да иматъ постоянно въ заведенията си петролъ, който да продаватъ по цени не по-високи отъ нормираните.

Министерството на финансите може да задължава търговците на едро и дребно презъ зимния сезонъ, за времето отъ 1 октомврий до 1 мартъ, въ отдалечените отъ удобни пътища градове и села, да иматъ постоянно за продажъ въ заведенията си: търговците на едро въ градоветъ по 200 килограма, а въ селата по 100 килограма и търговците на дребно въ градоветъ по 50 кгр. и въ селата по 20 килограма петролъ.

Глава XIV.

Фабрична мая за хлѣбъ и за тѣстени произведения

Чл. 187. Облага се съ акцизъ произвежданата въ страната фабрична мая за хлѣбъ и други тѣстени произведения съ по 7.50 лева килограма.

Изнасяната отъ фабриката мая се обелва съ държавни бандероли.

Чл. 188. Производството на мая отъ зърнени храни се позволява въ специални фабрики, открити съгласно чл. чл. 37—44.

Глава XV

Избухливи вещества

Чл. 189. Облагатъ се съ акцизъ избухливите вещества, както следва:

а) барути местни и инострани:

1) бездименъ ловски 1 кгр. 45 лв.;

2) дименъ (черъ) ловски, всѣкаквъ видъ 1 кгр. 30 "

3) каменарски 1 " 750 "

б) бризантните избухливи вещества, произвеждани въ страната:

1) амониеви хлорати и нитросъединения 1 кгр. 15 лв.;

2) динамити, всѣкаквъ видъ 1 " 22.50 "

3) бикфордови фитили всѣкакви 100 метра 15 "

Чл. 190. Избухливите вещества, които се фабрикуватъ въ военните фабрики и съ предназначени за нуждите на войската, се освобождаватъ отъ акцизъ.

Чл. 191. Производството на избухливи вещества се позволява само въ специални за целта фабрики, отговарящи на чл. чл. 37—44 отъ тоя законъ и отъ закона за избухливите вещества и оръжията.

Чл. 192. Постоянниятъ контролъ при фабриките за избухливи вещества се извършва отъ държавните контролори, назначени съгласно закона за взривните вещества и оръжията.

Чл. 193. Произвежданите избухливи вещества се пазятъ въ фабричните складове, при условия, които гарантиратъ отъ злоупотребление и улесняватъ ревизията.

Чл. 194. Избухливите вещества се изнасятъ отъ складоветъ при фабриките, само следъ като фабрикантътъ предварително представи на държавния контролоръ писмено разрешение отъ надлежния околийски управителъ, въ което да съ показани видътъ и количествата на избухливите вещества, които ще се изнасятъ и вносенъ листъ за заплащане на следующия имъ се акцизъ. Въз основа на тѣхъ, държавниятъ контролоръ допуска изнаоса имъ и издава преносително свидетелство, съ указание вида и количеството на пренасяните избухливи вещества, мѣстоназначението имъ и срещу кой вносенъ листъ е заплатенъ акциза имъ.

Чл. 195. Администрацията на желѣзниците, на параходите и други учреждения за превозъ, не може да приема избухливи вещества, ако фабрикантътъ или частните лица, наедно съ товарителницата, не представятъ и преносително свидетелство, издадено отъ държавния контролоръ при фабриката. Това свидетелство трѣбва да придружава избухливите вещества до мѣстоназначението и да се предава на адресанта.

Глава XVI

Лакове и политури

Чл. 196. Облагатъ се съ акцизъ лаковетъ и политури, както следва:

а) спиртни и терпентинови 100 кгр. 600 лв.

б) маслени и смѣсени 100 " 750 "

в) целулозни всѣкакви 100 " 900 "

Облагането съ акцизъ на тия лакове и политури се извършва при внасянето имъ въ митниците или при изнасянето имъ отъ местните фабрики или работилници, чрезъ обелване на опаковките имъ съ държавни бандероли.

Освобождаватъ се отъ акцизъ, следъ като се денатуриратъ въ митницата, ония вносими отъ чужбина разтворители, които се употребяватъ въ лаковата индустрия

Глава XVII

Стъклени издѣлия

Чл. 197. Облагатъ се съ акцизъ стъклените издѣлия, местни и чуждестранни, както следва:

а) стъкла за прозорци и плочи стъклени всѣкакви 100 кгр. 112.50 лв.

б) бутилки, билници и дамаджани 100 " 75. — "

стъклени 100 " 75. — "

в) всъщности други изделия от стъкло

Забележка. Специалните стъкла, които служат за градинарите за покриване на парници и топлици, се освобождават от акциз. Същите стъкла имат размери и знакове, установени от Министерството на финансите.

Глава XVIII

Хартии и картони

Чл. 198. Облагат се с акциз хартията и картоната, както следва:

а) произвежданият в страната картон и мукава 100 кгр. 150 лв.

б) хартия, мѣстна и чуждестранна: пергаментова, пергаминова, пергаментирана, лакирана, бронзирана, гланцирана, намаслена, навосъчена, насмолена, парафинирана, креповидна, хартия, която се внася или произвежда, за да бъде в последствие дообработена (да се парафинира, гланцира и пр.), с условие, обаче, тая дообработка да става под надзора на акцизната власт, както и всички хартии с тегло на квадратен метър до 40 грама включително, ако с порести или надупчени по начин, да не могат да служат за пушене — 100 кгр. 300 лева;

в) така наречената оризова хартия, с каквото и тегло да е, и всички други мѣстни и иностранны хартии, с тегло на квадратен метър до 40 грама включително, които не с порести или надупчени и могат да служат за пушене — 100 кгр. 10.000 лева;

г) други мѣстни и иностранны хартии 100 кгр. 300 лева.

Чл. 199. Освобождават се от акциз по чл. 198:

1) картоната, употребен за амбалаж на яйца, които с изнесени за странство;

2) вестникарската хартия, ротативна и плоска;

3) цигарената хартия, внасяна от тютюнофабрикантите за производство на цигари.

Чл. 200. Забранява се употреблението на печатни и писани хартии за амбалаж в търговията.

Тази забрана не се отнася до вестниците, излизати в България печатани и на двете страници, които могат да се употребяват за всъщност амбалаж.

За съестни продукти, употребявани в сурово състояние, български вестници могат да се употребяват само като втора и трета обвивка.

Понятията „вестници“ и „вестникарска хартия“ с определени в ст. 293, буква „и“, забележка II на закона за митнишката тарифа на вносните стоки.

Забележка. Министърът на финансите може да освобождава от акциз картоната и хартията (мѣстни и чуждестранни), доставени за нуждите на Държавната печатница.

Глава XIX

Хидравлически материали и калциев карбид

Чл. 201. Циментът и хидравлическата варь се облагат с акциз така:

а) цимент 1 тон 127.50 лв.

б) варь хидравлическа 1 тон 60.— лв.

Чл. 202. Облага се с акциз калциев карбид, мѣстен и иностранен, с 270 лева 100-тѣх килограма.

Чл. 203. Изнасянето на цимент или хидравлическа варь от фабриките се позволява само в торби от 50 кгр. или в специални вагони цистерни, надлежно plombирани с държавни пломби или облечени с контролорски свидетелства.

Забележка: Книжните торби с цимент могат да бъдат щемпелувани с държавния герб, който замѣня контролорското свидетелство.

Глава XX

Нови постройки

Чл. 204. Всички нови постройки, пристройки и надстройки, започнати след 1 януарий 1933 година, плащат еднократна такса, равна на 3% върху коствемата цена на сградите на стойност над 100.000 лева.

Костюемата цена на сградите се определя от комисия, назначена от Министерството на финансите.

Чл. 205. Новите постройки, пристройки и надстройки се обявяват:

а) чрез декларация, подадена преди издаване на разрешителното за строеж;

б) чрез съобщение, подадено от собственика в срок до 1 месец, след свършване на сградата.

Начинът за оценяването на новите постройки, пристройки и надстройки, и кога ще се считат за завършени, ще се определят в правилника за прилагане на този закон.

Чл. 206. Освобождават се от еднократна такса:

а) държавните постройки, пристройки и надстройки;

б) дом-паметниците, черквите, джамии, хаврити и други храмове, ако тѣ с собствени на религиозни общини;

в) новите постройки, пристройки и надстройки, принадлежащи на българските и чуждестранни народни училища;

г) почивните станции, принадлежащи на държавни и общински служители и на благотворителните дружества;

д) новите постройки, пристройки и надстройки на читалищни сгради, строени с общински и народни сѣдства;

е) новите постройки, пристройки и надстройки на чуждите легации;

ж) болниците, сиропиталищата, приютите, ученическите трапезарии, издържани от държавата, общините и благотворителните дружества.

Чл. 207. Следуета се такса се плаща в месечен срок от съобщение на размѣра ѝ.

Неизплатената доброволно такса в този срок се събира по реда за събиране прѣките данѣци, с глоба 1% месечно върху таксата.

Чл. 208. Еднократната такса следва сградата, при преминане на собствеността на последната от едно лице на друго.

Чл. 209. При прехвърляне на собствеността на постройката се изисква бирническо удостоверение за платена еднократна такса върху сградата.

Глава XXI

Сол и солопроизводство

Чл. 210. Мѣстната и чуждестранна сол се облага с акциз 62.25 лева на 100 килограма.

Акцизът на мѣстната сол се плаща при изнасянето ѝ от складовете или купките.

Министърът на финансите може да даде тримесечен срок за изплащане на акциза на солта, ако производителите обезпечат дължимата сума по един от начините, посочени в чл. 51—54 от този закон.

Освобождава се от акциз солта:

а) употребявана, като изходен материал в индустриите, за добиване на сода каустик, сѣрна киселина и пр., и

б) употребявана за осолване на мѣстната риба.

Отпущането на солта за тия цели става с разрешение на Министерството на финансите, а изразходването ѝ — под контрола на акцизната (данѣчна) власт.

Спира се вносът на всъщност вид чуждестранна сол.

В началото на месец ноември всѣка година, след свършването на годишната солна реколта, Министърът на финансите назначава комисия, в състав: двама представители на министерството на финансите, един на министерството на търговията, промишлеността и труда, — на Българската народна банка, — на Софийската търговска индустриална камара, двама на солопроизводителите, един от гр. Поморие и другия от д-во „Гларус“ и един от вносителите на чуждестранна сол, която констатира количеството на произведената мѣстна сол и, съобразно с нуждите в страната, дава мнение за внос на чужда сол, ако се укаже нужда от такава. В този случай Министерският съвет, по доклад на Министра на финансите, разрешава внос на чужда сол, като определя и количеството ѝ.

Мѣстните солопроизводителни предприятия с брикетни инсталации се задължават да правят брикети от мѣстна сол, съобразно с нуждите за храна на добитѣка в страната.

Чл. 211. За контрола върху всѣка торба с мѣстна или иностранна сол се поставя от акцизните или митнически власти държавна пломба. Цената на пломбата се определя от Министра на финансите.

От внасяната в насипано състояние чуждестранна сол, както и за брикетиранията мѣстна такава, цената на пломбата се събира за всѣки 100 или част от 100 кгр.

Чл. 212. Превозването на мѣстната сол по Б. д. ж. става по една и съща тарифа и с едно и също навло. Облагите по превозването, които биха се дали по договор, на едни солопроизводители, се придобиват едновременно и от всички останали солопроизводители, били тѣ дружества, кооперации или отделни лица.

Чл. 213. Солопроизводителите в Поморийското землище внасят на всѣки 100 килограма произведена сол и по 10 кгр. за фонда „Поморийски солници“ и други 2 кгр.

за фира, като нереализираната фира остава за въ полза на фонда, а реализираната въ повече отъ 2% се понася пропорционално отъ солопроизводителитъ.

Чл. 214. Продажбата на фондвата соль става всъки два месеца, при условията предвидени въ Закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Постъпилитъ отъ продажбата на тая соль суми се внасятъ въ Българската земеделска и кооперативна банка по смѣтка фондъ „Поморийски солници“. Сумитъ отъ този фондъ се използватъ за подобрене и усъвършенствуване на солниците и за благоустройството на гр. Поморие, въ връзка съ подобрене и предпазване на солниците, както и за укрепяване на брѣга и се управлява отъ Министра на финанситъ. Извънреднитъ разходи се извършватъ съ разрешението на Министра на финанситъ.

Чл. 215. Производството на соль въ държавнитъ, въ кооперативнитъ и частнитъ морски солници при гр. Поморие, при Атанаскойското езеро, както и въ соловарната фабрика край гр. Провадия и всѣкъде другаде въ страната, където биха се открили солници, става подъ надзора на Министерството на финанситъ — Отдѣление за държавнитъ привилегии и за акцизитъ.

Чл. 216. Откриването на нови солници или соловарни фабрики се допуска само съ предварително разрешение на Министерството на финанситъ, по реда предвиденъ въ чл. чл. 37—44.

Чл. 217. Произведената соль се складира въ съответнитъ държавни или частни складове, при солниците, които се намиратъ подъ непосредствения контролъ на акцизната (данъчна) власть. За всѣки 100 килограма складирана соль въ държавнитъ складове се заплаща 40 ст. наемъ.

Чл. 218. Сольта се изнася отъ складоветъ при солниците или соловарнитъ фабрики на брикети или въ торби отъ по 25, 50 или 100 килограма, надлежно пломбирани съ държавна пломба и облепени съ контролорски свидетелства.

Чл. 219. Върху произведената и записана на приходъ, по контролорскитъ книги соль, се допуска недоимъкъ до 2%.

Чл. 220. Всички солопроизводители и солофабриканти сж длъжни да изпълняватъ наредбитъ, които Министерството на финанситъ издава относно производството, съхраняването и износа на соль и контролата върху сжщата.

Чл. 221. Всички търговци на колониялни стоки на едро сж длъжни да държатъ и продаватъ соль на цена не по-висока отъ нормираната, като държатъ въ складоветъ винаги една наличностъ най-малко 500 килограма соль, ако сж въ градове, и 300 килограма соль, ако сж въ села.

Всички търговци на колониялни стоки на дребно сж длъжни да държатъ и продаватъ соль на цена не по-висока отъ нормираната, като винаги държатъ въ заведенитъ си една наличностъ най-малко отъ 30 килограма, ако сж въ градове и 20 кгр. соль, ако сж въ села.

Глава XXII

Вина и материали, отъ които се вари ракия

Чл. 222. Материалитъ, отъ които се вари ракия, се облагатъ съ акцизъ, както следва:

- а) каша отъ ябълки, отъ круши и отъ кумбули (джанки) — по 30 ст. на литъръ;
- б) джибри, изпечени отъ мъстѣта — по 50 ст. на литъръ;
- в) каша отъ други сиви (зимни), каша отъ всѣкакви други прѣсни плодове и винената каль — по 50 ст. на литъръ;
- г) каша отъ медъ — по 1 левъ на литъръ;
- д) вино, предназначено за варене на спиртъ или ракия — по 1.50 лева на литъръ, независимо отъ плащания акцизъ, като вино за пиене.

Материалитъ за варене на ракия не се облагатъ съ общински налогъ.

Чл. 223. За вина се считатъ и подлежатъ на облагане съ акцизъ по тоя законъ всички ония питиета, които се добиватъ отъ ферментация на прѣсно грозде, на мъстѣ отъ такова грозде, на разни прѣсни плодове и на медъ.

Чл. 224. Мѣстнитъ вина се облагатъ съ акцизъ:

- а) вино отъ прѣсно грозде съ 30 ст. на литъръ;
- б) вино малиново — съ 1.20 лв. на литъръ;
- в) вино отъ медъ, отъ ябълки, отъ круши и други прѣсни плодове — съ 3 лева на литъръ.

Чуждестраннитъ натурални вина въ бурета и други сждове съ спиртно съдържание по обемъ, се облагатъ:

- а) до 10° включително съ 3 лева на килограмъ;
- б) отъ 10—15° включително съ 3.75 лева на килограмъ;
- в) отъ 15—20° включително съ 4.50 лева на килограмъ.

Вината съ по-голяма сила се облагатъ като ракия.

Сжщитъ вина се облагатъ съ 6 лева на килограмъ когато сж въ шишета. Пенливитъ вина въ шишета се облагатъ съ 30 лева на килограмъ.

Вносътъ на петитни и изкуствени вина е забраненъ.

Медикаменти, съдържащи повече отъ 25% спиртъ, както и медицинскитъ вина, признати за такива отъ Дирекцията на народното здраве, плащатъ акцизъ на общо основание.

Чл. 225. Забранява се произвеждането, държането и пренасянето, съ цель за търговия, на вино, което се добива отъ ферментацията на джибри отъ прѣсно грозде, доливани съ вода, съдържащи или не захаръ и други сладини. Произвеждането на такова вино се допуска до 500 литри, само за домашно употребление, на винопроизводителитъ отъ собствено грозде, което вино се декларира, измѣрва и описва на общо основание, но се освобождава отъ облагане съ акцизъ.

Чл. 226. Произвеждането, държането или продажбата на вина отъ сухо грозде, отъ винена каль, отъ захарно цвекло, отъ ечемикъ, отъ оризъ, отъ рошкови и отъ други захарни или нишестени вещества, е забранено.

Чл. 227. Освобождава се отъ акцизъ, за домашно употребление, по 150 литри вино отъ собствено производство, за всѣко лозарско домакинство.

Чл. 228. Износимитъ за странство вина и ракии, при спазване разпореджанията на тоя законъ и на закона за насърчение износа на вината, гроздовата каша и мъстъ и на спиртни напитки, се освобождаватъ отъ акцизъ, а ако акцизътъ имъ е платенъ, той се връща, при спазване на условията по сжщитъ закони.

Чл. 229. Общото и частично измѣрване и описване на вината за консумация и на материалитъ за варене на ракия се извършва по предварително подадена писмена кочанна декларация отъ собственика имъ, предъ мѣстната акцизна (данъчна) власть, а гдето нѣма такава — предъ мѣстната общинска власть.

Мѣстниятъ акцизенъ (данъченъ) началникъ, респективно мѣстниятъ кметъ, опредѣлятъ съ заповѣдъ срока, въ който трѣбва да се подадатъ декларациитъ.

Чл. 230. Варенето на ракия, отъ каквито и да било материали, е позволено само, ако тѣ сж декларирани, измѣрени и описани, по реда и условията предвидени въ тоя законъ, въ правилника и наредбитъ по прилагането му.

Чл. 231. Всѣка година отъ 27 септември нататъкъ, вината за консумация и материалитъ за варене на ракия се измѣрватъ отъ комисии, назначени отъ съответнитъ акцизенъ (данъченъ) началникъ (общо измѣрване). Тия комисии се състоятъ отъ акцизенъ (данъченъ) чиновникъ, отъ кмета или неговия замѣстникъ на общината, гдето действа комисията, отъ мѣстенъ учителъ и отъ единъ мѣстенъ лозаръ или овоцаръ.

Всѣки, който е деклариралъ вина или материали за варене на ракия, е длъженъ да покаже на комисията по общото измѣрване всичкитъ сждове съ вината и материалитъ, обявени по декларацията му.

При измѣрване на джибритъ, отъ които виното още не е отдѣлено, приема се за джибри 45% отъ общото количество на виното и джибритъ.

За измѣренитъ вина и материали, комисиятъ даватъ на притежателитъ имъ разписка отъ кочана на декларацията, съ означение датата на измѣрването, вида на вината и материалитъ и количеството на всѣки видъ, както и броя на сждоветъ, въ които сж поставени.

Чл. 232. Ония, които добиятъ вина за консумация или материали за варене на ракия, преди 27 септември или следъ свѣршване на общото имъ измѣрване и описване, сж длъжни да подадатъ предварително на мѣстната акцизна (данъчна) власть, а гдето нѣма такава — на мѣстната общинска власть, писмена декларация отъ кочанъ.

Съответнитъ акцизни (данъчни) или общински власти незабавно и не по-късно отъ единъ день, отъ подаване на декларацията, сж длъжни да измѣрятъ деклариранитъ вина или материали (частично измѣрване) и да дадатъ на собственичитъ имъ разписка отъ кочана на декларацията, съ означение датата на измѣрването, вида на вината и на материалитъ, количеството на всѣки видъ, както и броя на сждоветъ имъ.

Чл. 233. Декларациитъ за обявяване на вината и на материалитъ, отъ които се вари ракия, за общото или частичното имъ измѣрване и описване, както и декларациитъ за варене на материалитъ за ракия, сж държавно издание, отъ кочанъ, съ серия и номеръ.

Разпискитъ отъ тия декларации, дадени на собственичитъ, трѣбва да бѣдатъ съхранявани отъ сжщитъ, за провѣрка отъ оргавитъ на властѣта.

Чл. 234. За провѣрка на измѣрването и описването на вината и материалитъ, отъ които се вари ракия, Министерството на финанситъ може да назначава контролни комисии.

Чл. 235. За деклариранитѣ, измѣрени и описани вина и материали, макаръ сжщитѣ, по каквато и да била причина, и да не сж изварени впоследствие на ракия или консумирани, акцизътъ се плаща на общо основание.

За джибритѣ, обаче, декларирани или не, когато нѣма да се варятъ на ракия, притежателятъ имъ се освобождава отъ заплащане на акцизъ, ако бждатъ унищожени или пресовани така, че да станатъ негодни за варене. Унищожаването или пресоването имъ се извършва отъ комисия, следъ предварителното разрешение на мѣстната акцизна (данъчна) власт или мѣстната общинска такава.

Количеството на пресованитѣ джибри се приспада отъ смѣтката на притежателятъ имъ, като, въ замѣна на това, се увеличава количеството на виното имъ съ това, получено отъ пресоването на джибритѣ, въ размѣръ минимумъ 45% отъ обема на джибритѣ преди пресоването имъ.

Пресованитѣ джибри могатъ да се употребяватъ за храна на добитѣка.

Чл. 236. Джибритѣ и вината, добити отъ грозде, пренесено отъ друго населено мѣсто, се обявяватъ, веднага следъ получаването имъ, на мѣстната акцизна (данъчна) власт, а гдето нѣма такава — на мѣстната общинска.

Чл. 237. Общото измѣрване и описване на вината и материалитѣ, отъ които се вари ракия, започва всѣка година, следъ свършване на гроздобера и сливобера, но не по-рано отъ 27 септемврий. Датата на почване общото измѣрване по населени мѣста се определя отъ съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ, съ заповѣдь, която се разгласява отъ мѣстнитѣ общински кметове.

Чл. 238. Въ случай на съмнение за необявни — укрити отъ измѣрване и описване вина и материали, акцизнитѣ (данъчнитѣ) органи, както и другитѣ държавни и общински власти, иматъ право да правятъ провѣрка и претърсвания въ домоветѣ и други мѣста, кждето може да се държатъ такива, при участието на общински представител или, въ краенъ случай, на едно поемно лице.

Чл. 239. Деньтъ на свършването на общото измѣрване и описване на вината и на материалитѣ за варене на ракия, въ всѣко населено мѣсто, се обявява отъ мѣстната акцизна (данъчна) или общинска власт, съ заповѣдь и чрезъ общинския гласатай.

Чл. 240. Всички дистиляционни казани за добиване на ракии или за преваряването на сжщитѣ, се държатъ подъ печатъ (пломба) на мѣстната акцизна (данъчна) власт, а гдето нѣма такава — на мѣстната общинска власт.

Чл. 241. Добиването на ракия отъ прѣсни плодове, отъ вино, винена калъ и пр., става следъ като притежателятъ на материалитѣ подаде писмена декларация отъ кочанъ за варене на ракия на мѣстната акцизна (данъчна) власт, а гдето нѣма такава — на мѣстната общинска, и получи писмено разрешение за изварянето имъ.

Чл. 242. Точно въ опредѣленитѣ по декларацията дата и часъ, акцизната (данъчна) власт, а гдето нѣма такава — мѣстната общинска власт, следъ като установи здравостта на печатитѣ (пломбитѣ) върху казана, съ който ще се варятъ деклариранитѣ материали, отпечатва го, провѣрява количеството и вида на деклариранитѣ материали и позволява изваряването имъ, ако сж надлежно декларирани, измѣрени и описани, по реда установенъ въ тоя законъ, въ правилника и въ наредбитѣ, издадени по прилагането му.

За да почне варенето на обявенитѣ материали, акцизната (данъчна) власт, респективно мѣстната общинска, дава разрешително, отъ подадената декларация за варене.

Следъ свършване на варенето, ако не е подадена предварително нова писмена декларация за ново варене на ракия, казнътъ се запечатва (пломбира) наново отъ сжщата власт, като върху декларацията се отбелязва резултата отъ изваряването и че казана е надлежно запечатанъ.

Времетраенето на варката на деклариранитѣ материали се опредѣля отъ акцизната (данъчна) власт, респективно общинската власт, въ зависимостъ отъ вида, количеството и качеството на деклариранитѣ за изварване материали, както и отъ капацитѣта на казана, който се опредѣля отъ специална комисия.

За всѣки казанъ се издава удостоверение за капацитѣта му.

Чл. 243. Добиването на ракия отъ лѣтни плодове, отъ зимни сливи и отъ други прѣсни плодове, се позволява само отъ 1 юлий до 31 декемврий на производната година, а варенето на джибри и винена калъ се позволява отъ деня на привършване общото измѣрване на материалитѣ за варене на ракия въ населеното мѣсто, до 1 априлъ на следната година.

Добиването на ракия отъ вино не е ограничено отъ тия срокове.

Чл. 244. Въ 19 часа на 27 септемврий всѣка година, се спира варенето на всички видове материали за добиване на ракия, макаръ и декларирани, измѣрени и описани и всички дистиляционни апарати (казани), оставатъ запечатани до привършване на общото измѣрване въ населеното мѣсто.

Чл. 245. До като трае измѣрването и описването на вината въ населеното мѣсто, пренасянето на такива, отъ едно населено мѣсто въ друго, може да стане само съ предварително разрешение на Финансовото министерство.

Чл. 246. Позволено е добиването на ракия отъ смѣсъ на материали отъ различенъ видъ. Количеството на смѣста се облага по размѣра на акциза на ония материали, които подлежатъ на най-високо облагане съ таквъ.

Забранено е варенето на ракии отъ материалитѣ за добиване на фабриченъ спиртъ, както и отъ смѣсъ на прѣсни плодове съ материали, отъ които се добива фабриченъ спиртъ.

Чл. 247. Прекриването на стари вина, надлежно декларирани, измѣрени и описани, презъ нови джибри за поправка, е позволено съ разрешението и подъ контролата на акцизната (данъчна) власт.

Чл. 248. Отъ материалитѣ за варене на ракия, се приема, че отъ изваряването на 100 литри каша отъ ябълки, круши, кумбули (джанки) се получаватъ 5 литри 100^о ракия; отъ 100 литри джибри изцедени отъ мѣстѣта — 6 литри 100^о ракия; отъ 100 литри други сливи (зимни), каша отъ всѣкакви други прѣсни плодове и отъ винена калъ — 7 литри 100^о ракия; отъ 100 литри каша отъ медъ — 10 литри 100^о ракия и отъ 100 литри вино, предназначено за варене на ракия — 10 литри 100^о ракия.

По сжщото изчисление става и връщането на данъка на материалитѣ, отъ които сж изварени ракиитѣ, ако бждатъ ракиитѣ изнесени за странство.

Чл. 249. На всѣки притежатель на вина и на материали за варене на ракия, собствени или прекупени, се открива служебно отъ мѣстното акцизно (данъчно) управление, респективно отъ мѣстното общинско управление, партия въ книгата за лозаритѣ и овощаритѣ, въ която на приходъ се записватъ по видове и количество измѣренитѣ и описани, за всѣка реколта по отдѣлно вина, материали и на добитата отъ тѣхъ ракия по видъ, количество и сила, а на разходъ — изнесенитѣ такива отъ избитѣ имъ.

Чл. 250. Акцизътъ на вината и на материалитѣ, отъ които се вари ракия, се изчислява ежегодно въ акцизнитѣ (данъчни) управления и се предава на данъчнитѣ бирници за събиране.

За вината и ракиитѣ, които се продаватъ и вдигатъ отъ складове на производителитѣ, следуюмиятъ се акцизъ на вината и на материалитѣ, отъ които сж добити ракиитѣ, се плаща задължително отъ купувачитѣ, преди вдигането на питиетата. Длъжностнитѣ лица, натоварени съ издаването на преносителнитѣ свидетелства, сж длъжни да изискватъ отъ купувачитѣ документи, установяващи издължаването на акциза на вината и на материалитѣ, отъ които сж добити вдигнатитѣ ракии, и сж солидарно отговорни съ данъкоплатцитѣ за несъбирането на дължимия акцизъ.

Всѣка година, преди започване на общото измѣрване на новото производство на вината и материалитѣ, отъ които се вари ракия, комисиятъ провѣряватъ и измѣрватъ всички останали отъ преднитѣ години вина и ракии, въз основа на подаденитѣ за тази целъ декларации отъ производителитѣ. За ония количества, които не се намѣратъ на лице и за които не може да се докаже съ нужния документъ, че акцизътъ имъ е билъ заплатенъ, се пристѣпва къмъ принудително събиране на акциза.

Чл. 251. Ония, които произвеждатъ вино или ракия отъ закупени или отъ свои (собствено производство) и закупени материали, плащатъ половината отъ следуюмия се акцизъ — най-късно до 1 февруарий на следната година, а останалата половина — най-късно до 1 юлий, следъ които срокове акцизътъ се събира принудително съ 1% лихва месечно.

Бждатъ ли, обаче, вдигнати или продадени частъ или всичкитѣ питиета, преди тия срокове, следуюмиятъ имъ се акцизъ се заплаща при вдигането на сжщитѣ.

Съставянето на облагателнитѣ партийни книги за следуюмия се акцизъ на вината и материалитѣ става веднага следъ привършване на общото измѣрване. За целта, съ огледъ броя на производителитѣ лозари и овощари, при акцизнитѣ (данъчни) управления могатъ да се назначаватъ по нѣколко временни чиновници, като се предпочи

татъ такива, служили по акцизътъ и запознати съ работата по изчислението на акциза, както и по събирането на сжщия.

Чл. 252. Акцизниятъ (данъчн) управления издаватъ на всѣки производителъ, лозарь или овощаръ, данъчна книжка, въ която се записватъ декаритъ лозя или овощни градини, произведеното количество вина или ракия, по реколти и чистата сума която се дължи за акциза имъ.

Производителитъ сж длъжни, при вдигане или продажба на вина или ракия, да представятъ тия книжки на мѣстното акцизно (данъчно) управление, или на мѣстното общинско управление, за минаване на разходъ вдигнатото количество вино или ракия, както и документа, съ който установяватъ плащането на акциза имъ.

Едновременно съ това сжщитъ операции се извършватъ и по партидната книга на лозаритъ и овощаритъ.

Чл. 253. Явилиятъ се недоимъкъ на ракия въ избитъ на производителитъ се оправдава съ 2% толерансъ за първата година на производството и за всѣка последующа съ по 1%, а за недоимъкъ на вина у производителя се допуска до 3% за първата година на производството, а всѣка следующа — до 2%.

Чл. 254. Допуща се излишекъ на вина у производителя до 2%, а за ракиитъ — до 1%.

Указалиятъ се излишекъ отъ вина у производителя се записва на приходъ по партидата му за облагане съ акцизъ, независимо отъ наказанието за констатирания излишекъ.

Чл. 255. Общинитъ не могатъ да налагатъ и събиратъ данъци, такси, берии и пр., подъ каквато и да било форма, върху книжата, регистритъ и пр., установени по прилагането разпоредженията на тая глава, а така сжщо върху издаванитъ отъ тѣхъ преносителни свидетелства.

Преносителнитъ свидетелства се обгербоватъ, както следва:

а) за пренасяне на вина до 200 литри включително съ 3 лева, а надъ 200 литри — съ 5 лева;

б) за пренасяне на спиртъ, ракии и други спиртни питиета до 100 литри — 3 лева, а надъ 100 литри — съ 5 лева.

Глава XXIII

Пренасяне на спиртни питиета

Чл. 256. Пренасянето отъ едно мѣсто на друго на спиртъ, ракии и други спиртни питиета, въ количества по-голъми отъ 10 литри, както и на вина, въ количества по-голъми отъ 20 литри, а въ запечатани бутилки, въ количества по-голъми отъ 20 бутилки, става само съ преносително свидетелство, отъ което да се вижда, че спиртътъ, ракията и другитъ спиртни питиета, включително и виното, сж изнесени отъ нѣкоя мѣстна фабрика, отъ питейно-продавница на едро, отъ избитъ на производителъ или сж внесени отъ странство, по законенъ редъ.

Преносителнитъ свидетелства сж по образецъ, даденъ отъ Министерството на финанситъ, държавно издание, отъ кочанъ, съ серия, номеръ и държавенъ гербъ.

Чл. 257. Преносителни свидетелства за спиртни питиета, изнасяни отъ мѣстнитъ фабрики, се издаватъ отъ контролора при фабриката, а за вносимитъ отъ старинство — отъ митницата, презъ която става вносътъ. За спиртни питиета, изнасяни отъ питейнитъ заведения на едро и отъ избитъ на производителитъ, преносителнитъ свидетелства се издаватъ отъ мѣстното акцизно (данъчно) управление, а гдето нѣма такова — отъ мѣстното общинско управление.

Стойността на преносителното свидетелство се плаща отъ продавача на питиетата, а за вносимитъ — отъ вносителя.

Чл. 258. Всѣки, който пренася отъ едно мѣсто на друго спиртъ, ракии, вино и други спиртни питиета, въ количества предвидени въ чл. 256, е длъженъ да носи съ себе си преносителното свидетелство за пренасянитъ спиртни питиета и да го представя на държавнитъ и общински органи, при поискване отъ тѣхъ.

Чл. 259. Издаденитъ преносителни свидетелства за пренасяне на спиртни питиета, иматъ сила само за едно пренасяне и то за точно определенъ срокъ, траенето на който се определя отъ издателя на преносителното свидетелство, въ зависимостъ отъ разстоянието и отъ вида на превознитъ срѣдства, както и отъ състоянието на пътищата. Въ никой случай, обаче, този срокъ не може да бѣде по-голъмъ отъ 5 дни, ако превозътъ се извършва съ волски или биволски кола; отъ два дни, ако се извършва съ конски коли или съ коне и отъ единъ день, ако той се извършва съ моторна кола.

Въ преносителното свидетелство се указва вида на превознитъ срѣдства, а така сжщо пътя и населенитъ мѣста,

презъ които ще се извърши пренасянето.

Забележка: Времетраенето за пренасяне на спиртни питиета по желѣзница и по параходъ не се взема подъ внимание при определяне срока.

Чл. 260. Най-много единъ день, следъ получаване на спиртни питиета, тѣхния притежателъ е длъженъ да представи на мѣстното акцизно (данъчно) управление, а гдето нѣма такова — на общинското управление, преносителнитъ свидетелства за провѣрка на питиетата, пренасяни съ тѣхъ — относно вида, количеството и силата имъ, както и дали тѣ сж пренесени въ срокъ. Полученитъ вина не се провѣрватъ по сила.

Резултата отъ провѣрките се вписва върху преносителнитъ свидетелства, както и въ специална за това книга, водена въ акцизното (данъчно) управление, респективно общината.

Чл. 261. Допускатъ се разлики въ спиртни питиета при пренасянето имъ, до 3% въ повече или въ по-малко въ количеството и до 1% въ повече и до 2% въ по-малко въ силата.

За коняка, за амера и за подсладенитъ ракии, допустимиятъ толерансъ при пренасянето имъ е въ крепкостъ до 2% въ повече и до 3% въ по-малко.

За вината допустимиятъ толерансъ при пренасянето имъ е до 3% въ повече или въ по-малко въ количествата имъ.

Контроль върху изработката и движението на казанитъ за добиване на ракия и спиртъ

Чл. 262. Всички обикновени ракиени казани и такива съ ректификационни колони и дефлегматори (и тѣхнитъ отдѣлни части), които могатъ да служатъ за добиване на ракия или на спиртъ, отъ каквато и да сж система и гдето и да се намиратъ въ страната, се обявяватъ отъ притежателитъ имъ на мѣстната акцизна (данъчна) властъ, въ срокъ и по начинъ който се определя отъ Министра на финанситъ.

Чл. 263. Изработването на дестилационни апарати (казани) за варене на ракия или за преваряване на спиртъ, или на тѣхнитъ части, както и търговията съ тѣхъ, се намиратъ подъ надзора на акцизната (данъчна) властъ.

Забранено е изработването и инсталирането на съоръжения къмъ обикновенитъ казани, които съоръжения могатъ да пречистватъ плодовитъ ракии и да увеличаватъ тѣхната спиртна сила.

Притежателитъ или производителитъ на такива съоръжения, както и притежателитъ на обикновени казани, снабдени съ подобни съоръжения, сж длъжни въ определенъ отъ Министра на финанситъ срокъ да ги деклариратъ предъ съответната акцизна (данъчна) властъ.

Притежателитъ на обикновени казани, снабдени съ таква съоръжения, сж длъжни въ месеченъ срокъ отъ влизането въ сила на тоя законъ, да ги приспособятъ само съ лула и обикновенъ хладилникъ.

Министрътъ на финанситъ определя начина, по който такива съоръжения се правятъ негодни за използване, следъ което притежателитъ имъ могатъ да ги употребяватъ или продаватъ като металъ.

Чл. 264. Притежателитъ на фабрики и работилници, въ които се изработватъ дестилационни апарати (казани) за добиване на ракии или на спиртъ или на тѣхни части, както и лицата, които се занимаватъ съ продажба на такива апарати, сж длъжни да водятъ специални книги за движението имъ, както и да съобщаватъ писмено на съответниятъ акцизенъ (данъченъ) началникъ, въ срокъ отъ три дни, за всѣки изработенъ или продаденъ отъ тѣхъ дестилационенъ апаратъ или негова частъ.

Чл. 265. Пренасянето на дестилационнитъ апарати (казани), отъ едно мѣсто на друго, въ една и сжща община, презъ време когато е позволено варенето, се извършва безъ формалности. Пренасянето на сжщитъ въ района на друга община, става съ предварително разрешение на съответната мѣстна акцизна (данъчна) властъ, а гдето нѣма такова — на общинската. Пренасянето става съ преносително свидетелство.

Следъ свършване на варенето, ако такива казани не бѣдатъ върнати въ общината, където сж записани първоначално, тѣ се отписватъ отъ списъка за казанитъ на сжщата община и се записватъ въ тоя на общината, гдето сж останали. Това отписване и записване се извършва по декларации, подадени отъ притежателитъ имъ — продавачъ и купувачъ.

Глава XXV

Бициклети

Чл. 266. Бициклетите въ циркулация се облагат годишно съ акциз 300 лева

Членовете на колоездачния дружества, числящи се към Българския колоездачен съюз, плащат за бициклетите си за собствено употреба годишно акциз 100 лева.

Чл. 267. Майсторите-монтьори на бициклети, снабдени с майсторски свидетелства от съответната Търговско-индустриална камара и членове на Българския колоездачен съюз, плащат за всеки от бициклетите си, давани под наем, годишно акциз по 100 лева.

Бициклетът, принадлежащ на редовен член на Българския колоездачен съюз, може да се язди и от останалите членове на семейството му независимо от това, дали същият е членове или не на колоездачния съюз.

Бициклетът на едно учреждение, банка, дружество, кооперация и пр., независимо от това, дали учреждението е член на Българския колоездачен съюз или не, може да се използва от всички чиновници и служещи при него.

Чл. 268. Освобождават се от облагане с акциз държавните бициклети, тия на легациите на дипломатическите представители и на членовете от семействата им, частните бициклети на надзорниците по подържане на телефонните и телеграфни линии, както и тия на полицейските агенти.

Чл. 269. За доказателство, че акцизът е платен, служи държавния знак, който се поставя на бициклетата от акцизната (данъчна) власт, надлежно пломбиран.

Чл. 270. При прехвърляне собствеността на бициклетата на друго лице, не се счита, че се прехвърля и добитото право за циркулация. Акцизът се заплаща наново от купувача. За прехвърлянето на собствеността трябва предварително да се съобщи писмено на местния акцизен (данъчен) началник от продавача и от купувача.

Чл. 271. За платеният акциз за бициклет, който поради негодност или друга причина е изваден от употреба и замнен с нов, не се счита, че се прехвърля върху новия. За последния акциз се плаща на общо основание.

Ако бициклетът бъде откраднат, платеният за него акциз също не се прехвърля върху бициклетата, който замества откраднатият.

Глава XXVI

Театрални и кинематографни представления, други забави и веселителни зрелища

Чл. 272. Върху продажната цена на билетите за вход въ театрите, кинематографите, концертите, цирковите и пр. се събира акциз, както следва:

- 1) 30% за телепатическите сеанси, вариетните и кабаретни забавления и чуждестранните циркове;
- 2) за кинематографичните представления:
 - а) въ гр. София — 17%;
 - б) въ Пловдив, Бургас, Варна, Ст. Загора, Шумен, Русе, Плевен и Вратца — 14%;
 - в) въ останалите градове и селата — 5%;
- 3) 20% за театралните имитации и трансформации, американски барове, ревюта и фарсове;
- 4) 10% за оперетните представления, танцуваните курсове, концертите балетите, балетите, градските веселения и разни забави;
- 5) 5% — за драматическите и оперните представления, за панорамите, музенте, цирковите представления и менажерите;

Чл. 273. При изпълнение на всякакъв вид драматични или музикални произведения, чиито автори или композитори са български поданици, акцизът върху продажната цена на входните билети се събира с 50% намаление.

Същото намаление се събира акциза върху стойността на входните билети при представянето на музикално-драматическо произведение, на което българин е автор на текста или на музиката.

Чл. 274. При комбинираните представления акцизът върху продажната цена на входните билети се събира за онова представление, за което те подлежат на облагане с най-голям размер акциз.

Чл. 275. Освобождава се от акциз продажната цена на входните билети за представленията, концертите и забавите, давани:

- а) от Народния театър и Народната опера;
- б) от Царския симфоничен оркестър;

в) от общинските театри, които се издържат от общините и приходите от представленията им постъпват въ касите на последните;

г) от учащите се;

д) от читалищата, от сиропиталищата и от старопиталищата;

е) от благотворителните и от просветните дружества.

Стойността на входните билети за представленията и забавите, устройвани от лицата и организациите, изброени въ п. п. „в“, „г“, „д“ и „е“ се освобождават от акциз само, когато те се изнасят от членовете на същите и когато тези представления се дават с благотворителна и общополезна цел. Организациите и дружествата трябва да имат устав, утвърден от съответните министерства.

При представленията, давани от учащите се, от дружествата и организациите (п. п. „г“ до „е“ вкл.), могат да вземат участие и отделни артисти или цели театрални групи.

Чл. 276. Продажната цена на входните билети за представленията, давани с благотворителна или общополезна цел от постоянни трупи или театри, се освобождават от акциз, ако целият приход постъпва въ полза на дружеството, от името на което се дава представлението.

Чл. 277. Освобождава се от акциз продажната цена на входните билети за кинематографичните представления, давани:

а) от училищните и читалищните кинематографи. Читалищата трябва да са с утвърдени от надлежните министерства устав, да са членове на читалищния съюз и да притежават собствени помещения, въ които да прожектират сами специални филми за читалищните кинематографи, предварително одобрени от Министерството на народното просвещение;

б) от кинематографите, които се уреждат и издържат от Министерството на войната само за възпитанието и обучението въ казармите, военните училища и военните курсове.

Чл. 278. Министерът на финансите може да освободи от акциз продажната цена на входните билети за представленията на българските драматични, оперни, оперетни и музикални трупи, за които Министерът на народното просвещение е ходатайствувал за освобождаването им от акциз.

Чл. 279. Всички категории чуждестранни артисти или театрални групи могат да дават представления, концерти, забави и пр. въ Царството, само с предварителното разрешение на Министерът на финансите, съгласие на Министъра на народното просвещение.

Чл. 280. Всички театри, кинематографи и други подобни заведения и открити места, където се дават разни представления, концерти и забави, се намират въ фискално отношение под непосредствения контрол на Министерството на финансите — отделение за държавните привилегии и за акцизите.

Министърът на финансите въ съгласие с Министъра на просвещението може да определя максималната цена на входните билети за представленията, безразлично поделят ли или не на облагане с акциз, с изключение на тези на държавните театри.

Чл. 281. Входните билети за представления, забави, кинематографи и пр. подлежащи на акциз, са държавни, с серии и номера и се продават по цена, която се определя с заповед от Министъра на финансите.

Чл. 282. За укриване на следения с акциз върху продажната цена на входните билети, съгласно този закон, са отговорни солидарно: стопаните, управителите, касиери и уредниците на театрите, кинотеатрите, концертите, забавите и пр.

Чл. 283. Само Министерът на финансите определя, кои служещи лица могат да се ползват, за контрола, съ постоянни безплатни места на театрите, кинематографите, концертите и други заведения и места за забавления.

Чл. 284. Акцизът върху продажната цена на входните билети за театрите, кинематографите, концертите и пр. е 1.35 лева на килограм.

Глава XXVII

Други стоки и предмети облагаеми с акциз

Чл. 285. Облагат се с акциз вносимите от странство содова вода, лимонада и газирани минерални води — с 1.35 лева на килограм.

Чл. 286. Облагат се с акциз вносимите от чужбина:

а) сиропи отъ плодове съ захаръ или съ медъ или сиропи само отъ захаръ, изкуствено ароматизирани или не, кадаифъ, баклава, козунакъ, реване, сладоледъ, компоти — съ 13.5 лева на килограмъ;

б) сѣщия акцизъ се облагатъ медикаментитѣ и медицинскитѣ специалитѣти, върху количеството на съдържателя се въ тѣхъ захаръ;

в) бисквити съ захаръ до 50% включително — съ 21.6 лева, а съдържачитѣ повече отъ 50% захаръ, както и всѣ какъвъ видъ халва — съ 40.5 лева на килограмъ;

г) сладка, мармалади и маджун, отъ разни плодове, приготвени съ захаръ или медъ — по 27 лева на килограмъ.

Издѣлия тѣстени, пекарски, приготвени съ захаръ, като пандишпанъ, пасты, торти и други тѣмъ подобни — по 27 лева на килограмъ;

д) плодове захаросани, рахатъ локумъ, какао на прахъ съ захаръ, шоколадъ и шоколадени издѣлия съ захаръ, бонбони, карамели, конфекти и други подобни захарни издѣлия — 35.10 лева на килограмъ.

Министрътъ на финанситѣ опредѣля, по кой пунктъ отъ тоя членъ следва да се облагатъ съ акцизъ неупоменатитѣ захарни издѣлия, вносими отъ странство.

Чл. 287. Облагатъ се съ акцизъ:

а) кафе всѣкакво — съ 4.050 лева 100-тѣхъ килограма;

б) кафени сурогати, като: франкъ кафе, цикория, какао на прахъ, пити и други форми — съ 2.700 лева 100-тѣхъ килограма;

в) чай, ванилия, шафранъ и мускатовъ цвѣтъ — съ 5.400 лева 100-тѣхъ килограма;

г) черъ и бѣлъ пиперъ, каранфилъ, канела, имберъ, бахаръ, райски зърна, какуля, кишнишъ и кимонъ — съ 2.700 лева 100-тѣхъ килограма;

д) саго, сагови сурогати и арагутъ — съ 810 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 288. Облагатъ се вносимитѣ растителни масла за ядене и таханъ съ акцизъ 810 лева 100-тѣхъ килограма.

Добиванитѣ въ страната растителни масла за ядене и таханъ, се облагатъ чрезъ патентъ по размѣритѣ въ таблицата къмъ тоя законъ.

Чл. 289. Маслинитѣ се облагатъ съ акцизъ 270 лева 100-тѣхъ килограма.

Маринованитѣ или друго-яче приготвени маслини или консервирани чрезъ херметическо затваряне, се облагатъ съ акцизъ 810 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 290. Вносимитѣ отъ чужбина тоалетни сапуни се облагатъ съ акцизъ 4.050 лева 100-тѣхъ килограма.

Къмъ тоалетнитѣ сапуни се причисляватъ и медицинскитѣ.

Чл. 291. Вносимитѣ отъ чужбина етерни масла (съ изключение на розовото масло, синапеното, гаултериевото, лауровото, сандаловото, гоменоло и метилсалицилата) ароматичнитѣ препарати, природни или изкуствени, ароматизирани масла и масти, както и фруктовитѣ есенции и естери, се облагатъ съ акцизъ, както следва:

а) маслата: евкалиптово, кайеупутово, канелено, каранфилово, кедрово мацидисъ, мелисово, розмариново, тимово, цитронелово; линалолъ, нитробензолъ, мюскъ, терпинеолъ, хелиотропинъ — съ 5.000 лева 100 кгр.;

б) абрикосово, ананасово, анасоново, араково, бергамотово, ветиверово, капиново, лигни родни, лимонено, малиново, мандариново, отъ портокалови кори, синингово; анетолъ; ацетати: бензилъ, линалилъ и жеранилъ; алкохоли: бензиловъ и фениловъ; евгенолъ; ионони — съ 10.000 лева 100 кгр.;

в) карвиево, лавандулово, музделеново; мускатово; ориганово, пачули, петрозелиново, рутово, сабиново, салвиево, феникулово, юниперово; алдехиди ароматни; ванилинъ; кумаринъ; цинамилалкохолъ — съ 18.000 лева 100 кгр.;

г) всички останали етерни масла, ароматични препарати и пр. — съ 32.000 лева 100 кгр.

Парфюмерия, всѣкакъвъ видъ, вносива отъ странство, както и вносимитѣ предмети за тоалетъ като: води, помади, праховъ, пасты, кремове, бон, хартии, сашета и пр., парфюмирани или не, се облагатъ съ акцизъ 16.200 лева 100-тѣхъ килограма.

Вносимитѣ натурални балсами, като: перувианския, канадския, кубанския, толутанския и други подобни се облагатъ съ акцизъ 13.500 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 292. Вносимитѣ отъ чужбина парафинъ, церезинъ, спармацетъ и стеаринъ, се облагатъ съ акцизъ 405 лева 100-тѣхъ килограма, а мѣстнитѣ — съ 300 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 293. Вносимитѣ отъ чужбина стеаринови, парафинови, спармацетови и други видове свещи, се облагатъ съ акцизъ 810 лева 100-тѣхъ килограма.

Свещитѣ за употребление при обществено и частно богослужение въ православнитѣ църкви се произвеждатъ само въ църковнитѣ ливници. Свещитѣ, които се произвеждатъ отъ тѣзи ливници, трѣбва да сѣ отъ чистъ воскъ и да носятъ, установления отъ Св. Синодъ знакъ.

Частнитѣ лица не могатъ да продаватъ востъчни свещи. Свещитѣ, произведени отъ частни лица, които наподобяватъ тѣзи за богослужение, трѣбва да бѣдатъ оцѣтени. Свещитѣ трѣбва да се различаватъ, както по цвѣтъ, така и по форма и съставъ отъ свещитѣ произвеждани въ църковнитѣ ливници при православнитѣ църкви.

Чл. 294. Вносимитѣ брашна за храна на деца, съ или безъ захаръ, като нестле фосфатинъ, фалиеръ и пр., се облагатъ съ акцизъ 270 лева 100-тѣхъ килограма, а мѣстнитѣ — съ 200 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 295. Всички вносими спиртни питиета, необложени спесифично съ акцизъ, като ракия, ромъ, конякъ, агмеръ, абцентъ, разни ликьори и други такива, се облагатъ съ акцизъ 120 лева, на литъръ и градусъ.

Чл. 296. Вносимитѣ хранителни произведения, консервирани чрезъ херметическо затваряне или вложени въ сѣдове и опаковани за рѣчна продажба както и всѣкакъвъ видъ сирене, се облагатъ съ акцизъ 1.620 лева 100-тѣхъ килограма, а мѣстнитѣ — съ 1.200 лева 100-тѣхъ килограма.

Освобождаватъ се отъ акцизъ: мѣстното обикновено сирене, кашкавалъ, империалтъ и кондензираното или стерилизираното млѣко, съ или безъ захаръ, както и мѣстнитѣ консервирани зеленчуци и риби.

Вносимитѣ риби, отъ всѣкакъвъ видъ, консервирани чрезъ херметическо затваряне, се облагатъ съ акцизъ 2.700 лева 100-тѣхъ килограма.

Чл. 297. Електрическата енергия за освѣтление се облагатъ съ 10% акцизъ върху стойността ѝ, която плащатъ консуматоритѣ. Акцизътъ се плаща отъ производителя.

Министерството на финанситѣ ще издаде правилникъ, относно облагането и събирането на акциза върху стойността на електрическата енергия за освѣтление.

Чл. 298. Облагатъ се съ акцизъ:

1) шперплати всѣкакви, мѣстни и чуждестранни (получени чрезъ слепване на нѣколко тънки дъски) — 1 кгр. 1.80 лева;

2) електрически лампи (крушки), всѣкакъвъ видъ, мѣстни и иностранны:

а) до 80 вата вкл. 1 брой — 3 лева;

б) повече отъ 80 вата 1 брой — 6 лева.

Електрическитѣ крушки до 5 вата вкл. се освобождаватъ отъ акцизъ.

Чл. 299. Облагатъ се съ акцизъ:

1) прежда отъ изкуствена коприна, всѣкакъвъ видъ, произведена въ страната съ по 600 лева на килограмъ;

2) конци и тирета, всѣкакъвъ видъ, мѣстни и чуждестранни, за бродирание, плетене и пр. 1 кгр. 20 лева.

Забележка. За тирета се считатъ всички двужични или многжични пресукани прежди, които сѣ избѣдени или мерсеризирани или боядисани, изключая тия за употребление въ плетачната и тъкачната индустрия;

3) конци за шефъ (макари и др.), мѣстни и чуждестранни, отъ растителни пределичъ вещества, мерселизирани или не, съ изключение на лененитѣ и конопенитѣ — 1 кгр. 20 лева.

4. Платове памучни тъкани, мѣстни и чуждестранни:

а)	Съ фактурна стойностъ	до	15 лв. вкл. метъра	1 м. 0-80 лв.
б)	"	надъ 15 до 25	" " " "	" 1— "
в)	"	" 25 " 35	" " " "	" 1-40 "
г)	"	" 35 " 45	" " " "	" 1-80 "
д)	"	" 45 " 60	" " " "	" 2-30 "
е)	"	" 60 " "	" " " "	" 3— "

5. Платове ленени тъкани, мѣстни и чуждестранни:

а)	Съ фактурна стойностъ	до	30 лв. вкл. метъра	1 м. 0-60 "
б)	"	надъ 30 до 60	" " " "	" 2— "
в)	"	" 60 " 85	" " " "	" 3— "
г)	"	" 85 " "	" " " "	" 5— "

6. Платове вълнени тъкани, мѣстни и чуждестранни:

а)	Съ фактурна стойностъ	до	100 лв. вкл. метъра	1 кгр. 5— лв.
б)	"	надъ 100 до 200	" " " "	" 10— "
в)	"	" 200 " 300	" " " "	" 15— "
г)	"	" 300 " "	" " " "	" 20— "

7. Платове копирени тъкани, мѣстни и чуждестранни:

а) Съ фактурна стойност	до 65 лв. вкл. метъра 1 м.	2 — лв
б) „ „ „ надъ 65 до 85 „ „ „ „ „		4. — „
в) „ „ „ „ 85 „ 105 „ „ „ „ „		6. — „
г) „ „ „ „ 105 „ 140 „ „ „ „ „		8. — „
д) „ „ „ „ 140 „ „ „ „ „ „		10. — „

8. Прѣжди вълнени, мѣстни и чуждестранни,

изключая ония за тъкачество на платове:

а) Съ фактурна стойност	до 250 лв. вкл. кгр. 1 кгр.	10. — лв.
б) „ „ „ надъ 250 до 350 „ „ „ „ „		15. — „
в) „ „ „ „ 350 „ „ „ „ „ „		20. — „

9. Издѣлия плетени, мѣстни и чуждестранни:

а) чорапи отъ коприна	1 дузина —	120 лева
б) „ „ мерсеризиранъ памукъ	„ „ —	36 „
в) „ „ обикновенъ „ „ „ „ „	„ „ —	12 „
г) други плетени издѣлия отъ коприна 1 кгр. —	35 „	
д) „ „ „ „ памукъ „ „ —	5 „	

Забележка I. Примѣса въ тъканитѣ и въ плетачнитѣ издѣлия отъ други предивни материали до 10% по тегло е безъ значение за облагането имъ. Съдържатъ ли повече отъ 10% други предивни материали, облагатъ се като приготвени изцѣло отъ оня материалъ, чийто издѣлия сѣ по-високо облагаеми.

Плетачнитѣ издѣлия, съдържащи вълна, заплащатъ акциза съ 30% намаление.

Домашното производство за собствени нужди на издѣлията, поменати въ п. п. 4—9, не се облагатъ съ акцизъ.

Забележка II. Стойността на вносимитѣ отъ чужбина издѣлия се опредѣля като се вземе за основа фактурната стойност и къмъ нея се прибавятъ транспортнитѣ разходи, митото и общинския налогъ.

Освобождаватъ се отъ акцизъ издѣлията поменати въ п. п. 4—9, доставяни за нуждитѣ на държавнитѣ учреждения.

Забележка III. Отъ денѣтъ на влизане въ сила на настоящата наредба-законъ, акцизътъ по п. п. 4—9 за ежедневно изнесенитѣ мѣстни стоки, се заплаща всѣки месецъ, най-късно до 20 число включително на следващия месецъ, безразлично кога сѣ били произведени тия стоки. Неплатения до тая дата акцизъ се събира съ 50% увеличение.

Стоката се задължава съ акцизъ следъ като се изнесе отъ фабричния магазинъ, като фабрикантътъ е длъженъ да отбелязва въ отдѣлна графа на фактурата или смѣтката, освенъ продажната цена на стоката, но и размѣра на следуемия се акцизъ на изнесената стока.

Втория екземпляръ на фактурата или смѣтката се запазва въ фабричния складъ. Въ случайтѣ, при които издаването на фактури или смѣтки не е задължително по закона за гербовия налогъ, фабрикантътъ издаватъ бележка отъ кочанъ по образецъ отъ Министерството на финанситѣ.

Фабричния магазинъ може да бѣде и вънъ отъ фабричната сграда или пѣкъ въ друго населено мѣсто. Въ такъвъ случай пренасянето на стоката отъ фабриката до фабричния магазинъ не се счита за износъ. Не се счита сѣщо за износъ дадената съ износно-вносна бележка за дообработване стока (избѣлване, боядисване и пр.), ако сѣщата се поврѣща наново въ фабриката или фабричния магазинъ.

При работа на „ешлеме“ акциза се заплаща отъ търговеца-производителъ, който е далъ материала за изработване, преди изнасянето на стоката отъ фабриката. Ако се работи „ешлеме“ за друга фабрика, акцизътъ се заплаща при износа на стоката отъ фабричния магазинъ.

Повърнатитѣ стоки, както и бракуванитѣ такива, фабрикантътъ записватъ на ново въ книгитѣ си, а платениятъ за тѣхъ акцизъ се прихваща отъ следуемия се такъвъ за следващия месецъ.

Производителитѣ на стоки, поменати въ п. п. 4—9, сѣ длъжни, начиная отъ 1 септемврий 1936 г., да водятъ установенитѣ отъ Министра на финанситѣ книги.

Забележка IV. Стокитѣ, упоменати въ п. п. 2—9, намиращи се въ търговцитѣ къмъ 1 септемврий 1936 год., не подлежатъ на деклариране и облагане съ акцизъ.

ОТДѢЛЪ III

Глава I

Патенти за правопроизводство, патенти за правотъргуване и патенти замѣнящи акциза

Чл. 300. Производството на стоки и предмети, въ случайтѣ, предвидени въ тоя законъ, се допуска, следъ като производителитѣ имъ се снабдятъ предварително съ патентъ за правопроизводство, съгласно таблицитѣ къмъ сѣщия законъ.

Министърътъ на финанситѣ може да разреши изплащането на патентитѣ за правопроизводство да става на два пѣти: половината — преди почване на производството, а втората половина — не по-късно отъ 31 декемврий на производната календарна година.

Чл. 301. Патентитѣ за правопроизводство на спиртъ, на пиво, на захаръ и на други стоки и предмети се взематъ, възъ основа на производството на заведението презъ предшестващата година. Размѣрътъ на патента за заведението, които почватъ за пръвъ пѣтъ производството или почватъ сѣщото следъ прекъсването му за повече отъ една година, се изчислява първоначално върху минималното количество предвидено по таблицитѣ.

Ако следъ изтичане на годината се укаже, че заведението е имало по-големо производство отъ основа, за което е платенъ патента и е следвало да бѣде снабдено съ по-големъ размѣръ патентъ, производителитѣ е длъженъ, най-късно до 31 януарий на следната година, да внесе разликата, като се снабди съ допълнителенъ патентъ. Допълнителниятъ патентъ се прилага къмъ основния патентъ, който трѣбва да се пази най-малко една година, следъ изтичане на срока на основния патентъ.

Ако се укаже, че заведението е следвало да бѣде снабдено съ патентъ за по-малка стойностъ, разликата се връща, съгласно чл. 28 отъ тоя законъ.

Чл. 302. Продажбата на стоки и предмети въ случайтѣ, предвидени въ тоя законъ, се допуска, следъ като лицата, които ще извършатъ продажбата имъ, се снабдятъ предварително съ патенти за правотъргуване, съгласно таблицитѣ къмъ сѣщия законъ.

Патентитѣ за правотъргуване се събиратъ въ пѣленъ размѣръ, независимо презъ кое време на облагателния периодъ се взематъ.

Чл. 303. Патентитѣ за правопроизводство и патентитѣ за правотъргуване съ лични и иматъ сила само за онова заведение, за което сѣ издадени. Прехвърлянето имъ на името на други лица или за други мѣста се разрешава отъ Министра на финанситѣ за патентитѣ за производство и отъ съответнитѣ акцизни (данъчни) началници — за патентитѣ за правотъргуване и то само въ случайтѣ и по начина, предвидени въ чл. чл. 322 и 323 отъ тоя законъ.

Чл. 304. Патентитѣ за правопроизводство на спиртъ, на пиво, на захаръ и пр., изключая тия по таблица X, се издаватъ на името на лицето или сдружението което притежава поне фабричнитѣ инсталации за добиване на спиртъ, на пиво, на захаръ и пр., като предварително представятъ гаранция въ размѣръ на 300.000 лева.

Съ разрешение на Министра на финанситѣ тия патенти за правопроизводство на спиртъ, на пиво, на захаръ и пр., могатъ да се издадатъ и на лица, които не сѣ собственици на фабричнитѣ инсталации, ако, обаче, представятъ гаранция въ размѣръ на 600.000 лева.

Не се допуска отчуждаването на фабричнитѣ инсталации безъ разрешението на Министра на финанситѣ. Станалитѣ продажби, безъ такова разрешение, се считатъ за недействителни.

Чл. 305. Производството на разни подсладени спиртни питиета, чрезъ преваряване или по студентъ начинъ, се допуска, следъ като лицата се снабдятъ предварително съ съответния патентъ за правопроизводство, съгласно таблицата къмъ тоя законъ и представятъ предварително гаранция въ размѣръ на 50.000 лева.

Лицата, които добиватъ такива спиртни питиета, чрезъ преваряване и не сѣ собственици на инсталациитѣ, представятъ гаранция въ размѣръ на 80.000 лева.

Притежателитѣ на дестилационни апарати, снабдени съ патентъ за праводобиване на разни спиртни питиета чрезъ преваряване, не сѣ длъжни да се снабдятъ съ другъ патентъ за правоварене, когато употребяватъ сѣщитѣ апарати за добиване на ракия отъ сливи, джибри и други прѣсни плодове.

Чл. 306. Гаранциитѣ по чл. чл. 304 и 305 отъ тоя законъ се даватъ, съгласно чл. чл. 52—54, и служатъ за обезпечение на глобитѣ, акциза, берийтѣ и конфискациитѣ за нарушенията, извършени отъ лицата, на името на които сѣ издадени патентитѣ.

Чл. 307. Акцизътъ по тоя законъ на стокитѣ и предметитѣ, които се произвеждатъ въ фабрики и работилници, при които нѣма постояненъ контролоръ, и когато не е предвиденъ другъ начинъ за събирането му, се замѣня съ патентъ, който се заплаща преди започване на производството, съгласно таблицитѣ къмъ тоя законъ.

Патентътъ, издаденъ презъ кое и да е време на облагателния периодъ, се плаща за цѣлия периодъ.

Патентътъ е личенъ и има сила само за онова заведение, за което е издаденъ. Прехвърлянето му на други лица или за други мѣста се разрешава отъ Министерството на финанситѣ, само за случайтѣ и по начина, предвидени въ чл. чл. 322 и 323 отъ тоя законъ.

Чл. 308. Патентът за правопроизводство и патентът за замънящи акциза по този закон, когато разпоредбата им не е съществено определена в таблиците, а са предвидени по разреди, се определят от комисия, назначена от Министъра на финансите, която взема за основа:

- а) капитала, вложен в предприятието;
- б) употребената двигателна сила, изразена в конски сили;
- в) броя на работниците, които вземат участие в производството и в всички други работи, свързани с него;
- г) количеството на суровите материали, вложени в производството;
- д) годишното производство, според книгите на заведението;
- е) разхода на данъка върху приходите, с който е обложено заведението;
- ж) мястото, където се намира заведението.

Чл. 309. Решенията на комисията по определяне разряда на патентът по таблици IX и X п. п. 3, 5, 6, 12, 13 и 14 могат да бъдат обжалвани, в петнадесетдневен срок от съобщението им пред Контролна комисия, назначена от Министъра на финансите, в състав: началника на отделецията за държавните привилегии и за акцизите или заместника му, държавния юрисконсулт или помощника му, началника на финансовата инспекция или един от главните финансови инспектори и началника на отделецията за индустрия при Министерството на търговията, промишлеността и труда или заместника му.

Решенията на контролната комисия могат да бъдат обжалвани в месечен срок от съобщението им, пред Върховния административен съд. Обжалването на решенията на първоначалната комисия пред Контролната комисия не спира събирането на патента.

Чл. 310. В случаите, когато патентът е предвиден по разреди, определянето на които се извършва от комисия, облагаемостта може да почне или продължи производството, като предварително подаде декларация за определяне разряда на патента. В такъв случай, определянето от комисията патенти по разреди, се заплаща най-късно в петнадесетдневен срок, от датата на съобщението за разряда на патента.

След този срок патентът се събира по реда за събиране на прякия данък, с 25% увеличение.

Чл. 311. В случай, че патентът, замънящ акциза, е бил заплатен и Контролната комисия е намалила разхода му, разликата, която следва да се върне, може да се прихване срещу патента за следващия облагаем период, независимо от това, дали тя е от същото бюджетно упражнение или не.

Чл. 312. Когато някои стоки и предмети, подлежащи на облагане с акциз по този закон, не могат да бъдат обложени по таблиците към същия закон или по начините, установени в него, следващите с акциз се замъня с полугодишен патент който се определя от комисия и по реда на чл. 308.

Министъра на финансите може да отсрочи или разсрочи плащането на патентите, замънящи акциза, тия за протъргуване и праворазиграване на игри за развлечение.

Глава II

Патенти за протъргуване с спиртни питиета

Чл. 313. Търговията с спиртни питиета бива два вида: на едро и на дребно.

За търговия с спиртни питиета на едро се счита продажбата от постоянни места, наведнаж и на една ржка, на спирт, на ракия, на коняк, на сливовица, на ликьори и други такива, местни или инострани, спиртни питиета, в количества не по-малки от 10 литри, на вино — не по-малки от 20 литри, а на пиво в бурета или в каси не по-малко от 12 бутилки.

Продажбата на пиво в запечатани и етикетирани бутилки в количество от 12 бутилки и на вино от 20 бутилки и повече, наведнаж и на една ржка, се счита продажба на едро.

За търговия с спиртни питиета на дребно се счита продажбата из постоянни места, наведнаж и на една ржка, на всякакви спиртни питиета в количества по-малки от ония за търговията на едро.

Чл. 314. Със патент за протъргуване с спиртни питиета на едро се снабдяват и лицата, които без да са питейнопроизводители, закупуват грозде или материали за добиване на вина и ракии или закупуват такива, с оглед за бъдеща разпродажба на същите на едро. В тия случаи спиртните питиета се намират под специален контрол на акцизната (данъчната) власт, установен от Министерството на финансите.

Чл. 315. Питейнопроизводител на дребно, който напусне питейната си търговия, може с разрешението на акцизната (данъчната) власт, да продаде на едро, на два пъти, останалите му на лице спиртни питиета, без да се снабдява с патент на едро. Тази продажба трябва да се извърши не по-късно от два месеца след прекратяване на търговията.

Питейнопроизводител на едро, който прекрати питейната си търговия, може да продаде, с разрешение на акцизната (данъчната) власт без патент на едро, на три пъти, останалите му спиртни питиета и то не по-късно от един месец, след изтичане срока на патента му.

Чл. 316. Патентът за всеки вид питейна търговия бива едногодишен и полугодишен; патентната година се счита от 1 януарий, а полугодията — от 1 януарий и от 1 юлий всяка година.

Патентът за питейна търговия имат само за оня вид търговия, както и за онова заведение, за които са взети.

Чл. 317. Патентът за питейната търговия на едро и на дребно трябва да бъдат окачени на видно място в заведението, за които са издадени.

В питейни заведения на дребно трябва да бъде окачена на видно място и скицата за питейната площ на същото, заведена от акцизната (данъчната) власт, в зависимост от която е издаден и патентът му.

Над главната входна врата на питейното заведение трябва да има постоянен надпис на български език, с обозначение на името на лицето или фирмата, които извършват питейната търговия и вида на същата.

Чл. 318. В заведения и места, отворени за публиката и неснабдени с надлежен патент за питейна търговия, се забранява, под личната отговорност на съдържателят им, да се държат или употребяват каквито и да било спиртни питиета, даже донесени и от посетителите.

Забранено е да се продават спиртни питиета, в аптеки, дрогерии и баните. Аптеките и дрогерии могат да държат и продават, без патент, чист спирт, медицински вина и специалитети, съдържащи спирт и то, само за лечебни цели.

Чл. 319. Упражняването на питейна търговия на дребно и на едро се позволява само на лица, които представят документи, установяващи:

а) че са пълнолетни и се ползват с граждански и политически права;

б) удостоверение за съдимост, че не са осъждани за престъпление на затвор не по-малко от шест месеца;

в) препоръчително писмо, издавано безплатно, за питейнопроизводител на едро — от браншовия съюз на питейнопроизводителите, за питейнопроизводител на дребно — от местното питейнопроизводителско браншово сдружение, а ако няма такова — от съответното най-близко браншово питейнопроизводителско сдружение.

Готвачите, които са и питейнопроизводители на дребно, представят препоръчително писмо от съответното браншово готварско занаятчийско сдружение, а ако няма такова — от съответното общо занаятчийско сдружение.

Тия документи се представят при откриване на заведението и след това, в началото на всяка година.

Общините не могат да събират такса, в размер на повече от 100 лева, за издаването от тях на питейнопроизводителите удостоверения за пълнолетие, за ползуване от граждански и политически права и за установяване условията по чл. 319 от този закон.

Осъдените за престъпление лица на затвор, за повече от шест месеца, не могат да упражняват питейна търговия през цялия период, за който са лишени от граждански или политически права, или пък, ако не са лишени от такива — в течение на 2 години от влизането в сила на присъдата.

Чл. 320. В всички села, които се намират в една зона с 3 км. ширина по цялата сухопътна граница, е забранено да се откриват заведения за търгуване на едро с спирт и други спиртни питиета.

Чл. 321. Патентът за питейна търговия е именни; той се издава на името на онова лице или сдружение, което ще упражнява питейната търговия. Имената на лицата, представляващи сдружение, ако не са повече от три, трябва да са вписани в самия патент. Дружествата и кооперациите се снабдяват с патент на името на представителя им или на упълномощеното от него лице.

Ако сдружението се състои от повече от три лица, в патента се записва името на сдружението и представителя му, а имената на останалите съдружници се посочват в заявлението, с което се иска издаването на патента.

Чл. 322. Със издадените патенти за питейна търговия могат да търгуват и други лица, но само от името,

за смѣтка и подъ отговорността на притежателя на патента и то, ако сѣ нотариално упълномощени и отговарят на условията, изисквани за питейнопродавцитѣ по тоя законъ.

Взетитѣ патенти на името на отдѣлни лица или сдружения не могатъ да се продаватъ или отстъпватъ на други лица или сдружения. Наследницитѣ, обаче, на умрѣли питейнопродавци, както и ликвидаторитѣ на сдружението могатъ да продължатъ питейната търговия съ същия патентъ, до изтичане срока на патента.

Чл. 323. Питейната търговия на едно заведение и патентътъ за правотъргуване въ него могатъ да се пренасятъ въ друго такова, въ същия градъ или село, и се продължи питейната търговия съ него до изтичане на срока му, следъ като мѣстната акцизна (данъчна) властъ даде за това писмено разрешение.

Въ такъвъ случай, ако питейното заведение бѣде пренесено въ друга зона и следва да бѣде снабдено съ патентъ отъ по-високъ разредъ, питейнопродавецътъ се снабдява съ допълнителенъ патентъ. Ако ли питейното заведение бѣде пренесено въ друга зона и поради това патентътъ му следва да бѣде по-доленъ размѣръ, разликата, платена въ повече, не подлежи на връщане.

Сѣщо така се постигва, когато питейната площъ на новото заведение е по-голяма, респективно по-малка отъ тая, за която е издаденъ питейниятъ патентъ.

Чл. 324. Лицата, които упражняватъ питейна търговия на дребно въ селата, трѣбва да сѣ български поданици.

Не се позволява откриването на нови питейни заведения за търговия съ спиртни питиета на едро извънъ строителната черта на населенитѣ мѣста, съ изключение на онѣзи, които се намиратъ при ж.-п. гари.

Търговия съ спиртни питиета на дребно

Чл. 325. Подъ заведение за търговия съ спиртни питиета на дребно се разбиратъ: кръчмитѣ (механитѣ), хановѣтѣ, гостилницитѣ, кафенетата, дюкянитѣ, бюфетитѣ при общественитѣ градини, при ж.-п. гари, при клубовѣтѣ и други такива заведения, отворени за публиката, въ които се продаватъ спиртни питиета на дребно, а тѣй сѣщо и заведенията отъ същия характеръ, намиращи се извънъ населенитѣ мѣста при жѣтищата, при бродовѣтѣ, при странноприемницитѣ, при планинскитѣ хижи и пр.

Чл. 326. Питейната търговия на дребно съ всѣкакъвъ видъ спиртни питиета, може да се извършва само въ такива заведения, които се намиратъ отдалечени отъ молитственитѣ домове, училища, съ изключение на частнитѣ професионални такива и казарми, на повече отъ 50 метра разстояние, мѣрено по права въздушна линия между най-близкитѣ точки на помѣщенията, въ които се намиратъ питейнитѣ заведения и тия на молитственитѣ домове, училищата и казармитѣ.

Въ градовѣтѣ съ повече отъ 10.000 жители, разстоянието се измѣрва по права въздушна линия между най-близкитѣ точки на главната входна врата на питейното заведение на дребно и тази на молитственитѣ домове, на училища и казармитѣ и то, когато сградитѣ имъ сѣ срупуложни или се намиратъ отъ една страна на улицата, а когато тѣ сѣ на две улици, сѣщото разстояние се мѣри по протежение на улицитѣ.

Онѣзи питейни заведения на дребно, които сѣ заварени отъ закона за акцизитѣ и пр отъ 31 юлий 1924 г., „Държавенъ вестникъ“, брой 96/1924 година, запазватъ и за напредъ това си право, т. е. въ тѣхъ може и за въ бъдеще да се извършва питейна търговия на дребно, макаръ и да се намиратъ на разстояние 50 метра или по-малко.

Въ такива заведения, обаче, нѣма да се позволява питейна търговия на дребно:

а) ако веднажъ бѣдатъ срутени, по каквато и да било причина;

б) ако въ тѣхъ не бѣде упражнявана питейна търговия на дребно въ продължение на повече отъ 6 месеци, по каквато и да било причина, или ако бѣдатъ приспособени за другъ родъ търговия, дори и преди изтичането на срока отъ 6 месеци;

в) ако питейната търговия на дребно въ тѣхъ бѣде запрѣтена отъ органитѣ на властѣта, безразлично по каква причина и основание, независимо отъ срока на запрѣщението.

Забележка. Въ зданията, които се ползватъ отъ това изключение, не се допускатъ никакви фундаментални поправки. Въ тѣхъ, съ предварително разрешение на акцизната (данъчна) властъ, могатъ да се извършватъ само дребни поправки, целищи временното имъ поддържане.

Чл. 327. Всѣко заведение за продажба на спиртни питиета, открито безъ спазване разпорѣжданията на този законъ, се закрива съ заповѣдъ отъ съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ, веднага следъ съставяне на акта за констатираното нарушение.

Едновременно съ закриване на питейнитѣ заведения за търгуване съ спиртни питиета безъ патентъ, следуетъ да се патентна стойностъ се събира веднага, по реда, предвиденъ въ закона за събиране на прѣжитѣ данѣци, а на съставения актъ се дава по-нататъшенъ ходъ.

Ако въ питейното заведение, което се закрива, е търгувано и съ други стоки и търговията съ тѣхъ е по-голяма, отколкото тази съ спиртни питиета или ако нарушителътъ търгува въ сграда, гдето се помѣщава и жилището му, заведението не се затваря, а се запечатватъ съдветѣ съ спиртни питиета и другитѣ принадлежности на питейното заведение.

Търговия съ спиртни питиета на едро

Чл. 328. Откриването на заведенията за питейна търговия на едро става отъ акцизната (данъчната) властъ, която, следъ като провѣри наличнитѣ спиртни питиета въ заведенията и оправдателнитѣ имъ документи, записва ги на приходъ въ складовата книга на заведението. За провѣрката и записването се съставя актъ.

Сѣщиятъ акцизенъ (данъченъ) органъ, по декларация на питейнопродавца, провѣрва, въ кои помѣщения на питейното заведение на едро, ще се складиратъ спиртни питиета и ги указва въ сѣщия актъ.

Въ питейнитѣ заведения на едро е забранено да се държатъ спиртни питиета, които не сѣ собственостъ на питейнопродавца.

Чл. 329. Всѣки питейнопродавецъ на едро е длъженъ да води складова книга, държавно издание, по образца установенъ отъ Министерството на финанситѣ, надлежно нумерирана, прошнурована, подпечатана и завѣрена отъ съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ.

Въ складовата книга се вписва, съ мастило, своевременно и последователно въ отдѣлни партиди: вида, количеството и силата на всѣко внесено и изнесено отъ склада количество спиртъ, ракии и други видове спиртни питиета, както отъ гдето, отъ кого и кога сѣ взети внесени питиета или кому, кога и за гдето сѣ изнесени. Въ сѣщата книга, се отбелязва и серията, номерата и датата на преносителнитѣ свидетелства, които сѣ придружавали внесени или изнесени спиртни питиета въ и отъ склада.

Сѣщитѣ данни се вписватъ въ складовата книга и за внесени и изнесени количества вина, безъ да се указва тѣхната сила.

Питейнопродавецътъ на едро е длъженъ, всѣки два месеци, начина отъ датата на откриването на заведението му, да приключва складовата си книга и да вписва въ нея наличността на всѣки видъ спиртни питиета, споредъ складовата книга, въ момента на приключването.

Чл. 330. За всѣко изнесено количество спиртъ, ракии и други спиртни питиета, въ повече отъ 10 литри и на вино — количества повече отъ 20 литри или 20 запечатани бутилки, питейнопродавецътъ на едро сѣ длъженъ да взематъ преносително свидетелство, съ точно означение въ него на вида, количеството на вината и количеството и силата на спирта, на ракиитѣ и на другитѣ спиртни питиета, броя и вида на съдветѣ имъ, следъ което записватъ тѣзи данни, показани въ него, въ складовата си книга и го предаватъ на лицето, което изнася питиетата отъ склада, едновременно съ вдигането на сѣщитѣ.

Питейнопродавецътъ на едро и на дребно е длъженъ, всѣка вечеръ, да вписва въ складовата си книга количеството, по видове, на продаденитѣ презъ деня спиртни питиета на дребно.

Чл. 331. При ревизиитѣ на заведенията за търгуване съ спиртни питиета на едро, допуска се недоимѣкъ до 2%, а излишекъ — до 1%, върху прихода отъ последното приключване на складовата книга, извършено отъ органъ на акцизната (данъчната) властъ.

Чл. 332. Ревизиитѣ на заведенията за търгуване съ спиртни питиета на едро се извършватъ, внезапно, най-малко веднѣжъ презъ шестмесечие, отъ акцизнитѣ (данъчни) органи, въ присѣтствието поне на единъ свидетел, длъжностно или частно лице. Позволява се на питейнопродавца, ако желае, да представи и свое поемно лице — свидетел. При отказъ да представи такова, ревизиата се продължава.

Чл. 333. Фабрикантитѣ на спиртъ и пиво могатъ да продаватъ на едро, безъ патентъ за правотъргуване, произведенитѣ спиртъ и пиво, само отъ складовѣтѣ при фа-

брикитъ си. За продажба на сжщитъ питиета на едро отъ складоветъ, откривани вънъ отъ фабричнитъ огради, се взема надлежния патентъ.

Въ складоветъ, открити въ населенитъ мѣста, кждето се намира пивоварната фабрика, вънъ отъ фабричнитъ огради, но въ района на общината, забранено е да се пълнятъ бутилки съ пиво отъ сжщата фабрика.

Бутилкитъ съ пиво, пълнени въ складове, открити въ населени мѣста, вънъ отъ населеното мѣсто, гдето се намира пивоварната фабрика, се изнасятъ въ затворени каси, облепени за контрола съ специални етикети.

Чл. 334. Лозаритъ и овощаритъ могатъ да продаватъ безъ патентъ на едро, изъ избитъ си, спиртнитъ питиета, които сж произвели отъ материалитъ на собственитъ си лозя и овощни градини, записани въ поземелната книга на общината, следъ като се снабдятъ съ надлежни свидетелства, че сж лозари и овощари по смисъла на този законъ, както и съ преносителното свидетелство за продаваниъ и вдигани питиета.

Сжщитъ, съ изключение на тия, които сж и питие-продавци, могатъ да продаватъ произведенитъ си ракии отъ материалитъ на собственитъ си овощни градини и лозя и на разносъ на едро, като се снабдятъ съ надлежни свидетелства, че сж лозари и овощари и съ преносителни свидетелства за разнасянитъ ракии.

Чл. 335. Отъ облагитъ по предшествоващия членъ се ползватъ и лицата, които обработватъ лозя и овощни градини, отстъпени имъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка, възъ основа на чл. 69 отъ закона за сжщата, или отъ родителитъ имъ, за обработване и използване, макаръ и безъ нотариаленъ актъ.

Отъ сжщитъ облаги се ползватъ и кооперациитъ — производители, които се състоятъ отъ лозари или овощари, по смисъла на този законъ, както и отдѣлитъ при популярнитъ банки, при синдикатитъ и пр., които отдѣли се състоятъ сжщо отъ такива лозари или овощари.

Чл. 336. Лозаритъ, по смисъла на този законъ, могатъ да продаватъ безъ патентъ на едро и на разносъ и онѣзи ракии, които сж произвели отъ джибритъ на прекупено грозде, добавено къмъ собственото отъ техническа нужда, за попълване на последния си сждъ, или за поправяне качеството на реколтата си, но не и за търговска и спекулативна целъ. Закупеното грозде не може да бжде повече отъ 10% отъ количеството на собственото грозде.

За всѣка такава покупка на грозде производителтъ съобщава предварително писмено на мѣстното акцизно (данъчно) управление, а гдето нѣма такова — на мѣстното общинско, за да отбележи количеството на закупеното грозде, по партидата му, въ книгата на лозаритъ и овощаритъ. Длъжностното лице прави това записване, следъ като се увѣри, че прекупеното грозде е нужно на производителя за техническа целъ, и че не е въ количество повече отъ 10% отъ собственото му грозде.

Чл. 337. Лозаритъ и овощаритъ, които сж снабдени съ патентъ за питейна търговия на дребно, могатъ съ предварително разрешение на акцизната (данъчна) властъ да продаватъ на едро безъ патентъ, на три пѣти най-много, излишната частъ или всичкитъ си питиета, които сж произвели отъ материалитъ на собственитъ си лозя и овощни градини. Продажбата на едро, безъ патентъ, отъ такива лозари и овощари извънъ горния случай, се счита, като търговия съ спиртни питиета на едро, безъ патентъ.

Глава III

Патенти за праворазиграване игри за развлѣчение

Чл. 338. Откриването на заведения за хазартни игри, както игрането въобще на такива, кждето и да било въ Царството, се забранява.

Подъ хазартна игра се разбира всѣка игра на щастие (хазартъ), било на пари или на предмети, безъ разлика, съ какъвъ предметъ се играе.

Не се считатъ за хазартни игри, игритъ, които се играятъ по частнитъ домове, питейнитъ заведения, кафенетата, публичнитъ градини и пр. само за развлѣчение.

Забележка I. Позволява се на опълченцитъ, поборничитъ и инвалидитъ отъ войнитъ да разиграватъ игри на предмети, съ тобола, съ лотарийни вѣртежки и съ руско билиардо, и то само въ градоветъ и на открито.

Забележка II. Позволява се продажбата на захарни издѣлия и на шоколади съ премии, или посрѣдствомъ разни видове автомати, табла и пр. Теглото на продаваниъ шоколади и други захарни издѣлия, въ които се поставятъ нумерата за правополучаване на премиятъ, както и това на продаваниъ, при автоматитъ захарни издѣлия и шоколади, се определя отъ Министерството на финансйтъ.

Чл. 339. Съдържателитъ на заведения, въ които се играятъ игри за развлѣчение, като: на карти, на табла, на домино, на билиардъ, на кегель-банъ и на други подобни, сж длъжни да платятъ предварително въ полза на държавното съкровище шестмесеченъ патентъ. Шестмесечията почватъ отъ 1 януарий и отъ 1 юлий.

Чл. 340. Размѣртъ на патента е отъ 100 до 10.000 лева за полугодие, за всѣко заведение и се определя отъ комисия въ составъ: помощникъ акцизния (данъчния) началникъ, кметътъ на общината или неговъ представителъ и представителъ на браншовото сдружение.

При определяне на размѣра на патента, комисията взема въ съображение числото на таблитъ, на картитъ, на билирдитъ и пр. въ заведението, срѣдния брой на игритъ, площта, мѣстонахождението и мобилировката на заведението, а така сжщо и размѣра на данъка, плащанъ по закона за данъка върху приходитъ отъ съдържателя му.

Решенията на комисията сж окончателни и могатъ да се обжалватъ само предъ акцизния (данъчния) началникъ въ 15-дневенъ срокъ отъ съобщението имъ.

Чл. 341. Патентитъ сж лични и не могатъ да се прехвърлятъ другиму. Тѣ трѣбва да се държатъ на видно мѣсто въ заведението.

Сдържатели на заведения, въ които се играятъ игри за развлѣчение, ако презъ течение на полугодието, за което сж се снабдили съ патентъ, се премѣстятъ въ друго помѣщение въ сжщото населено мѣсто, сж по-голъма площъ, на по-оживена улица, или увеличатъ срѣдния брой на игритъ, или въведатъ нови такива, сж длъжни да уведомятъ предварително, писмено, съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ, за да бждатъ снабдени съ допълнителенъ патентъ.

ОТДѢЛЪ IV

Наказания

Държавни привилегии

Общи разпореждания. Карти за игра

Чл. 342. Който произвежда, разнася или продава стоки или предмети, които съставляватъ държавна привилегия, се наказватъ съ глоба, равна на десеторната продажна цена на едро отъ държавата на заловенитъ стоки и предмети, а последнитъ, заедно съ сждоветъ, материалитъ, машинитъ, инструментитъ и срѣдствата за превозъ, на контрабандиранитъ стоки или предмети, се конфискуватъ. Глобата не може да бжде по-малка отъ 1000 лева.

Сжщото наказание се налага и на лицата, за които се докаже, че сж внесли въ страната или сж изработили въ сжщата стоки и предмети, които съставляватъ държавна привилегия, макаръ самитъ стоки или предмети да не сж били заловени. Конфискацията на такива стоки и предмети въ тоя случай се замѣня съ сума, равна на цената имъ на едро, продавани отъ държавата.

Чл. 343. Който продава стоки и предмети, съставляващи държавна привилегия, на цени по-високи отъ определенитъ, се наказва съ глоба отъ 500 до 10.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 344. Който постави или позволи да се поставятъ реклами върху стокитъ и предметитъ, за които държавата си е запазила правото на реклама по тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева, а стокитъ и предметитъ, върху които сж поставени такива реклами незаконно, се конфискуватъ.

Чл. 345. Стоки и предмети, които съставляватъ държавна привилегия, ако не носятъ установенитъ знаци, се считатъ за незаконно внесени или произведени и лицата, у които се намѣрятъ, се наказватъ по чл. 342.

Кибритъ

Чл. 346. За заловенъ кибритъ, мѣстно производство, безъ бандеролъ, се наказватъ солидарно фабрикантътъ, търговецътъ и лицето, у което е заловенъ кибритътъ, съ глоба равна на десеторната продажна цена на едро, а заловениятъ кибритъ се конфискува.

Чл. 347. Тютюнопродавецъ, питиепродавецъ, кафеджия, бакалинъ, който не държи въ заведението си за продажба кибритъ, или има такъвъ, но не продава, се наказва съ глоба до 1.000 лева.

Чл. 348. Който внася, произвежда, продава, държи или употребява всѣкакъвъ видъ машинки (запалки) за палене, или части отъ тѣхъ, се наказва съ глоба 2.000 лева за всѣка запалка или частъ отъ нея, като запалкитъ и частитъ отъ такива се конфискуватъ.

Същото наказание се налага и на ония лица, за които се докаже, че сж внасяли, произвеждали или продавали такива машинки или тѣхни части, макаръ сжщитѣ да не сж били заловени.

Цигарена хартия

Чл. 349. Лицата, които държатъ, произвеждатъ, продаватъ или употребяватъ цигарени книжки, се наказватъ съ глоба 10 лева на тверече отъ по 24 листа. Освенъ това, заловенитѣ цигарени книжки и превознитѣ имъ сръдства, ако се заловятъ такива, се конфискуватъ. Глобата не може да бѣде по-малка отъ 1000 лева.

На сжщото наказание подлежатъ и ония, които употребяватъ за пушене на тютюнъ, каквато и да било хартия или държатъ такава, чиито вносъ е забраненъ. Въ такъвъ случай хартията се пресмѣта за твърчетата съ 24 листа, при размѣри 4/8 см. всѣки листъ.

Чл. 350. Който държи или произвежда бѣла хартия по-лека отъ 40 грама на кв. метъръ, се наказва съ глоба отъ 10.000 до 100.000 лева, а хартията, се конфискува. Ако хартията е внесена отъ чужбина, налага се наказание и по закона за митницитѣ.

Чл. 351. Който внася, произвежда или употребява тънка хартия, безъ разрешение, когато такава се иска по тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 5.000 до 50.000 лева, а хартията или издѣлнията отъ нея се конфискуватъ.

Чл. 352. При ревизия на тютюнева фабрика, ако се установи липса или излишъкъ въ количеството или видътъ на бобинитѣ, фабрикантътъ се наказва за всѣка бобина съ петорния размѣръ на следуюмото се монополно право.

Чл. 353. Тютюнофабрикантътъ, както и фабрикантътъ на бобини, които не спазватъ разпоредженията на Наредбата, издадена по силата на чл. 21 отъ тоя законъ, се наказватъ, за всѣки отдѣленъ случай, съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева, независимо отъ наказанието за нарушението, което е произлѣзло отъ неспазване наредженията на сжщата Наредба.

А к ц и з и

Общи разпореджения. Откриване и устройство на фабрики и работилници за произвеждане на стоки и предмети, подлежащи на облагане съ акцизъ

Чл. 354. Който произвежда стоки или предмети, подлежащи на облагане съ акцизъ, въ фабрики или работилници, открити безъ спазване разпоредженията на тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 1000 до 100.000 лева, съ тройния размѣръ на акциза за заловенитѣ стоки и предмети, които съ суровитѣ материали се конфискуватъ, а фабриката или работилницата се закрива веднага съ заповѣдъ на мѣстния акцизенъ (данъченъ) началникъ.

Ако отъ произведенитѣ стоки и предмети сж били изнесени отъ фабриката или отъ работилницата, нарушителтъ се наказва и съ глоба равна на десеторния размѣръ на следуюмъ се за тѣхъ акцизъ.

Чл. 355. Фабрикантътъ на стоки и предмети подлежащи на облагане съ акцизъ, който направи промѣни въ фабричитѣ помѣщения или инсталации, безъ предварително разрешение отъ Министерството на финанситѣ, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева и производството, както и износътъ изъ фабриката му се спиратъ, до преглеждане на направенитѣ промѣни, отъ комисия, назначена отъ Министра на финанситѣ.

Ако се установи, че съ направенитѣ промѣни въ фабричитѣ помѣщения или инсталации се е целило тайно добиване, съхраняване или изнасяне на стоки и предмети, глобата е отъ 2000 до 60.000 лева. Ако ли се установи, че сж тайно добити или изнесени стоки или предмети, фабрикантътъ се наказва и съ петорния акцизъ на добититѣ или на изнесенитѣ стоки и предмети.

Чл. 356. Който почне производството на стоки или предмети, безъ да се е снабдилъ предварително съ надлеженъ патентъ по тоя законъ, се наказва съ глоба равна на петорния размѣръ на слеуемия се патентъ.

Ако не се снабди веднага съ патентъ, фабриката или работилницата се закрива съ заповѣдъ на съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ.

Чл. 357. Фабрикантътъ, който не поставя произведенитѣ стоки или предмети въ надлежна опаковка и при условие за теглене, мѣрене, нумерирание, складиране и пр., се наказва съ глоба отъ 500 до 5000 лева.

Чл. 358. Наказва се съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева за всѣки отдѣленъ случай, фабрикантътъ, който:

а) почне фабричитѣ си работи, безъ да подаде надлежната за това декларация;

б) не записва или записва невѣрно и неточно ежедневнитѣ си операции въ установенитѣ контролни книги, които му е възложено да води;

в) не съблюдава всички други наредби, относно контролата по производството, съхраняването, износа, отчитането и пр.

Чл. 359. Който поврежда, по каквото и да било начинъ, контролни апарати, мѣрилници и други контролни уреди, за да показватъ невѣрно или въ по-малко количеството на добититѣ стоки или предмети или количеството на суровитѣ материали, отъ които тѣ се добиватъ, се наказватъ съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева, съ тройния акцизъ на неправилно отчетеното количество стоки и предмети и съ конфискация на заловенитѣ количества отъ тѣхъ.

Чл. 360. Който поврежда или сменя самоволно, по каквото и да било начинъ, печатитѣ пломбитѣ и другитѣ предохранителни и контролни знаци, поставени отъ органитѣ на властта на сждоветѣ, на апаратитѣ, въобще на всички мѣста, гдето е намѣрено за необходимо да се поставятъ, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева, съ тройния акцизъ на стокитѣ и предметитѣ, укрити вследствие тия действия на нарушителъ и съ конфискация на сжщитѣ.

Чл. 361. Фабрикантътъ, който не води търговски книги, съобразно съ специалнитѣ за това закони или води такива невѣрно, се наказва, независимо отъ наказанието по тия закони, съ глоба отъ 1000 до 20.000 лева, а ако не ги представи, при поискване, на ревизиращитѣ лица, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева.

Чл. 362. Всѣко количество стоки и предмети, които се намѣрятъ въ оградата на фабриката, но не въ специалнитѣ фабриченъ складъ, се конфискуватъ заедно съ сждоветѣ имъ, а фабрикантътъ се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева и съ тройния акцизъ на заловенитѣ стоки и предмети.

Сжщото накаание се налага и когато се залови, че се изнасятъ отъ фабричитѣ складъ стоки и предмети, безъ да е заплатенъ за тѣхъ следуюмъ се акцизъ или безъ да е гарантирано, по установенитѣ отъ тоя законъ редъ, плащането на сжщия акцизъ. Въ тоя случай се конфискуватъ и превознитѣ сръдства, безразлично чия собственост сж тѣ.

На сжщото наказание подлежи и онова лице, което укрива, придобие или спомага да бѣдатъ изнесени незаконно отъ фабриката или незаконно фабрикуванитѣ стоки и предмети, за които знае или по обстоятелствата трѣбва да предполага, че сж незаконно изнесени, или незаконно фабрикувани.

Чл. 363. Подлежащитѣ на облагане по тоя законъ стоки и предмети, които не носятъ установенитѣ контролни знаци, се считатъ, че сж произведени по контрабанденъ начинъ и се конфискуватъ, заедно съ сждоветѣ имъ и превознитѣ сръдства, а лицето, у което сж заловени, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева и съ тройния акцизъ на заловенитѣ стоки и предмети.

Чл. 364. Който изнесе отъ фабриката или заведението си стоки и предмети въ сждове съ контролни знаци за по-малко количество или за другъ видъ такива, облагани по-леко съ акцизъ, се наказва съ глоба равна на тройния размѣръ на укрития акцизъ. Глобата не може да бѣде по-малка отъ 5000 лева.

Ако това нарушение е вършено систематически, нарушителтъ се наказва по чл. 363.

Чл. 365. Когато отъ разследването на органитѣ на властта се установи, че известно количество стоки и предмети сж били укрити отъ облагане съ акцизъ, виновното лице се наказва съ глоба равна на тройния размѣръ на акциза на укрититѣ стоки и предмети и отъ склада му се конфискува количество стоки и предмети, равно на укритото.

Чл. 366. Когато при ревизията на фабричитѣ или работилницитѣ, които произвеждатъ стоки или предмети, подлежащи на акцизъ или съставляващи държавна привилегия, се констатира недостигъ, превишающъ допустимия по закона, нарушителтъ се наказва съ глоба равна на тройния акцизъ или монополно право на констатирания недостигъ стоки или предмети и отъ склада му се конфискува количество стоки и предмети, равно на недостига. Когато се констатира излишъкъ, превишаващъ допустимия размѣръ, нарушителтъ се наказва съ глоба равна на размѣра на следуюмъ се акцизъ или монополно право за констатирания излишъкъ стоки и предмети и сжщитѣ се записватъ на приходъ по контролнитѣ книги.

Спиртъ и спиртоварене

Чл. 367. Който добива спиртъ или ракия отъ захарно цвѣкло, отъ зърнени храни, отъ царевича, отъ картофи,

отъ гликоза, отъ меласа и отъ други плодове и материали, варенето на които е позволено съгласно чл. 60, само въ построени за тази цел фабрики, се наказва съ глоба отъ 1000 лева до 30.000 лева и съ двойния акцизъ, като за фабриченъ спиртъ, на произведения спиртъ или ракия, а същитѣ, заедно съ суровитѣ материали, се конфискуватъ.

Същото наказание се налага и на оня, който вари ракия или спиртъ отъ такива материали въ смѣсъ, съ вино, съ джибри, съ винена каша, съ сливова каша или съ други прѣсни плодове.

Чл. 368. Спиртофабрикантъ, който допусне да се поставятъ приспособления на фабричнитѣ съдове, трѣби и апарати, чрезъ които може да се отнеме, каквато и да било частъ отъ материалитѣ, преди дестилацията имъ, или отъ спирта, който се съдържа въ тия материали, се наказва съ глоба отъ 2000 до 60.000 лева. Ако се установи, че чрезъ тия приспособления е отнемано отъ материалитѣ или отъ спирта, съдържащъ се въ тѣхъ, освенъ съ тая глоба, фабрикантъ се наказва и съ тройния акцизъ на тия материали или спиртъ, изчислени върху базата на акциза на фабричния спиртъ.

Спиртофабрикантъ, който, безъ разрешение на Министерството на финанситѣ, употреби апаратъ върху спиртната си инсталация за събиране на свободния въглероденъ двуокисъ, който се отдѣля въ време на ферментацията, се наказва по чл. 354 — за откриване незаконно на фабрика за въглероденъ двуокисъ.

На същото наказание подлежи спиртофабрикантъ, на който е дадено такова разрешение отъ Министерството на финанситѣ, но не спазва условията по този законъ, относно фабричитѣ за въглероденъ двуокисъ.

Чл. 369. Наказва се съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева спиртофабрикантъ:

а) който, безъ разрешение, постави малки канелки върху спиртната инсталация за вземане на проби отъ спирта или, следъ като е поставилъ разрешени такива, взема проби безъ знанието на контролора;

б) който не държи въ изправностъ мѣрителнитѣ цевни резервуаритѣ си и на всички други съдове, гдето е необходимо да бѣдатъ поставени такива, независимо отъ наказанието за нарушенията, които ще се констатира, поради това отъ невѣрното опредѣляне количеството на спирта;

в) който не постави мѣрилникъ за събирането на спирта следъ минаването му презъ контролния апаратъ. Освенъ това наказание, мѣрилникътъ се инсталира за смѣтка на спиртофабриканта, като направенитѣ по това разходи се събиратъ по реда за събиране прѣжитѣ данъци;

г) който държи дестилационни апарати и ферментационни съдове, макаръ намиращи се въ бездействие, незапечатани отъ органитѣ на Министерството на финанситѣ.

Чл. 370. Спиртофабрикантъ, който допусне да се изнасятъ отъ фабриката му ферментиращи или ферментирали материали, или употребява при спиртоваренето или въ готовия спиртъ, каквито и да било материали, които биха могли да понижатъ силата на спирта, както и такива, които биха се намѣрили вредни за здравето, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева.

Чл. 371. Спиртофабрикантъ, който изнася отъ фабриката си спиртъ съ сила по-малка или по-голяма отъ тая, опредѣлена по тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 1000 до 20.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай; освенъ това, количеството спиртъ съ по-малка сила отъ законно установената се облага съ акцизъ на общо основание, като 95° спиртъ, а спиртътъ, съ сила по-голяма отъ законно установената, се дооблага съ същия акцизъ върху градуситѣ спиртъ надъ 95°.

Чл. 372. Спиртофабрикантъ, който, безъ предварително разрешение, унищожи или изнаесе въ страната или задъ граница остатѣтитѣ отъ рафинацията на спирта, се наказва, за всѣки отдѣленъ случай, съ глоба отъ 1000 до 20.000 лева.

Чл. 373. Държателъ или продавачъ на денатуриранъ спиртъ за горене, който не изпълнява наредбитѣ на Министерството на финанситѣ, се наказва съ глоба отъ 500 до 2500 лева, за всѣки отдѣленъ случай, и се лишава отъ правото да държи и продава въ заведенieto си спиртъ за горене, за срокъ отъ 3 до 6 месеца, съ заповѣдь отъ Министра на финанситѣ. Заповѣдта е окончателна и не подлежи на обжалване.

Чл. 374. Който смѣсва денатуриранъ за горене спиртъ съ вода, газъ, или други вещества и съ това измѣня крепкостта му, за пръвъ пѣтъ се наказва съ глоба 2000 лева, а при повторение глобата се удвоява; освенъ това се лишава отъ правото да продава такъвъ спиртъ за срокъ отъ 3 до 6 месеца, съ заповѣдь отъ Министра на финанситѣ,

издавана веднага съ констатиране на нарушението. Заповѣдта е окончателна и не подлежи на обжалване.

Безводенъ (абсолютенъ) спиртъ

Чл. 375. Спиртофабрикантъ, който, безъ предварително разрешение инсталира обезводителни апарати въ спиртната си фабрика, се наказва по чл. 355.

Чл. 376. Наказва се съ глоба до 5000 лева контролоръ, който допусне:

а) да се изнаесе безводенъ спиртъ не за целитѣ, предвидени въ чл. 87 отъ тоя законъ;

б) да се изнаесе безводенъ спиртъ за научни, индустриални и лабораторни цели, безъ разрешение на Министерството на финанситѣ.

Родно гориво

Чл. 377. Който добива родно гориво, въ което разнитѣ видове смѣси не сѣ въ опредѣленото процентно съотношение, се наказва съ глоба отъ 2000 до 60.000 лева, като заловеното количество родно гориво се конфискува, заедно съ съдоветѣ му.

Чл. 378. Който внася, произвежда или употребява леки минерални масла, като течно гориво, презъ режима на родното гориво, безъ разрешение на Министерството на финанситѣ, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 30.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай, като заловенитѣ леки минерални масла се конфискуватъ, заедно съ съдоветѣ имъ.

Чл. 379. Спиртофабрикантъ, който изнася денатуриранъ безводенъ спиртъ, предназначенъ за смѣсване съ леки минерални масла или денатуриранъ не по установения отъ Министерството на финанситѣ начинъ, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 30.000 лева, а безводниятъ спиртъ се денатуира, преди да се смѣси съ леки минерални масла.

Чл. 380. Който прибавя каквито и да било вещества въ смѣсенитѣ съ безводенъ спиртъ минерални масла, както и тоя който отдѣля спирта отъ тѣхъ, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 30.000 лева и съ тройния размѣръ на акциза върху цѣлото количество смѣсъ, считано като чистъ фабриченъ спиртъ.

Чл. 381. Вносителъ или производителъ на леки минерални масла, който въ срокъ отъ три месеци отъ решението на Министерския съветъ за въвеждането на родното гориво, не инсталира, при складоветѣ си въ района на митницитѣ или при рафинерията си, здрави, чисти и сухи резервуари за смѣсване на маслата съ безводенъ спиртъ, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 60.000 лева и постройката на такава инсталация се извършва отъ държавата, за негова смѣтка.

Плодовъ спиртъ

Чл. 382. Притежателъ на спиртоварница, който не спазва установенитѣ правила за производство на плодовъ спиртъ или не води редовно задължителнитѣ за него книги и формуляри, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 30.000 лева и съ затваряне на спиртоварницата му за срокъ отъ 1 до 6 месеци съ заповѣдь на Министра на финанситѣ и то веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 383. Който добива плодовъ спиртъ отъ вино или отъ плодови ракии вънъ отъ законоустановенитѣ спиртоварници или ракиджийници, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 30.000 лева, съ тройния размѣръ на акциза на произведеното количество плодовъ спиртъ, като заловениятъ такъвъ, заедно съ съдоветѣ му, суровитѣ материали и дестилационната инсталация, се конфискуватъ. Ако нарушителътъ е питеепродавецъ, лишава се отъ правото да търгува съ спиртни питиета за срокъ до 2 години.

Чл. 384. Спиртоваръ, който държи или тури въ действие въ спиртоварницата си или въ района ѝ обикновенъ ракиенъ казанъ за варене на ракия, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 30.000 лева, като казанътъ, ракиитѣ и материалитѣ за варене на ракия се конфискуватъ, а спиртоварницата се затвори съ заповѣдь отъ Министра на финанситѣ за срокъ отъ 3 до 6 месеци и то веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 385. Спиртоваръ, който изнаесе наново въ първоначалното имъ състояние вината и плодовитѣ ракии, внесени въ спиртоварницата му, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева за всѣки отдѣленъ случай, независимо отъ наказанията за пренасянето имъ безъ преносително свидетелство.

Чл. 386. Притежателъ на спиртоварница, който безъ разрешение унищожи или използва за индустриални или други цели, остатѣтитѣ отъ пречстването на плодovia спиртъ (патоки, фузели, сивушни масла), се наказва съ глоба отъ 5.000 до 10.000 лева.

Чл. 387. За излишѣщитѣ или недоимѣщитѣ плодовъ спиртъ, установени при ревизия, и надвишаващѣ допустимитѣ по тоя законъ разлики, притежателътъ на спиртоварницата се наказва по чл. 366.

Чл. 388. Спиртоварь, който допусне да се добива плодови спирт в спиртоварницата му преди 7 часа или след 19 часа, се наказва с глоба от 1.000 до 20.000 лв. за всеки отдѣлен случай.

Чл. 389. Спиртоварь, който не подаде веднага установената декларация за получените вина или плодови ракии, предназначени за внасяне в складовете на спиртоварницата му, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева за всеки отдѣлен случай.

Чл. 390. Спиртоварь, който не подаде декларация за почване на преваряването или подаде такава, но не в определен срок, се наказва с глоба от 1.000 до 20.000 лева за всеки отдѣлен случай. На същото наказание подлежи и контролѣра при спиртоварницата, който допусне да се почне преваряването, без да са спазени условията по чл. 110 от този законъ.

Чл. 391. За недоимък на вино или на ракия в склада на спиртоварницата надъ допустимия по този законъ толерансъ, спиртоварьт се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева и с тройния акциз на недоимъка вино или на материалът, с най-голямъ размѣръ акцизъ за недоимъка ракия, независимо отъ наказанията, които ще се наложатъ за другите нарушения, — че недоимъка се дължи на тайно изнасяне на вино или ракия, или на тайното имъ преваряване и пр.

Чл. 392. Който произвежда мастика, конякъ, ромъ и други подобни изкуствени напитки отъ ракии, отъ фабриченъ спирт или отъ незаконно произведенъ плодови спирт, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева, съ тройния акциз на заловеният питиета, изчисленъ като за плодови спирт и произведенитъ питиета и съдветъ имъ се конфискуватъ. Ако нарушението е констатирано въ време на добиване на тия питиета, освенъ това наказание, конфискува се и казанътъ на който тѣ са добити.

Пиво и пивоварене

Чл. 393. Наказва се с глоба от 10.000 до 30.000 лева пивофабрикантъ, който:

- а) добива пивна мѣст, съдържаща подъ 10 сахарометрически градуса по Балинга, а добитата пивна мѣст се унищожава чрезъ разливане;
- б) почва варенето на пиво, преди да е получилъ отръзък отъ подадената за случая декларация;
- в) пуска пиво за консумация, преди да е отлежало 30 денонощия, независимо отъ наказанието по закона за народното здраве, а заловеното пиво се унищожава.

На същото наказание подлежи и оня, който изнася каси съ бутилки пиво, необлепени съ надлежни етикети, съгласно чл. 333.

Оцетъ и оцетопроизводство

Чл. 394. Оцетофабрикантъ, който произвежда оцетъ не отъ вино, а отъ спирт или други материали, се наказва с глоба от 2.000 до 60.000 лева и фабриката му се закрива съ заповѣдъ отъ Министра на финанситъ за 6 месеца, веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 395. Който засилва съ спирт или други спиртни течности вината, предназначени за производство на оцетъ, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева, за всеки отдѣлен случай, като заловеното количество подсилени вина се конфискуватъ.

Чл. 396. Оцетофабрикантъ, който допусне да се изнасе отъ фабриката му оцетъ за консумация, съдържащъ минерални киселини или вредни за здравето вещества, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева, за всеки отдѣлен случай, независимо отъ наказанието по закона за народното здраве и по закона за вината, спиртниятъ питиета и оцета.

Чл. 397. Който смѣсва оцетъ, съ такъвъ произведенъ отъ други материали или съ вино, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева и оцетътъ съ съдветъ се конфискува, а ако нарушителътъ е оцетофабрикантъ, фабриката му се затваря съ заповѣдъ отъ Министра на финанситъ, за срокъ отъ 3 месеца веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 398. Оцетофабрикантъ, който не обяви внесеното въ фабриката му вино, се наказва с глоба от 1.000 до 5.000 лева за всеки отдѣлен случай.

Чл. 399. Оцетофабрикантъ, въ фабриката на когото или въ района на същата се залови дестилационенъ апаратъ, се наказва с глоба от 10.000 до 50.000 лева, апаратътъ се конфискува и фабриката се затваря, съ заповѣдъ отъ Министра на финанситъ, за срокъ отъ 3 месеца веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 400. Оцетофабрикантъ, който внася въ фабриката си или въ района ѝ материали забранени за произвеждане на оцетъ, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева и съ затваряне на фабриката му, съ заповѣдъ отъ Министра на финанситъ, за срокъ отъ 3 месеца, веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 401. Оцетофабрикантъ, който изнасе оцетъ безъ контролѣрско свидетелство, или изнасе въ по-големо количество отъ указаното въ свидетелството, се наказва с глоба, равна на тройния акциз на изнасеното количество оцетъ безъ контролѣрско свидетелство, или на изнасеното въ повече такъвъ, а последниятъ заедно съ съдветъ се конфискува.

Чл. 402. Оцетофабрикантъ, който изнася отъ фабриката си оцетъ съ киселинност по-малка отъ 6°, се наказва с глоба от 1.000 до 5.000 лева и с тройния акциз на изнасения оцетъ, а заловеният такъвъ, съ съдветъ му се конфискува. На същото наказание подлежи и продавачътъ на фабриченъ, виненъ оцетъ съ киселинност по-малка отъ 6°.

Чл. 403. Когато при ревизия на оцетна фабрика се установи, че добивътъ на оцетъ е по-малкъ отъ предвидения въ чл. 143, оцетофабрикантът се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева и с тройния акциз на неоправданото количество оцетъ.

Чл. 404. Който продава оцетъ, въ заведение за търговия или за производство на спиртни питиета, се наказва с глоба от 1.000 до 10.000 лева, а оцетътъ съ съдветъ се конфискува.

Чл. 405. Който произвежда оцетъ отъ вкисване на вина, безъ да е лозаръ, по смисъла на този законъ, се наказва с глоба от 1.000 до 20.000 лева и с тройния акциз на произведения оцетъ, а последниятъ, заедно съ съдветъ и уредитъ за производство, се конфискуватъ.

Чл. 406. Оцетофабрикантъ, който допусне да се изнасе отъ фабриката му оцетъ въ количество по-малко отъ 20 литри наведнѣжъ, се наказва с глоба от 500 до 5.000 лева за всеки отдѣлен случай.

На същото наказание подлежи и контролѣрътъ при фабриката, който е допустналъ такъвъ износъ на оцетъ.

Чл. 407. Оцетната фабрика се закрива, съ заповѣдъ на Министра на финанситъ, когато оцетофабрикантът, въ продължение на три години, не произведе годишно минимумъ 300.000 литри оцетъ. Фабриката се закрива за срокъ отъ една година и въ нея е забранено друго лице да произвежда оцетъ, презъ едногодишния срокъ на закриването ѝ.

Захаръ и захаропроизводство

Чл. 408. Фабрикантъ на захаръ, който изнася захаръ въ неodobренъ амбалажъ, се наказва с глоба от 1.000 до 20.000 лева, за всеки отдѣлен случай.

На същото наказание подлежи и контролѣрътъ при фабриката, който е допустналъ да се изнасе захаръ съ такъвъ амбалажъ.

Чл. 409. Фабрикантъ на захаръ, който изнася захаръ съ захарност по-малка отъ 98%, се наказва с глоба от 10.000 до 100.000 лева и заловената захаръ, заедно съ съдветъ ѝ, се конфискува.

Чл. 410. Наказватъ се с глоба от 500 до 2.000 лева, за всеки отдѣлен случай, фабрикантът на захаръ и контролѣрътъ при фабриката му, които допустнатъ да се изнасе захаръ за цуклопроизводителитъ въ неodobренъ амбалажъ.

Чл. 411. Фабрикантъ на захаръ, който открие или допустне да се открие въ района на фабриката му частенъ търговски складъ за продажба на захаръ, било на свое име, било на името на друго лице, макаръ захарътъ да е обложена редовно съ акцизъ, се наказва с глоба от 1.000 до 30.000 лева и складътъ се закрива веднага съ констатиране на нарушението.

На същото наказание подлежи и фабрикантъ на захаръ, когато е допустналъ такива складове да иматъ съобщение съ фабриката му или съ фабричния дворъ, макаръ тия складове да се намиратъ извънъ района на фабриката.

Чл. 412. Наказватъ се солидарно с глоба от 1.000 до 20.000 лева фабрикантът на захаръ и контролѣрътъ при фабриката му, които допустнатъ да се изнасе или унищожи въ фабриката меласа, безъ разрешение на Министерството на финанситъ.

Чл. 413. Който добива захарни сиропи отъ захарна трѣст (захарна метла), вънъ отъ захарнитъ фабрики, се наказва с глоба от 1.000 до 30.000 лева и заловеният сиропи, захарна трѣст, както и съдветъ и уредитъ за преработването имъ, се конфискуватъ.

Чл. 414. Който произвежда лимонада, содова вода и други газирани питиета съ сѣрна киселина или други вещества, които могатъ да замѣтятъ въглеродния двуокисъ, или добиватъ такива питиета като употребяватъ вътвърденъ въгледвуокисъ, се наказва с глоба от 5.000 до 20.000 лева и лимонадата, содовата вода и другитъ газирани питиета се конфискуватъ, заедно съ съдветъ имъ.

Същото наказание се налага на тия, които употребява захаринъ при произвеждане на лимонада, боза, сиропи, захарни издѣлия и други.

Чл. 415. Лицето, у което се залови захаринът, се наказва с глоба по 30.000 лева на килограм или част от килограм, независимо от наказанията по другите закони.

Гликоза

Чл. 416. Фабрикантът на гликоза, който използва басейните при фабриката си за накисване на царевича, без да сж предварително измърени и маркирани от надлежните държавни органи, наказва се с глоба от 1.000 до 5.000 лв., независимо от наказанията по закона за мърките и теглитите.

Чл. 417. Фабрикантът на гликоза, който не подаде предварително декларация от кочанъ до контролора при фабриката му, за внасяната въ нея царевича, се наказва с глоба от 1.000 до 20.000 лева, за всеки откъснен случай.

Чл. 418. Наказват се с глоба от 500. до 5.000 лева, за всеки откъснен случай, фабрикантът на гликоза и контролорът при фабриката му, които допуснат да се изнесе гликоза въ сѣдове, върху които не е отбелязано поредният нумеръ на сѣда, тарата му, брутното и нетно тегло въ килограми.

Чл. 419. Наказват се с глоба от 1.000 до 10.000 лева фабрикантът на гликоза и контролорът при фабриката му, когато допуснат:

а) да се изнесе гликоза от фабричния складъ, без да е подадена от фабриканта предварително бележка от кочанъ за изнасяне на гликоза;

б) да изнесе гликоза от фабричния складъ, без да проверят нумерата на сѣдовете, посочени въ бележката за износъ, както и брутното и нетното им тегло.

Оризъ

Чл. 420. Притежателъ на фабрика или на работилница (динка) за лющене на оризъ, който изнася оризъ въ торби сж нетно тегло, различно от установеното по тоя законъ, се наказва с глоба от 1.000 до 5.000 лева, за всеки откъснен случай, независимо от наказанията за другите нарушения.

Чл. 421. Длъжностно лице, което, следъ пломбиране и обандерование на торбитъ сж оризъ, изнасятъ от работилницата (динката), не мине на разходъ по контролорската книга изнесеното количество оризъ, едновременно сж износа му, се наказва с глоба от 300 до 5.000 лева, за всеки откъснен случай.

Минерални масла и произведения отъ тяхъ

Чл. 422. Който употребява газьолъ или петролъ сж малени размѣри акцизъ, не за целитъ, за които сж предвидени сж намаления акцизъ, се наказва с глоба от 2.000 до 30.000 лева и сж тройния акцизъ на газьола или петрола, а заловенитъ количества отъ тяхъ, заедно сж сѣдовете имъ, се конфискуватъ.

Чл. 423. Който продава на едро или на дребно леки или тежки минерални масла, както и смѣситъ сж такива, на цени по-високи отъ определенитъ отъ Министерския съветъ, се наказва с глоба за първи пътъ отъ 2.000 до 30.000 лева. При повторение глобата се удвоява, за всеки откъснен случай.

Чл. 424. Вносителъ на леки или тежки минерални масла, който не води редовно установенитъ книги, се наказва с глоба отъ 500 до 10.000 лева, за всеки откъснен случай.

Чл. 425. Наказва се с глоба отъ 1.000 до 10.000 лева вносителъ на минерални масла, който:

а) не води или води нередовно установенитъ книги;

б) допустне да се изнасятъ отъ складовете му масла въ сѣдове, необлепени сж контролорски свидетелства.

На сжщото наказание подлежи и контролорътъ при склада.

Чл. 426. Вносителъ на леки минерални масла сж целъ за търговия, както и собственикъ на петролна рафинерия, които не държатъ постоянно на складъ или пъкъ не откъсватъ всеки месецъ задължителнитъ количества леки минерални масла, се наказватъ с глоба по 0.50 лева на килограмъ за всеки недостигъ до задължителното количество. Ако въ срокъ отъ 1 месецъ, следъ констатиране на липсата, не набавятъ задължителнитъ количества, глобата се утроява. Ако ли въ новъ месеченъ срокъ не набавятъ тѣзи количества, търговецътъ се лишава отъ правото да внася леки минерални масла и да търгува сж тяхъ, за срокъ отъ 6 месеци, а наличнитъ му количества се конфискуватъ и рафинерията се закрива за срокъ отъ 6 месеци и наличното сурово земни масло и леки минерални масла се конфискуватъ.

Чл. 427. Търговци на колониални стоки на едро или на дребно, въ случаитъ, предвидени по тоя законъ, които не държатъ или не продаватъ постоянно количества петролъ и други минерални масла, определени по сжщия законъ, се наказватъ с глоба отъ 100 до 1.000 лева, за

всеки откъснен случай. Ако въ срокъ отъ 15 дни, следъ констатиране на липсата, не набавятъ задължителнитъ количества и видове, глобата се утроява и магазинътъ имъ се затваря, за единъ месецъ.

Избухливи вещества, стъклени изделия, хартии и картони, нови постройки

Чл. 428. Държателъ на избухливи вещества, пренасяни или пренесени безъ надлежно преносително свидетелство, се наказва с глоба равна на тройниятъ размѣръ на следущия се за сжщитъ акцизъ.

Чл. 429. Който употребява или продава специалнитъ стъкла за градинарски парници или топленици, не за целта за която сжщитъ сж освободени отъ акцизъ, се наказва с глоба отъ 1.000 до 2.000 лева и сж петорния размѣръ на следущия се за тѣхъ акцизъ.

Чл. 430. Който употребява или продава картонъ, предназначенъ за амбалажъ на яйца за износъ или вестникарска хартия, не за целта, за която сж освободени отъ акцизъ, се наказва с глоба отъ 1.000 до 2.000 лева и сж петорния размѣръ на следущия имъ се акцизъ.

Чл. 431. Който употребява за амбалажъ въ търговията печатани или писани хартии, се наказва с глоба отъ 200 до 5.000 лева, за всеки откъснен случай.

Чл. 432. Който почне постройка, пристройка или надстройка, безъ да е подалъ за това декларация на съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ и то преди да му е издадено позволително за строежъ, се наказва с глоба отъ 500 до 5.000 лева, независимо отъ заплащане на следущия се акцизъ.

На сжщото наказание подлежи и оня, който въ месеченъ срокъ отъ свършването на постройката, на пристройката, на надстройката не съобщи писмено на съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ за това.

Чл. 433. Длъжностно лице, което издаде позволително за почване на строежъ, безъ да му е представено удостоверение, издадено отъ акцизия (данъчния) началникъ, че е подадена надлежна декларация, за почване на постройката, пристройката или надстройката, се наказва с глоба отъ 500 до 5.000 лева, независимо отъ дисциплинарното му наказание.

Солъ и солопроизводство

Чл. 434. Който безъ разрешение внесе чуждестранна солъ отъ всекакъв видъ, се наказва с глоба равна на десеторниятъ акцизъ за всеки килограмъ внесена солъ, а последната, заедно сж сѣдовете ѝ, се конфискува.

Чл. 435. Солопроизводителъ въ Поморийското землище, който не внася предвиденото по тоя законъ количество солъ за фонда „Анхилски солици“ и такова за фира, се наказва с глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, за всеки откъснен случай, и съответното количество солъ се взема принудително и отнася по съответнитъ смѣтки въ фонда и за фира.

Чл. 436. Солопроизводителъ или солофабрикантъ, който не изпълни наредбитъ, които Министерството на финанситъ издава относно контролата по производството, съхраняването и износа на солта, се наказва, за всеки откъснен случай, с глоба отъ 200 до 1.000 лева.

Чл. 437. Търговецъ на колониални стоки на едро, който не държи въ заведението си определеното количество солъ или държи такова, но не продава или продава на цена по-висока отъ нормираната, се наказва с глоба отъ 200 до 1.000 лева, за всеки откъснен случай.

Ако въ петдневенъ срокъ отъ констатиране липсата на солъ въ заведението му, не си набави такава, наказва се сж сжщата глоба въ двоенъ размѣръ.

За сжщото нарушение търговецъ на колониални стоки на дребно, се наказва с глоба отъ 100 до 500 лева, за всеки откъснен случай; ако въ тридневенъ срокъ, отъ констатиране липсата на солъ въ заведението му, не си набави такава, се наказва сж сжщата глоба въ двоенъ размѣръ.

Вина и материали, за варене ракия

Чл. 438. Лозаръ, който не декларира за измѣрване и описване петиотнитъ вина, позволени му отъ тоя законъ за домашно употребление на домакинството му, се наказва с глоба отъ 500 до 5.000 лева. Ако отъ сжщото вино е продавано или складирано сж целъ за търговия, лозаря се наказва по чл. 439.

Чл. 439. Който произвежда, държи, пренася или продава вина, добити отъ сухо грозде, отъ винена каль, отъ захарно цвѣкло, отъ ечемикъ, отъ оризъ, отъ рошкови или отъ други захарни или нишестени вещества или отъ изброенитъ материали въ смѣсъ сж грозде или гроздови

и други джибри, се наказва съ глоба от 5.000 до 50.000 лева, а вината и материалитъ, заедно съ съдоветъ имъ, се конфискуватъ.

Конфискуванитъ вина се преваряватъ на спиртъ въ полза на държавата или се унищожаватъ. Освенъ тия наказания, на винитъ се забранява да търгуватъ съ спиртни питиета за срокъ до 3 години, считано отъ датата на влизане въ законна сила на постановлението.

На същото наказание подлежи и оня, който произвежда, държи и пренася, съ целъ за търговия, петиотни вина (чл. 225).

Чл. 440. Който не декларира вината или материалитъ си за варене на ракия, се наказва съ глоба от 100 до 2.000 лева и съ тройния размъръ на следущия имъ се акцизъ.

Чл. 441. Наказва се съ глоба от 100 до 500 лева лицето, което:

а) не покаже на акцизния (данъчния) или на общинския органъ деклариранитъ си вина или материали за варене на ракия;

б) не съхранява разписката си за измъренитъ и описанитъ му вина и материали, въ продължение на една година отъ датата на същата.

Чл. 442. Акцизентъ (данъчентъ) началникъ, който не обяви съ заповѣдъ датата на почване на общото измърване на вината и материалитъ за варене на ракия, по населени мѣста, или който не изпрати своевременно тази си заповѣдъ на общинскитъ кметове, се наказва, независимо отъ дисциплинарното наказание, съ глоба отъ 200 до 1.000 лева.

Чл. 443. Който вари ракия отъ декларирани, измърени и описани материали, безъ да е подалъ декларация за варенето или безъ да е получилъ писмено разрешение за варене, се наказва съ глоба отъ 200 до 10.000 лева.

Чл. 444. Който вари ракия отъ необявени, неизмърени и неописани материали, както и този, който добива ракия съ обикновени казани съ сила надъ 50%, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, съ тройния размъръ на следущия се акцизъ на заловенитъ материали и съ тройния размъръ на акциза за плодovia спиртъ. Заловенитъ материали, заедно съ добититъ ракии и плодovъ спиртъ, както и съдоветъ, се конфискуватъ; ако същитъ не сж на лице, нарушителтъ заплаща сума равна на стойността имъ.

Чл. 445. Длъжностно лице, на което е възложено контролата по изварването на материалитъ на ракия, ако не се яви своевременно, за да извърши провѣрkitъ, съгласно чл. 242, ал. I, и да отпечати казана за варене на ракия, се наказва съ глоба отъ 200 до 5.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 446. Длъжностно лице, което допустне варенето на ракия, безъ да му е представено надлежно разрешение за това, макаръ всички други формалности да сж изпълнени, се наказва съ глоба отъ 200 до 1.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Сжщото наказание се налага и на длъжностното лице, което позволи да продължи варенето на ракия, безъ да е подадена декларация за това или безъ да е получено ново разрешение за ново варене на ракия.

Чл. 447. Който вари ракия до като трае общото измърване на вината и материалитъ въ населеното мѣсто, макаръ тѣ и да сж надлежно декларирани, измърени и описани, се наказва съ глоба отъ 200 до 10.000 лева, съ тройния акцизъ на материалитъ, отъ които е добита ракията и последната, заедно съ съдоветъ, се конфискуватъ.

Чл. 448. Който вари ракия отъ измърени и описани материали, вънъ отъ сроковетъ предвидени въ чл. 243 отъ тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 500 до 5.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 449. Който безъ разрешние пренася отъ едно мѣсто на друго вино презъ време на общото измърване на вината и материалитъ за варене на ракия, макаръ виното да е описано, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, независимо отъ наказанието за пренасянето му, ако то не е съгласно съ другитъ разпорѣждания на тоя законъ.

Чл. 450. Който не обяви смѣсенитъ си материали, като смѣсъ, съ указание по отдѣлно, вида на същитъ, се наказва съ двойния размъръ на акциза за ония материали, които подлежатъ на най-високо облагане съ акцизъ.

Чл. 451. Който снѣме печатъ, пломба или другъ контроленъ знакъ, поставенъ върху казанъ за варене на ракия, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, независимо отъ наказанието за отговорностъ по общия наказателенъ законъ и отъ наказанията за нарушенията, констатираны като послѣдства отъ отпечатването на казана; ако достигатъ градусъ глобата е въ размъръ отъ 5.000 до 20.000 лева.

Чл. 452. Наказва се съ глоба отъ 500 до 5.000 лева, независимо отъ дисциплинарното наказание и отговорноститъ по общия наказателенъ законъ, длъжностно лице, което:

а) не запечата дестилационния казанъ, съгласно чл. 242, ал. III;

б) което, при определяне времетраенето на варката на материали за варене на ракия, не се съобрази съ чл. 242, ал. IV.

Чл. 453. Казаноприжателъ, който не се снабди за казана си съ удостоверение за капацитета му или не държи на видно мѣсто при казана сжщото удостоверение или не го представи при поискване отъ органитъ на властта, се наказва съ глоба отъ 100 до 1.000 лева.

Чл. 454. Който вари ракия отъ материали за добиване на фабриченъ спиртъ или отъ смѣсъ на каша отъ прѣсни плодове съ материали за добиване на фабриченъ спиртъ, се наказва съ глоба отъ 10.000 до 50.000 лева и казана, материалитъ, спиртната течностъ, съ съдоветъ ѝ, се конфискуватъ.

Ако нарушителтъ е питейнопродавецъ, лишава се отъ правото на питейнопродавство за срокъ отъ две години, считанъ, отъ датата на влизане въ законна сила на наказателното постановление.

Чл. 455. Който прекара стари вина, надлежно измърени и описани, за поправка, презъ нови джибри, безъ разрешение на акцизната (данъчната) властъ, се наказва съ заплащане повторно акциза на старото вино, прекарано презъ новитъ джибри.

Чл. 456. Който добие ракия въ количество по-големо отъ рандемата по чл. 248 отъ тоя законъ, и не го обяви въ срокъ 5 дни отъ последното изваряване на измъренитъ и описанитъ материали, за да бѣде задѣлженъ за разликата въ повече съ редовния акцизъ, се наказва съ глоба отъ 200 до 5.000 лева и съ заплащане на двойния акцизъ на материалитъ, отъ които е добита указалата се въ повече ракия.

Чл. 457. Длъжностното лице, което не открие служебно въ книгата на лозаритъ и овощаритъ партии на лозаритъ и овощаритъ, както и това, което не вписва своевременно въ същата станалитъ промѣни по прихода и разхода, се наказва съ глоба отъ 200 до 5.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай, независимо отъ дисциплинарното му наказание.

Чл. 458. За недоимкъ на вино или на ракия въ избитъ на производителя-лозаръ или овощаръ, надъ толеранситъ по тоя законъ, отъ производителя се събира следущия се акцизъ веднага по принудителенъ редъ, независимо отъ наказанието за нарушенията, които сж констатираны въ връзка съ констатирания недоимкъ вина или ракии.

Чл. 459. За излишъкъ на вина или ракии въ избитъ на производителитъ, надъ толеранситъ по тоя законъ, производителитъ, се наказватъ съ глоба отъ 100 до 2.000 лв. и съ двойния размъръ на следущия се акцизъ на вината и на материалитъ, отъ които сж получени ракиитъ и излишъкътъ ракии се конфискува.

Чл. 460. Всѣко количество спиртъ (фабриченъ или плодovъ), ракия и произведенитъ отъ тѣхъ спиртни питиета въ повече отъ 10 литри, което се залови да се разнася изъ Царството, безъ да има предварително издадено за него преносително свидетелство, се счита за укрито отъ облагане съ акцизъ и продавачитъ, притежателитъ и преносвачитъ му, се наказватъ солидарно:

а) за фабриченъ спиртъ — съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и съ петорния размъръ на акциза и общинския налогъ за тоя спиртъ;

б) за плодovia спиртъ — съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и съ петорния размъръ на следущиятъ се за сжщия акцизъ;

в) за коняка, амера и другитъ подсладени спиртни питиета — съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и по 100 лева за всѣки литъръ отъ пренасяното количество.

Забележка: При ревизия на питейнитъ заведения на едро, за указалитъ се въ излишъкъ или въ недоимкъ подсладени спиртни питиета, като: конякъ, мастика, ромъ, амеръ и др., предвидената въ тоя пунктъ глоба 100 лева, се налага за единъ литъръ 100°.

г) за ракиитъ — съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и следущиятъ се акцизъ въ петоренъ размъръ, изчисленъ на базата, установена въ чл. 248.

Заловенитъ спиртъ, ракии и спиртни питиета, при пренасянето безъ преносително свидетелство, се конфискуватъ, заедно съ съдоветъ имъ.

Ако се установи, че при вдигането на спиртнитъ питиета е било издадено преносително свидетелство и при провѣрката на същото не се укаже незаконни разлики, нарушителитъ се наказватъ съ глоба отъ 500 до 2.000 лева.

Когато през време на движението или приемането на спиртните питиета въ склада се констатира разлика, въ количеството или въ силата надъ допустимия толеранс по чл. 261, въ сравнение съ даннитъ по преносителното свидетелство, притежателитъ на питиетата се наказватъ по ал. I, само за указалитъ се разлики въ повече или въ по-малко извън толеранситъ, безъ да се конфискуватъ питиетата.

Чл. 461. Всѣко количество вино въ повече отъ 20 литри, което се залови, че се разнася изъ Царството, безъ да има предварително издадено за него преносително свидетелство, се счита за укрито и притежателтъ му се наказва съ глоба отъ 500 до 2.000 лева и съ петорния размѣръ на следуюния се акцизъ.

Ако се установи, че при вдигането на виното е било издадено преносително свидетелство и при провѣрката на сѣщото не се укажатъ незаконни разлики, нарушителитъ се наказватъ съ глоба отъ 500 до 2.000 лева.

Когато при провѣрките, презъ време на движението или при пристигането на виното се констатира ризлики надъ 3%, въ повече или въ по-малко въ количеството, въ сравнение съ това по преносителното свидетелство, притежателтъ на виното се наказва по ал. I, на тоя членъ, за указалитъ се разлики въ повече или въ по-малко, извън толеранса.

Чл. 462. Който не предяви, следъ поискване отъ органитъ на властѣта, преносителното свидетелство, което придружава пренасянитъ спиртни питиета, се наказва съ глоба отъ 200 до 5.000 лева, независимо отъ наказанието, което би се следвало за нарушенията, констатирани отъ прегледането на преносителното свидетелство.

Чл. 463. Длъжностно лице, което издаде преносително свидетелство, въ което укаже срока за пренасянето на спиртнитъ питиета не въ съгласие съ разпорежданията на чл. 259 отъ тоя законъ, се наказва съ глоба отъ 500 до 5.000 лева; ако съ това е дало възможностъ да се извърши нарушение относно пренасянето на спиртни питиета, чрезъ сѣщото преносително свидетелство, се наказва за извършеното нарушение солидарно съ нарушителя.

Чл. 464. Длъжностно лице, което не укаже въ преносителното свидетелство срока, въ който трѣбва да се извърши пренасянето на спиртнитъ питиета или не укаже въ сѣщото пътятъ и населенитъ мѣста, презъ които ще се извърши пренасянето, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева.

Чл. 465. Който не извърши пренасянето на спиртнитъ питиета въ срока, указанъ въ преносителното свидетелство, се наказва съ глоба отъ 500 до 10.000 лева, независимо отъ наказанието за нарушенията въ връзка съ неспазване на сѣщия срокъ.

Чл. 466. Който въ опредѣления срокъ не представи на акцизната (данъчна) или общинската властъ преносителното свидетелство, което е придружавало пристигналитъ му спиртни питиета, за провѣрка на питиетата, се наказва съ глоба отъ 200 до 5.000 лева.

Сѣщото наказание се налага и на лицето, което е представило преносителното свидетелство въ опредѣления отъ закона срокъ, но при провѣрката се установи, че спиртнитъ питиета сѣ били вече препразнени (прелѣти) въ други сѣдове, преди представянето на преносителното свидетелство или въ 24 часа, следъ представяне на последното.

Забележка: Ако препразването е станало вследствие повреда на сѣдветъ, въ които сѣ пренесени спиртнитъ питиета, сѣ целъ да се запазятъ отъ разваляне, лицата се освобождаватъ отъ отговорностъ.

Чл. 467. Длъжностно лице, което издаде преносително свидетелство безъ да е събралъ следуюния се акцизъ на спиртнитъ питиета, които ще се вдигнатъ или продаватъ, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и солидарно заплаща съ купувача акциза за питиетата, независимо отъ отговорността по общия наказателенъ законъ.

Чл. 468. Производители на вина и ракии, които не представятъ книжкитъ си на мѣстното акцизно (данъчно) или общинско управление, съгласно ал. II на чл. 252 отъ тоя законъ, се наказватъ съ глоба отъ 100 до 1.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 469. Когато отъ анализата на гроздовия сокъ (безалкохолното вино) се установи, че той не е приготвенъ съобразно съ закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета, нарушителтъ се наказва по сѣщия законъ.

Ако се установи, че гроздовиятъ сокъ има по-голъма алкохолна сила отъ 2%, притежателтъ му заплаща следуюния се акцизъ, като обикновено вино.

Чл. 470. Който не декларира ракиенитъ си казани и такова съ ректификационни колони и дефелматори и тѣх-

нитъ отдѣлни части, които могатъ да служатъ за добиване на ракия или спиртъ, се наказватъ съ глоба отъ 200 до 1.000 лева.

Чл. 471. Който изработи или инсталира съоръжения къмъ обикновенитъ казани, съ които може да се пречистватъ плодовитъ ракии, за да се увеличава тѣхната сила надъ 50%, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева и съ конфискация на казана и приспособленията му.

Притежателитъ или производителитъ на такива съоръжения, както и притежателитъ на обикновени казани, снабдени съ такива съоръжения, които не ги деклариратъ въ срока по чл. 263, се наказватъ съ глоба отъ 200 до 1.000 лева, като съоръженията и казанитъ се конфискуватъ. На сѣщото наказание подлежатъ и притежателитъ на обикновени казани, снабдени съ такива приспособления, които въ срока, предвиденъ въ ал. IV на чл. 263 не ги приспособятъ само съ лула и обикновенъ хладилникъ.

Чл. 472. Наказва се съ глоба отъ 500 до 5.000 лева оня акцизенъ (данъченъ) началникъ или общински кметъ, въ управлението на който не се води или се води нередовно регистрътъ на дестилационнитъ казани въ района му.

Чл. 473. Притежателитъ на фабрики или работилници, въ които се изработватъ дестилационни апарати (казани) за добиване на ракия или на спиртъ или на тѣхнитъ части, както и лицата, които се занимаватъ съ продажба на такива апарати, ако не съобщатъ писмено на акцизната (данъчна) властъ въ срокъ отъ три дни, за всѣки изработенъ и продаденъ отъ тѣхъ дестилационенъ апаратъ, се наказватъ съ глоба отъ 2.000 до 10.000 лева, а самитъ апарати се конфискуватъ.

Чл. 474. Купувачъ на дестилационенъ апаратъ, който не го обяви въ тридневенъ срокъ отъ покупката му, на съответната акцизна (данъчна) властъ, за вписване въ специалния за това регистръ, се наказва съ глоба отъ 100 до 5.000 лева.

Чл. 475. Продавачи и купувачи на дестилационни апарати, които не заявятъ въ срокъ отъ 3 дни за станалата покупко-продажба, за да бѣдатъ направени нуждитъ измѣнения въ надлежнитъ регистри, се наказватъ солидарно съ глоба отъ 1.000 лева.

Чл. 476. Притежателъ или наемателъ на апаратъ за варене на ракия или за добиване на спиртъ, който пренася такъвъ апаратъ отъ района на една община въ района на друга, безъ преносително свидетелство, се наказва съ глоба отъ 500 до 5.000 лева.

Бициклети

Чл. 477. Който ездѣ бициклеть съ неплатенъ акцизъ, независимо отъ това членъ ли е или не на Българския колоездченъ сѣюзъ, се наказва съ глоба 200 лева и тройния размѣръ на пълния акцизъ, а ако ездачтъ не е собственикъ на бициклета, наказва се солидарно съ него и собственика му.

Неизправнитъ членове на Българския колоездченъ сѣюзъ се третиратъ като нечленове.

Ако притежателтъ на бициклета е лице, което по занятие дава подъ наемъ бициклеть, наказва се само той, а заловеното съ бициклета лице не се наказва.

Чл. 478. Продавачъ или купувачъ на бициклеть, който не изпълни разпорежданията по чл. 270 отъ тоя законъ, се наказва съ глоба 500 лева.

Чл. 479. Притежателъ на бициклеть, за който акцизътъ е заплатенъ, ако бѣде заловенъ въ движение, безъ държавенъ контроленъ знакъ, поставенъ отъ акцизното (данъчно) управление, се наказва съ глоба 200 лева.

Театрални и кинематографни представления, други забави и увеселителни зрелища

Чл. 480. Който укрѣ отъ облагане съ акцизъ приходитъ отъ продажбата на входнитъ билети въ театритъ, кинематографитъ, забавитъ и пр., както и който си служи съ частни, вмѣсто съ държавни входни билети, се наказва съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева и съ петорния размѣръ на укрѣтия акцизъ.

Чл. 481. Който, лично или чрезъ служащитъ си, допустне въ театъра си, кинематографа и пр. посетителъ безъ да го е снабденъ съ държавенъ входенъ билетъ за мѣстото, което е заето отъ посетителя, макаръ и отъ посетителя да не е събрана стойността за входъ, се наказва съ глоба 1000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 482. Чуждестранни артисти или чуждестранни групи, които устройватъ въ Царството представления, забавления, концерти и пр., безъ надлежното разрешение съгласно чл. 279, се наказватъ, макаръ и да сѣ платили следуюния се акцизъ, солидарно съ уредницитъ на преставленията, концертитъ и пр., съ глоба отъ 2000 до 60.000 лева.

Чл. 483. Стопанитѣ, управителитѣ, касиеритѣ, уреднитѣ и пр. на театритѣ, кинематографитѣ, концертитѣ и пр., които опредѣлятъ или събиратъ по-високи цени за входъ отъ опредѣленитѣ максимални такива отъ Министра на финанситѣ, се наказватъ съ глоба отъ 1000 до 30.000 лева.

Чл. 484. Наказватъ се, за всѣки отдѣленъ случай, съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева, стопанитѣ, управителитѣ, касиеритѣ и уреднитѣ на преставления, забави, концерти и други които:

а) попрѣчатъ на органдѣ на властѣта да упражнятъ нуждния контролъ;

б) не изпълнятъ разпореденията на акцизната (данъчната) власт, относно контролата върху сжщитѣ.

Други стоки и предмети

Чл. 485. Който произвежда восъчни свещи вънъ отъ църковнитѣ ливници за употрѣбление при общественое или частно богослужение въ православнитѣ църкви, се наказва съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева и заловенитѣ восъчни свещи и сурови материали, за произвеждане на такива, се конфискуватъ заедно съ сждоветѣ имъ, независимо отъ наказанието по другитѣ закони.

Чл. 486. Който произвежда свещи, които по цвѣтъ, по форма или по съставъ наподобяватъ тѣзи за богослужение, произвеждани въ църковнитѣ ливници при православнитѣ църкви, се наказватъ съ глоба отъ 1000 до 5000 лв. и заловенитѣ свещи и материали за производството имъ се конфискуватъ заедно съ сждоветѣ имъ.

На сжщото наказание подлежи и частното лице, което продава восъчни свещи.

Чл. 487. Производителъ на електрическа енергия за освѣтление, който укрива акциза върху стойността на сжщата, се наказва съ глоба отъ 5000 до 50.000 лева и заплаща укрития акцизъ въ петоренъ размѣръ.

За внасянето на следущия се акцизъ върху електрическата енергия за освѣтление следъ срока, предвиденъ за това въ правилника, производителя се наказва съ глоба отъ 500 до 5000 лева.

Патенти

Патенти за правопродуство, патенти за правотъргуване и патенти, замѣнящи акциза.

Чл. 488. Който не се снабди предварително съ патентъ, предвиденъ въ тоя законъ, се наказва съ глоба равна на петорния размѣръ на следущия се патентъ, заведението се закрива съ заповѣдъ на съответния акцизенъ (данъченъ) началникъ, веднага съ констатиране на нарушението.

Едновременно съ азкриване на заведението следущиятъ се патентъ се събира, по реда за събиране на прѣжитѣ данъци, а на съставения актъ се дава по-нататъшенъ ходъ.

Прехвърлянето на патента на името на друго лице или за друго мѣсто, безъ предварителното разрешение, и то въ случаитѣ, когато това е позволено по тоя законъ, се счита за нарушение и се наказва по тоя членъ.

Чл. 489. Производителъ на стоки и предмети, облагаеми съ акцизъ, който въ срокъ не се снабди съ допълнителния патентъ съгласно чл. 301, се наказва съ петорния размѣръ на следущия се допълнителенъ патентъ за правопродуство.

Чл. 490. Длъжностно лице, което издаде патентъ, по-зволително или другъ документъ, безъ да му е представено нужното бирническо удостоверение за платени данъци, остава солидарно задължено съ данъкоплатеца за плащането на сжщитѣ данъци, независимо отъ дисциплинарната му отговорност.

Патенти за правотъргуване съ спиртни питиета

Чл. 491. Който извършва питейна търговия на разностъ, изключая случаитѣ когато тя е позволена по тоя законъ, се наказва: за търговия на едро — съ глоба отъ 1000 до 10.000 лева, а за търговия на дребно — съ глоба отъ 200 до 2.000 лева.

Чл. 492. Наказва се съ глоба отъ 300 до 1.000 лева, притиепродавецъ, който:

а) не постави на видно мѣсто въ заведението си издадения му патентъ и скицата за питейната площ на сжщото;

б) не постави надъ главната входна врата на заведението си постояненъ надписъ, съгласно тоя законъ.

Чл. 493. Който извършва питейна търговия на едро въ села, намиращи се въ зоната отъ три километра ширина по цѣлата сухопътна граница, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 30.000 лева и заведението се закрива съ заповѣдъ отъ акцизния (данъченъ) началникъ, веднага съ констатиране на нарушението.

Чл. 494. Който търгува съ спиртни питиета безъ патентъ по панаиритѣ, сбороветѣ, вечеринкитѣ, забавитѣ и други такива мѣста, гдето патентътъ се плаща на день, се наказва съ глоба по 500 лева, за всѣки день.

Чл. 495. Който търгува съ спиртни питиета отъ името, за смѣтка и отговорността на притежателя на патента, безъ да е нотариално упълномощенъ за това или макаръ и упълномощенъ, не е представилъ всички документи, изисквани за снабдяване съ патентъ, се наказва като за безпатентна търговия, а притежателятъ на заведението, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 20.000 лева.

Чл. 496. Търгуването съ чуждъ патентъ въ случаитѣ на чл. 495 отъ тоя законъ, както и пренасянето на питейната търговия въ друго помѣщение, безъ предварително писмено разрешение на акцизния (данъчния) началникъ, се счита, че питейната търговия се извършва безъ патентъ и нарушителътъ се наказва по чл. 488.

Чл. 497. Притиепродавецъ на едро който почне питейната си търговия, безъ да сж били извършени провѣрkitѣ, съгласно чл. 328, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, независимо отъ наказанието за нарушението, което би се констатирало при провѣрkitѣ, извършени въ връзка съ откриване на заведението му.

Чл. 498. Питеепродавецъ на едро, който не води уставената складова книга или води такава, безъ да е надлежно номерирана, прошнурована, подпечатана и завѣрена отъ акцизния (данъчния) началникъ, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 60.000 лева.

Чл. 499. Питеепродавецъ на едро, който не приключва складовата си книга всѣки два месеца и не вписва въ нея наличността на всѣки видъ спиртни питиета, споредъ складовата книга, въ момента на приключването, се наказва съ глоба 1.000 лева за първитѣ два месеца и по 2.000 лева за всѣки последващи два месеца. Ако това не е вършено въ продължение на повече отъ 6 месеца, глобата се удвоява за всѣки два месеца, следъ този срокъ.

Чл. 500. Питеепродавецъ на едро, който поправя ценовитѣ или други данни въ складовата си книга или ги вписва невѣрно въ сжщата, съ целъ да покрие извършено нарушение, се наказва съ глоба отъ 5.000 до 50.000 лева и съ затворъ до 6 месеца, независимо отъ наказанието за нарушението, което се е целило да бѣде прикрито.

Чл. 501. Питеепродавецъ, който унищожи складовата си книга или преносителнитѣ си свидетелства или ги направи негодни, за да не може да се извърши провѣрка по тѣхъ, или не представи сжщитѣ за провѣрка отъ органдѣ на властѣта, веднага при поискването имъ, се наказва съ глоба отъ 2.000 до 60.000 лева и съ затворъ до шестъ месеца, независимо отъ наказанието за нарушението, което би се открило отъ възстановяване на даннитѣ по складовата книга или по преносителнитѣ свидетелства или отъ провѣрkitѣ по сжщитѣ, следъ представянето имъ.

Чл. 502. Питеепродавецъ на едро, който не води редовно складовата си книга, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 30.000 лева.

Чл. 503. Ако при ревизия на питеино заведение на едро се установи излишъкъ или недоимъкъ, превишаващъ допустимия толерансъ, спиртни питиета, по количества, по видъ и по градусъ (изключая виното), отъ колкото по даннитѣ въ складовата книга, въ преносителнитѣ свидетелства и по други писмени доказателства, и притиепродавецътъ на едро не може да представи доказателства, че констатираниятъ излишъкъ е законно внесенъ или че констатираниятъ недоимъкъ е законно изнесенъ, се наказва: за виното по чл. 459, а за другитѣ спиртни питиета по чл. 460, безъ конфискация на сжщитѣ.

Патенти за праворазиграване игри за развлѣчение

Чл. 504. Който открие заведение за хазартни игри, се наказва съ глоба отъ 100.000 до 1.000.000 лева, съ тъмненъ затворъ до 1 година и заведението се закрива по заповѣдъ на Министра на финанситѣ, веднага съ откриване на нарушението.

Чл. 505. Стопанинъ или наемателъ, който допустне да се играе хазартна игра въ дома му или въ заведението му, се наказва солидарно съ играчитѣ, съ глоба отъ 5.000 до 100.000 лева, независимо отъ наказанието по общия наказателенъ законъ.

На сжщото наказание подлежатъ и лица, които играятъ хазартни игри на открито.

Чл. 506. За неизпълнение условията по чл. 338 забележки I и II отъ този законъ, нарушителитѣ се наказватъ съ глоба отъ 500 до 5.000 лева, за всѣки отдѣленъ случай.

Чл. 507. Държавенъ или общински служителъ, който посещава тайни хазартни заведения, се уволнява отъ служба.

Чл. 508. Държавен или общински служител, въ при-
сътствието на който се играе хазартна игра и същият
не констатира това съ актъ, се наказва съ глоба 5.000 лв.

Чл. 509. Съдържател на заведенине, който допустне да
се играе игра за развлъчение въ заведението му, безъ да
има за това надлеженъ патентъ, се наказва съ глоба отъ
100 до 10.000 лева.

За нарушение разпорежданията на ал. II отъ чл. 341
отъ този законъ, налага се глоба, равна на тройния раз-
мъръ на следущия се допълнителенъ патентъ.

Чл. 510. Който не държи на видно мѣсто въ заведе-
нието си патента за праворазиграване игри за развлъче-
ние въ същото, се наказва съ глоба до 1.000 лева.

Разни

Чл. 511. Който не допустне акцизнитѣ (данъчнитѣ)
органи, натоварени съ контролата по производството, съ-
храняването, износа и пр. на стокитѣ и предметитѣ, под-
лежащи на облагане съ акцизъ, да правятъ всички про-
вѣрки, които имъ се възлагатъ по този законъ, по пра-
вилата и наредбитѣ за прилагането му, се наказватъ съ
глоба отъ 1.000 до 10.000 лева, независимо отъ наказа-
нието по общия наказателенъ законъ.

Ако съ това недопускане се е дало възможностъ да се
укриятъ тайно произведенитѣ стоки или предмети, нару-
шителътъ се наказва и съ тройния размъръ на следущия
се за тѣхъ акцизъ, а заложенитѣ стоки и предмети се кон-
фискуватъ.

Чл. 512. Наказва се съ глоба отъ 1.000 до 20.000 лева,
оня органъ на властта, който по небрежностъ или уми-
шлено допустне:

а) да се изнесатъ отъ фабричитѣ стоки и предмети,
безъ да бждатъ обложени съ акцизъ или безъ да сж за-
дължени по установения редъ съ тактъ;

б) грѣшки при опредѣляне количеството, качеството
или вида на стокитѣ и предметитѣ, подлежащи на обла-
гане съ акцизъ;

в) невѣрно записване по контролнитѣ книги на стокитѣ
и предметитѣ, подлежащи на акцизъ или пъкъ издаде до-
кументи съ невѣрно съдържание за платени данъци.

Чл. 513. Длъжностнитѣ лица, които не съблюдаютъ
наредбитѣ на тоя законъ и на правилника за приложе-
нието му и съ това затрудняватъ правилния ходъ на
службата, се наказватъ съ глоба отъ 500 до 5.000 лева,
независимо отъ наказателната и дисциплинарна отговор-
ностъ.

Ако отъ тия имъ опущения сж произлѣзли щети за
държавното съкровище, тѣ заплащатъ и причиненитѣ
щети.

Длъжностно лице, което стане причина да се загуби
актъ, съставенъ за нарушение на този законъ, се наказва
съ глоба отъ 1.000 до 20.000 лева и съ следущата се мини-
мална глоба, данъкъ и пр., предвидени за нарушението,
което е било констатирано съ акта, независимо отъ углав-
ната и дисциплинирана отговорностъ.

Чл. 514. За незаконно произвеждане или изнасяне на
стоки или предмети, подлежащи на акцизъ, солидарно от-
говаря съ фабриканта и контролорътъ при фабриката
му за следущитѣ се глоби, данъци, берии. Освенъ това,
контролорътъ се уволнява отъ служба, веднага съ кон-
статиране на нарушението.

Чл. 515. Длъжностно лице което приеме или допустне
да се приематъ за превозъ или съхраняване стоки и пред-
мети облагаеми съ акцизъ, неносещи установенитѣ кон-
тролни знаци или непридружени отъ съответнитѣ доку-
менти (преносителни свидетелства, пжтни листове и поз-
волителни), се наказва за всѣки отдѣленъ случай, съ
глоба отъ 500 до 10.000 лева, независимо отъ дисципли-
нарната отговорностъ.

Чл. 516. Подлежатъ на глоба отъ 500 до 10.000 лева
чиновницитѣ и служащитѣ по Б. д. желѣзници, по пара-
ходитѣ и по предприятията за пренасяне на хора и стоки,
които не даватъ на акцизнитѣ (данъчни) органи сведе-
ния, нуждни за откриване на нарушенията по тоя законъ,
на правилника и наредбитѣ по приложението му, както и
когато не донесатъ или донесатъ несвоевременно на вла-
стта за всички незаконни случаи, каквито забележатъ
при извършване на превозната служба, на стоки и пред-
мети, подлежащи на облагане по тоя законъ.

Чл. 517. Стокитѣ и предметитѣ, облагаеми съ акцизъ
по тоя законъ, внесени по какъвто и да било начинъ отъ
чужбина, безъ да е била запламена за тѣхъ следущия се
акцизъ, се считатъ контрабанда и се конфискуватъ, заедно
съ съждоветѣ имъ и превознитѣ срдства, а притежате-
литѣ и преносачитѣ имъ се наказватъ съ глоба отъ 1.000
до 30.000 лева и съ тройния размъръ на следущия се ак-
цизъ независимо отъ наказанията по другитѣ закони.

Сжщото наказание се налага и въ случаитѣ, когато сто-
китѣ или предметитѣ не сж заложени, но се установи, че

сж били внесени по незаконенъ редъ въ страната и че
следущиятъ се за тѣхъ акцизъ не е платенъ. Въ таквъ
случай конфискацията на стокитѣ, съждоветѣ и превоз-
нитѣ срдства се замѣнятъ съ сума равна на стойността
имъ.

Чл. 518. Ако подлежащитѣ на облагане съ акцизъ
стоки и предмети бждатъ обявени въ митницитѣ за стоки
и предмети, които плащатъ по-малкъ акцизъ или въ по-
малко количество, притежателътъ имъ и деклараторътъ
се наказватъ солидарно съ глоба, равна на тройния раз-
мъръ на акциза на неправилно обявенитѣ стоки и пред-
мети и съ петорния акцизъ на намѣренитѣ въ повече
необявени стоки и предмети, независимо отъ наказанието
по другитѣ закони.

За разликитѣ въ количествата и качества на обла-
гаемитѣ съ акцизъ стоки, констатираны по митнишкитѣ
декларации съгласно чл. чл. 354, 355, 361, 362, 363, 369,
370, 371 и 372 отъ закона за митницитѣ, се налага глоба
въ размъръ на тройния укритъ акцизъ по правилата, пред-
видени въ сжщитѣ членове за налагане на глобата за
укрито мито.

Тая глоба за укритъ акцизъ не се налага, ако разли-
китѣ не превишаватъ толеранситѣ предвидени въ чл. 354
отъ сжщия законъ.

Чл. 519. Стокитѣ и предметитѣ, подлежащи на обла-
гане съ акцизъ, които се отпускатъ безъ акцизъ или съ
намаленъ тактъ за специални цели, ако бжде установено,
че не се употребяватъ за целта, за която сж отпуснати
или че е правено опитъ да се отдѣлятъ или сж отдѣ-
лени денатурирашитѣ ги вещества, се конфискуватъ,
заедно съ съждоветѣ имъ; освенъ това виновното лице се
наказва съ глоба отъ 1.000 до 20.000 лева и съ петорния
размъръ на акциза за сжщитѣ.

Ако нарушителътъ е питейпродавецъ, той се лишава
отъ правото на питейпродатство за една година, а ако е
индустриалецъ се лишваа отъ правото да се ползува отъ
предмети и стоки, отпущани безъ акцизъ или съ нама-
ленъ тактъ.

Лишаването отъ това право става съ заповѣдъ отъ
Министра на финанситѣ, която е окончателна и не под-
лежи на обжалване.

Чл. 520. Производителъ или търговецъ на стоки и пред-
мети, облагаеми съ акцизъ, който продава сжщитѣ по-
сжщо отъ опредѣленитѣ отъ Министерския съветъ мак-
симални цени, се наказва съ глоба за првъ пжтъ отъ
2.000 до 60.000 лева, независимо отъ наказанието по дру-
гитѣ закони. При повторение глобата се удвоява.

Чл. 521. Който не предави, следъ поискване отъ акциз-
нитѣ (данъчни) или други органи патентитѣ, деклара-
циитѣ, контролнитѣ и други книги и регистри, както и всѣ-
какви други документи, установени по тоя законъ, по
правилника и по наредбитѣ за приложението му, се на-
казва съ глоба отъ 500 до 5.000 лева и то, ако за това на-
рушение не е предвидено специално наказание по сжщия
законъ.

Чл. 522. Притежателъ на фабрика или работилница за
произвеждане на стоки и предмети, подлежащи на акцизъ,
при които нѣма държавенъ контролоръ, се наказва съ
глоба отъ 500 до 10.000 лева:

а) ако не води, установенитѣ отъ Министерството на
финанситѣ книга, регистри, контролни книги и други та-
кива или ги води неточно;

б) ако не внася на опредѣленитѣ срокове следущия се
акцизъ на изнесенитѣ стоки.

Чл. 523. Когато е предвидено закриването на фабрика
или работилница за известенъ срокъ, до изтичането на сж-
щия срокъ, фабриката и работилницата не може да се
открие на името на друго лице или за другъ видъ произ-
водство или търговия.

Чл. 524. Въ всички случаи, когато подлежащитѣ на кон-
фискация по тоя законъ стоки и предмети не бждатъ за-
ловени, нарушителитѣ заплащатъ сума равна на стойността
имъ, опредѣлена съгласно чл. 535.

Чл. 525. Който, по какъвто и да е начинъ, укрива
следущитѣ се данъци, таксъ и пр., се наказва съ глоба равна
на петорния размъръ на укрититѣ такива, и то ако не сж
предвидени специални наказания за това.

Който не изпълни постановление на този законъ, за
което нѣма предвидено специално наказание или не из-
пълнява правилника и наредбитѣ по приложението на тоя
законъ, се наказва съ глоба отъ 200 до 10.000 лева.

ОТДЪЛЪ V

Констатиране на нарушенията, издаване, обжалване и изпълнение на наказателните постановления и разпределение на събраните суми.

Чл. 526. Нарушенията на тоя закон се констатираат съ актове, подписани от съставителите им, от двама свидетели и от нарушителя.

Актове могат да съставят всички държавни и общински служители.

За свидетели по актовете се приемат всички лица, които сж взели участие при откриването или установяването на нарушението, или при залавянето и задържането на стоките и предметите.

Ако нарушителят или нѣкои от свидетелите по акта сж неграмотни, прави се за това бележка въ акта. Сжщо такава бележка се прави и когато нарушителят откаже да подпише съставения противъ него актъ.

Чл. 527. Съставителите на актовете сж длъжни веднага да ги изпращатъ, заедно съ приложенията имъ и конфискуваните стоки и предмети или веществени доказателства, на съответното акцизно (данѣчно) управление.

Ако въ акта нѣма достатъчно данни за издаване на наказателно постановление, акцизниятъ (данѣчниятъ) началникъ, въ срокъ най-късно три дни отъ получаване на акта, възлага на съставителя му или на другъ акцизенъ (данѣченъ) органъ да произведе разследване, като отъ резултата на последното опредѣли по-нататъшния ходъ на акта.

Чл. 528. Противъ нарушителятъ на тоя законъ може да се възбужда преследване, ако отъ извършване на нарушението не се е изминало повече отъ една година. Възбудениятъ въ тоя срокъ преследвания не подлежатъ на прекратяване по процесуална давностъ.

Ако по нѣкой актъ акцизниятъ (данѣчниятъ) началникъ не намира основание за издаване на наказателно постановление, той е длъженъ да го изпрати, заедно съ цѣлата преписка въ Министерството на финансите, за разглеждане. Министерството или разрешава оставянето му безъ ходъ или го повръща за издаване на наказателно постановление.

Когато Министерството само намѣри, че по акта не следва да се издава наказателно постановление, нарежда отнасянето му къмъ дѣло, независимо отъ това, дали има или нѣма, искане отъ акцизния (данѣчния) началникъ.

Неутвърдените постановления се връщатъ на акцизния (данѣчния) началникъ, за отнасяне къмъ дѣло.

Чл. 529. Наказанията за нарушенията на тоя законъ се налагатъ отъ акцизните (данѣчните) началници съ постановления, основани на актовете. Постановленията се утвърждаватъ отъ Министра на финансите или отъ упълномощеното отъ него лице.

Тия постановления добиватъ сила на изпълнителен листъ и се привеждатъ въ изпълнение отъ акцизните (данѣчните) власти, по реда установенъ въ закона за събиране на прѣжити данѣци, ако срещу тѣхъ не е подадена апелативна жалба, въ 14 дневенъ срокъ отъ деня на връчването преписъ отъ постановлението.

Министърътъ на финансите може съ заповѣдъ да опредѣля, по кои нарушения на тоя законъ постановленията да не подлежатъ на утвърждаване.

Забележка: За нарушенията на тоя законъ, констатиранни въ митниците, наказанията се налагатъ по реда въ закона за митниците.

Чл. 530. Фабрикантите, търговците, съдържателите и пр. на фабрики и заведения, въ които се фабрикуватъ, продаватъ и пр., стоки и предмети подлежащи на данѣкъ по тоя законъ, отговарятъ за нарушенията, извършени въ тѣхните заведения отъ помощниците, служащите или работниците имъ.

Чл. 531. Когато едновременно съ нарушението на тоя законъ е извършено такова и на другъ законъ, постановлението се издава отъ акцизния (данѣчния) началникъ за нарушенията на тоя законъ, а преписъ отъ акта и отъ приключенията му, се изпраща на съответната администрация, по принадлежностъ.

Ако едно лице извърши нѣколко нарушения по този законъ, наказва се отдѣлно за всѣко нарушение.

Чл. 532. Когато за нарушение на тоя законъ е предвидено, като наказание глоба и затворъ, акта се изпраща на съответния прокуроръ за възбуждане углавно преследване, както относно налагането на наказанието затворъ, така и относно присъждане на глобата, паричното обезщетение, конфискацията и пр.

Чл. 533. Отъ всѣко наказателно постановление на акцизния (данѣчния) началникъ се връчва преписъ на осъденото лице; ако лицето не бжде заварено у дома си, пре-

писа се връчва на нѣкой отъ домашните или на нѣкой отъ съседите му, който приема задължение да му го предаде, като дава за това подписъ; а ако осъдениятъ отсъствува, връчването на преписа отъ постановлението се извършва чрезъ обявление, залепено предъ управлението на общината, въ която е констатирано нарушението, или въ която е било мѣстожителството на нарушителя.

Чл. 534. До влизането въ сила на наказателното постановление, продажба на конфискуваните стоки и предмети се допушта само, ако тѣ подлежатъ на развала, изтичане, извървяване или когато други важни причини налагатъ бързото имъ продаване.

Въ такива случаи, конфискуваните стоки и предмети се продаватъ на публиченъ търгъ, съ съкратенъ срокъ или по доброволно съгласие, разгласени чрезъ обявления залепени на по-видни мѣста или чрезъ глашатай, а не чрезъ „Държавенъ вестникъ“.

Когато се продаватъ, подлежащи на развала стоки и предмети преди наказателното постановление да е влѣзло въ законна сила, учреждението, което извършва публичния търгъ, безъ обявление въ „Държавенъ вестникъ“, е длъжно, по реда на председствувания членъ, да съобщи на нарушителя деня и мѣстото на продажбата и кои предмети ще се продаватъ. Срокътъ не може да бжде по-малкъ отъ 5 дни, отъ датата на връчването или обявяването на това съобщение. Назначениятъ по-рано срокъ се отлага само по себе си за тая дата, безъ да има нужда отъ второ съобщение до нарушителя.

Забранените за вносъ стоки и предмети, съставляващи държавна привилегия, се продаватъ по упомениятъ въ ал. II начинъ съ изричното условие, да бждатъ изнесени отъ купувача имъ въ странство; иначе тѣ се унищожаватъ. Изнасянето за странство на такива стоки и предмети става подъ надзора на акцизната (данѣчна) и митническата власти.

Чл. 535. Всѣко утвърдено постановление може въ 14 дневенъ срокъ, отъ деня на връчването преписъ на осъдения, да бжде обтжжено предъ съответния околийски съдъ, ако наложената глоба, присъденото обезщетение или постановената конфискация, по отдѣлно, не надминаватъ 10.000 лева, а — предъ областния съдъ, когато, коя да е отъ тѣхъ, надминава 10.000 лева.

Стойността на конфискуваните предмети при продажбата имъ, или при оценката имъ, се опредѣля съ протоколъ отъ комисия въ съставъ: акцизниятъ (данѣчниятъ) началникъ, общинскиятъ кметъ или тѣхните помощници и едно вече лице.

Оценката на комисията не подлежи на оспорване отъ сжда само по отношение на подсъдността, и когато конфискуваната стока е продадена, преди произнасяне на сжда по дѣлото.

Чл. 536. Тѣжбата се подава чрезъ акцизното (данѣчното) управление, което е издало постановлението, въ два екземпляра, единиятъ отъ които, заедно съ оригиналното постановление, акта и приложенията му, се изпраща веднага на надлежния съдъ.

Едновременно съ това акцизниятъ (данѣчниятъ) началникъ указва кои лица, документи и пр. трѣбва да бждатъ допустнати за свидетели и доказателства по дѣлото отъ страна на акцизната (данѣчната) власти.

Ако тѣжбата бжде подадена въ единъ екземпляръ, акцизниятъ (данѣчниятъ) началникъ дава на тѣжителя тридневенъ срокъ да представи втория екземпляръ отъ сждата; въ противенъ случай, постановлението се счита за необтжжено и влиза въ законна сила.

Чл. 537. Всѣки актъ, съставенъ съгласно постановленията на тоя законъ съставлява пълно доказателство за извършеното нарушение, до доказване на противното.

Апелаторътъ не може да иска призоваването на други свидетели и представянето на други доказателства, освенъ ония посочени въ апелативната жалба.

При разглеждане на такива дѣла, сждътъ трѣбва да призовава, въ качеството на защитници, държавните адвокати, които могатъ, по тѣхна преценка, да упълномощаватъ акцизните (данѣчните) началници или тѣхните органи.

Чл. 538. Разноските по призоваване на свидетелите и вещите лица, показани отъ страните, изключая акцизните (данѣчните) управления, предварително се внасятъ отъ страната, която ги е посочила. Въ присждата се упоменава, въ чия тежестъ оставатъ направените сждебни и дѣловодни разноси.

Чл. 539. Ако нарушителятъ се е поминалъ, преди да е издадено по акта постановление или преди постановлението да е влѣзло въ законна сила, преследването се прекратява по отношение на наказанието, а за следущия се акцизъ,

патентъ, обезщетения и конфискация дѣлото продължава, като вмѣсто нарушителя, като страна, се призоваватъ наследниците му.

Ако нарушителятъ се помине, следъ като постановлението влѣзе въ законна сила, глобата, обезщетението и пр. се изискватъ отъ наследниците, освенъ въ случаи, когато тѣ сѣ отказали отъ наследството. А ако нарушителятъ не е оставилъ движими и недвижими имоти и наследниците сѣ несъстоятелни, постановлението се оставя безъ ходъ отъ Министерството на финанситѣ. Конфискуванитѣ, обаче, стоки и предмети не се връщатъ.

Чл. 540. Не е причина за прекратяване на дѣлото и обезсилването на наказателното постановление обстоятелството, че актътъ, възъ основа на който е издадено постановлението, не е съставенъ споредъ изискванията на тоя законъ.

Въпрѣки всички формални недостатѣци на акта и постановлението, както и погрѣшното квалифициране на нарушението, съдътъ разглежда и решава дѣлото по същество и издава осѣдителна присѣда, щомъ се докаже, че нарушението е извършено.

Когато нарушението е покрито съ давностъ, преди констатирането му съ актъ, постановлението се издава само за акциза или патента, въ единъ размѣръ.

Когато влѣзлото въ законна сила постановление бѣде покрито съ давностъ за изпълнение, подлежи на събиране само присѣдения съ него акцизъ или патентъ въ единъ размѣръ.

Чл. 541. Присѣдитѣ на околийскитѣ съдии, съ които се налага глоба или се постановява конфискация или се присѣжда обезщетение, не повече отъ по 1.000 лева, сѣ окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване. Останалитѣ присѣди на околийскитѣ съдии могатъ да се обжалватъ по касационенъ редъ предъ апелативнитѣ съдилища.

Присѣдитѣ на областнитѣ съдилища могатъ да се обжалватъ по касационенъ редъ предъ Върховния касационенъ съдъ.

Срокътъ за подаване на касационна жалба е месеченъ и почва отъ деня на произнасяне резолюцията по дѣлото.

Чл. 542. По влѣзлитѣ въ законна сила постановления, присѣденитѣ суми се събиратъ отъ акцизнитѣ и данъчнитѣ органи, съгласно закона за събиране прѣжитѣ данѣци.

Когато едно лице извърши нарушение по тоя законъ и нѣма затвърдено мѣстожителство въ страната изисква се отъ него гаранция въ размѣръ на сумата, предвидена за констатираното нарушение. Въ случай, че не представи такава, задържа се до разглеждането на дѣлото. Такива дѣла, обаче, се разглеждатъ най-късно въ единъ месецъ, отъ датата на съставяне акта. Въ случай, че глобата се замѣни съ записане, предварителното задържане се зачита.

Чл. 543. Ако осѣденитѣ по тоя законъ лица не сѣ въ състояние да заплатятъ наложенитѣ имъ глоби, берии, обезщетения и пр., тѣ се замѣнятъ съ записане, като за всѣки 30 лева се смѣта единъ денъ записане.

Въ никой случай, обаче, записането не може да бѣде по-големо отъ една година, за всѣко отдѣлно нарушение.

Записането на осѣденото лице се извършва отъ съответния прокуроръ, по искане на акцизния (данъчния) началникъ.

Когато присѣдената сума на нѣколко лица, осѣдени за едно и също нарушение, се замѣни съ записане, на всѣко отъ тѣхъ се налага да излѣжи толкова дни записане, колкото излѣжава, ако би било осѣдено само за същото нарушение.

Чл. 544. Давността изключва изпълнението на наказанието следъ изтичане на две години, отъ деня на влизане въ законна сила на постановлението.

Давността се прекъсва съ всѣко разпореждане на органитѣ на властта, насочено къмъ изпълнение присѣдата, къмъ обезпечение събирането на присѣдената сума или къмъ издирване на осѣдения, като отъ деня на това разпореждане почва да тече нова давностъ.

Чл. 545. Съставителятъ на акта се приема за свидетелъ по дѣлото въ смѣта.

Доказването предъ съда на факта, че известно лице не е търгувало съ чуждъ патентъ, но че е било съдружникъ, или управляващъ фирмата, не може да става съ свидетелски показания.

За съдружницитѣ, за упълномощенитѣ лица и за управителятъ на питийнитѣ заведения е необходимо съществуването на писменъ документъ, нотариално затвърденъ, преди датата на съставянето на акта, когато този последниятъ е съставенъ веднага съ извършването на нарушението. Въ противенъ случай, нотариалната затвърка трѣбва да

предшествува датата на извършването на нарушението.

Чл. 546. За нарушенията на тоя законъ, извършени отъ дружества или сдружения, отговарятъ солидарно за заплащане на наложената глоба, присѣденото обезщетение и постановената конфискация физическитѣ лица, които ги представляватъ: директори, председатели, членове на управителното тѣло или на настоятелството и самитѣ дружества или сдружения.

Чл. 547. Когато съ актъ е констатирано нарушение, за което предвиденото наказание и обезщетение възлизатъ общо на сума по-голяма отъ 5.000 лева, за обезпечение на сѣщитѣ акцизния (данъчния) началникъ веднага нарежда до съответниятъ нотариусъ или околийски съдия за налагане запоръ върху недвижимитѣ имоти на нарушителя, и до акцизния (данъчния) агентъ или приставъ — запоръ върху движимитѣ му имоти.

Чл. 548. Акцизень (данъчень) началникъ, нотариусъ или съдия, който не изпълни своевременно постановлението на предшествуващия членъ и съ това даде възможност на нарушителятъ да отчуждѣ имотитѣ си, и поради това, държавното съкровище остане неудовлетворено, заплаща сума, съ която е ошетена държавата.

Отговорността въ тоя случай на длѣжностнитѣ лица се установява съ актъ, по който се издава постановление, съгласно тоя законъ.

Чл. 549. Опрощаването на наложенитѣ глоби берии и обезщетения по тоя законъ става отъ Народното събрание, по ходатайството на Министра на финанситѣ.

Чл. 550. Отъ сумитѣ, постѣпили отъ глоби и конфискации по тоя законъ, 90% се внасятъ въ полза на държавата, а 10% — за възнаграждение на откривателитѣ на нарушенията. Следующото се възнаграждение на лица, чието мѣстожителство остане неизвестно въ продължение на две години отъ извършването на разпредѣлението, се внася на държавенъ приходъ.

Забележка: За откриватели се считатъ лицата, които сѣ открили, спомогнали за откриване на нарушението или сѣ допринесли за констатиране на същото.

На откривателитѣ на нарушенията не се дава никакво възнаграждение за по-рано открити отъ тѣхъ нарушения, за които не сѣ получили частта си, щомъ съ съдебенъ редъ се установи, че тѣ сѣ съставили злоумишлено нѣкой актъ за нарушение на този законъ.

Припадѣщето имъ се възнаграждение остава въ полза на държавното съкровище.

Чл. 551. Акцизътъ и патентитѣ по този законъ сѣ данѣкъ; когато, тѣ сѣ предвидени въ повече отъ единъ размѣръ, единиятъ имъ размѣръ е данѣкъ, а останалитѣ — глоба (наказания).

ОТДѢЛЪ VI

Последни и преходни разпореждания

Чл. 552. Настоящата наредба-законъ влиза въ сила на 1 септемврий 1936 година и отмѣнява:

- 1) Закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху пийететата;
- 2) Закона за облагане материалитѣ, отъ които се вари ракия;
- 3) Закона за облагане съ акцизъ вината;
- 4) Закона за засилване на държавнитѣ приходи (отдѣлъ II);
- 5) Закона за солта;
- 6) Закона за данѣкъ и такса на хазартнитѣ и за равлѣчение игри;
- 7) Закона за изключителното право на държавата да приготвяла, внася и продава картитѣ за игра и
- 8) всички други общи и специални закони, които й противоречатъ, съ изключение на Закона за откриване казино за развлѣчение и хазартни игри въ гр. Варна.

Чл. 553. Всички видове патенти, предвидени въ тази наредба-законъ сѣ въ сила отъ 1 юлий 1936 година.

Ония, които сѣ снабдили съ патенти или абонаменти за второто полугодие отъ 1936 година, доплащатъ само разликата, ако има такава.

Надплатенитѣ суми не подлежатъ на връщане.

Чл. 554. Остѣпватъ се на съответнитѣ общини следнитѣ данѣци:

- а) патентитѣ, замѣнящи акциза върху растителнитѣ масла за ядене и тахана, добивани въ страната;
- б) акциза върху стойността на електрическата енергия за освѣтление.

Данѣцитѣ, които се отстѣпватъ на общинитѣ, не могатъ да се увеличаватъ, нито да се намаляватъ, безъ надлежно измѣнение на този законъ.

Службата по гореказанитѣ данѣци ще се изпълнява отъ общинитѣ.

Върховният надзор по прилагането и тълкуването на този закон, досежко тѣзи данѣци, остава на Министерството на финансите.

Наказанията, предвидени за същитѣ данѣци, се налагат съ постановление отъ акцизнитѣ (данѣчнитѣ) началници.

Глобитѣ се събиратъ отъ общинскитѣ органи; отъ сумитѣ постѣпени отъ глоби и конфискации 90% се внасятъ на приходъ на общината, а 10% се разпредѣлятъ между откривателитѣ на нарушението.

Чл. 555. Не подлежатъ на връщане платенитѣ акцизи и патенти за стоки и предметитѣ, които по тази наредба-законъ не се облагатъ съ такъвъ или се облагатъ съ намаленъ размѣръ акцизъ, съ изключение на предвиденитѣ въ § 10 отъ наредбата-законъ за измѣнение и допълнение на закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, на закона за засилване държавнитѣ приходи и на закона за митнишката тарифа на вноснитѣ стоки. („Държавен вестникъ“, брой 192 отъ 26 августъ 1936 година).

Чл. 556. Дължимиятъ и неплатенъ акцизъ върху скитѣ въ употребление се събира на общо основание.

Чл. 557. Произведената въ страната захаръ отъ цвеклото реклта 1936 година се облага съ допълнителенъ акцизъ 0.70 лева на килограмъ, безъ да се увеличава продажната ѝ цена на едро отъ фабрикантитѣ.

Чл. 558. За съществуващитѣ фабрики и работилници, които не отговарятъ на условията по тази наредба-законъ, съ изключение на чл. 40, п. „а“, се дава едногодишенъ срокъ отъ влизането и въ сила, да бждатъ приспособени къмъ изискваниятъ ѝ.

Чл. 559. Отъ следуемитѣ се абонаменти за производство на оризъ, за второто полугодие на 1936 година, както и отъ следуемитѣ се абонаменти по таблица II, букви „д“ и „и“ отъ закона за засилване на държавнитѣ приходи за същото полугодие, се събиратъ припадащитѣ се суми за 2 месеци или отъ тѣзи, които ще се опредѣлятъ. Въ случай, че тѣзи абонаменти сѣ събрали за цѣлото шестмесечие, сумата, съставляваща 4/6 отъ същитѣ, се прихваща отъ установения акцизъ или новъ патентъ.

Освобождаватъ се отъ патентъ въ полза на фонда „Учителски заплати“, производителитѣ на етерични масла, добивани въ страната отъ мѣстни земеделски култури.

Чл. 560. Разпорежданията на чл. чл. 6 и 31 отъ наредбата-законъ за ликвидацията на монопола на спирта и сливовата ракия оставатъ въ сила до изчерпването на наличнитѣ количества спиртъ и ракия, държавна собственост.

Чл. 561. По съставенитѣ актове и образуванитѣ дѣла за нарушения на законитѣ, отмѣнени отъ тази наредба-законъ, акцизнитѣ (данѣчни) началници и сѣдилищата налагатъ наказания, предвидени въ тѣзи закони.

Чл. 562. До изработването на новитѣ правилници по приложението на тази наредба-законъ, оставатъ въ сила правилницитѣ по приложението на законитѣ, отмѣнени съ тази наредба-законъ, доколкото тѣ не му противоречатъ.

ТАБЛИЦА I

За размѣра на патента за правопроизводството на спиртъ (фабриченъ или плодовъ) за година

За фабрики или спиртоварници, които произвеждатъ спиртъ (фабриченъ или плодовъ) до 200.000 литри се плаща патентъ 12.800 лева.

Отъ	200.000	до	400.000	л. по	6.720	лв. на всѣки	100.000	л. или частъ
„	400.000	„	600.000	„	7.040	„	100.000	„
„	600.000	„	800.000	„	7.360	„	100.000	„
„	800.000	„	1.000.000	„	7.680	„	100.000	„
„	1.000.000	„	1.200.000	„	8.000	„	100.000	„
„	1.200.000	„	1.400.000	„	8.320	„	100.000	„
„	1.400.000	„	1.600.000	„	8.640	„	100.000	„
„	1.600.000	„	1.800.000	„	8.960	„	100.000	„
„	1.800.000	„	2.000.000	„	9.280	„	100.000	„
„	2.000.000	„	2.200.000	„	9.600	„	100.000	„
„	2.200.000	„	2.400.000	„	9.920	„	100.000	„
„	2.400.000	„	2.600.000	„	10.240	„	100.000	„
„	2.600.000	„	2.800.000	„	10.560	„	100.000	„
„	повече отъ	2.800.000	„	„	11.200	„	100.000	„

ТАБЛИЦА II

За размѣра на патента за правопроизводството на пиво — за година

За фабрики, които произвеждатъ пиво до 500.000 литри се плаща патентъ 16.000 лева.

Отъ	500.000	до	1.000.000	л. по	3.360	лв. на всѣки	100.000	л. или частъ
„	1.000.000	„	1.500.000	„	3.520	„	100.000	„
„	1.500.000	„	2.000.000	„	3.680	„	100.000	„
„	2.000.000	„	2.500.000	„	3.840	„	100.000	„
„	2.500.000	„	3.000.000	„	4.000	„	100.000	„
„	повече отъ	3.000.000	„	„	4.800	„	100.000	„

ТАБЛИЦА III.

За размѣра на патента за правопроизвеждане на захаръ — за година

За фабрики, които произвеждатъ захаръ до 500.000 кгр. се плаща патентъ 64.000 лева.

Отъ	500.000	до	1.000.000	кгр. по	13.440	лв. на всѣки	100.000	кгр. или частъ
„	1.000.000	„	1.500.000	„	14.080	„	100.000	„
„	1.500.000	„	2.000.000	„	14.720	„	100.000	„
„	2.000.000	„	2.500.000	„	15.360	„	100.000	„
„	2.500.000	„	3.000.000	„	16.000	„	100.000	„
„	3.000.000	„	3.500.000	„	16.640	„	100.000	„
„	3.500.000	„	4.000.000	„	17.280	„	100.000	„
„	4.000.000	„	4.500.000	„	17.920	„	100.000	„
„	4.500.000	„	5.000.000	„	18.560	„	100.000	„
„	5.000.000	„	5.500.000	„	19.200	„	100.000	„
„	5.500.000	„	6.000.000	„	19.840	„	100.000	„
„	6.000.000	„	6.500.000	„	20.480	„	100.000	„
„	6.500.000	„	7.000.000	„	21.120	„	100.000	„
„	7.000.000	„	7.500.000	„	21.760	„	100.000	„
„	7.500.000	„	8.000.000	„	22.400	„	100.000	„
„	8.000.000	„	8.500.000	„	23.040	„	100.000	„
„	8.500.000	„	9.000.000	„	23.680	„	100.000	„
„	9.000.000	„	9.500.000	„	24.320	„	100.000	„
„	9.500.000	„	10.000.000	„	24.960	„	100.000	„
„	повече отъ	10.000.000	„	„	26.400	„	100.000	„

ТАБЛИЦА IV

За размѣра на патента за правопреваряване на разни спиртни питиета и ликьори — за полугодие

Мѣстонахождение на казана	Обща вмѣстимостъ на казана				За повече отъ 400 л. се плаща за всѣки 100 л. или частъ
	до 100 литри	отъ 101 до 200 л.	отъ 201 до 300 л.	отъ 301 до 400 л.	
Въ София, Русе, Бургазъ, Ст-Загора, Варна, Плов- дивъ и Плъвенъ	800	1.600	3.000	4.400	2.000
Въ Враца, Видинъ, В. Тър- ново, Шуменъ, Хасково и Кюстендилъ	700	1.400	2.700	4.000	1.600
Въ другитѣ околнски градове и села съ повече отъ 2,000 жители	500	1.200	2.400	3.600	1.400
Въ останалитѣ села . . .	400	1.000	2.100	3.200	1.200

Забележка I. За произвеждане на спиртни питиета по студенъ начинъ, патентътъ е 2.000 лева за полугодие.

Забележка II. Казанитѣ съ непрекъснато действие се снабдяватъ съ патенти по горната таблица; тѣзи отъ тѣхъ, които сѣ въ вмѣстимостъ по-малка отъ 600 литри, се снабдяватъ съ патенти, както за казани съ вмѣстимостъ отъ 600 литри.

Съ такъвъ патентъ не се снабдяватъ казанитѣ, на които се вари само розово масло или мента мичамъ.

ТАБЛИЦА V.

За размѣра на патентитѣ за правопроезводство на ракия за полугодие.

Патентътъ е:

1)	за казанъ съ обща вмѣстимостъ до 150 литри	40 лева
2)	" " " " " " " " " " " "	300 " "
3)	" " " " " " " " " " " "	500 " "
4)	" " " " " " " " " " " "	нагоре " "
5)	" " " " " " " " " " " "	непрекъснато действие " 1.200 "

ТАБЛИЦА VI.

За размѣритѣ на патентитѣ за прѣвотъргуване съ мѣстни: спиртъ, вино, пиво, разни видове ракии, коняци и подслани ракии — за полугодие.

За населени мѣста	На едро	На дребно въ заведения съ площъ до 60 кв. м. включително			
		Въ кабаретата и вариететата	Въ обикновени питейни заведения		
			първа зона	втора зона	
				I раз.	II раз.
София	22,000	16,400	4,400	3,600	3,000
Съ повече отъ 40,000 ж.	16,000	12,500	3,600	3,000	2,400
До 40,000 ж. включително	9,000	6,900	2,400	1,600	1,200
До 20,000 ж. включително	7,000	3,200	1,600	1,200	800
До 10,000 ж. включително	6,000	2,500	1,200	500	300
До 5,000 ж. включително	5,000	1,800	500	—	—
До 2,500 ж. включително	4,000	1,200	—	—	—

За питейна търговия на дребно въ заведение съ площъ по-голяма отъ 60 кв. м. патентътъ за всѣки 30 кв. м. или частъ отъ тѣхъ се увеличава съ 25% до площъ 210 кв. м. Заведения съ площъ по-голяма отъ 210 кв. м. плащатъ патентъ като съ площъ 210 кв. м. Настоящето важи само за заведенията въ постоянни сгради, а ако къмъ тѣхъ има и градини, за питейна търговия въ последнитѣ се плаща патентъ въ размѣръ 40% отъ основния патентъ за постоянната сграда.

Ако площта на питейното заведение, на тротоара или градината къмъ него не надминава 60 кв. м., заведението се снабдява съ патентъ до 60 кв. м., безъ да се държи отделна сметка за градината или тротоара, когато тѣ се използватъ като питейна площъ.

За обикновени питейни заведения, се считатъ и онѣзи, въ които се свири, както и когаго отъ свирачитѣ се пѣе.

За кабаретата и вариететата се считатъ заведенията, въ които редовно се свири, пѣе или танцува, било отъ артиститѣ, било отъ посетителитѣ или се даватъ хуморески, декламации, ревиюта и др. подобни забавления. Ако ценитѣ на спиртниѣ питиета и на закускитѣ въ такива заведения не сѣ по-високи отъ тѣзи на обикновенитѣ заведения съ първи разредъ, сѣчитѣ се снабдяватъ съ патентъ за обикновено заведение по размѣръ, предвиденъ за населеното мѣсто I зона, I разредъ.

За питейнитѣ заведения, въ които не се свири, пѣе, танцува и пр. редовно, се плаща и патентъ по таблица VII за днитѣ, презъ които се свири и пр.

За бюфетитѣ при клубовѣтѣ военни, граждански и пр. при ж.-п. гари, при лагеритѣ, при читалищата, се плаща патентъ по втори разредъ на първа зона къмъ населеното мѣсто, въ което се намиратъ, безъ огледъ на питейната имъ площъ.

За търговия съ инострани спиртни питиета, размѣра на съответния патентъ се увеличава съ 50%.

За правопроезводства на едро само на пиво отъ представителствата на пивоварнитѣ фабрики, патентътъ е съ 50% по-малкъ отъ слѣдующия се патентъ за търговия на едро, първи разредъ, на населеното мѣсто.

За търговия съ спиртни питиета въ бюфетитѣ при вагонъ-ресторантитѣ по Б. д. ж. се плаща тримесечно патентъ въ размѣръ на 1,200 лева.

За търговия съ спиртни питиета въ странноприемницитѣ, които се отдаватъ подъ насѣмъ отъ държавата, се заплаща шестмесеченъ патентъ, въ размѣръ на 200 лева, безъ огледъ на питейната площъ.

За търговия съ спиртни питиета въ заведения по пътищата, край бродовѣтѣ и др. подобни, се плаща патентъ въ размѣръ 50% отъ най-низкия размѣръ на патента за обикновено питейно заведение на населеното мѣсто, въ землището на което тѣ спадатъ и то, ако се намиратъ отдалечени на повече отъ 5 клм. отъ строителната черта на населеното мѣсто.

За питейнитѣ заведения на едро въ села, въ строителната черта на които се намиратъ ж.-п. гари или района на последнитѣ граничи съ строителната черта на населеното мѣсто се плаща патентъ като за населени мѣста съ жители до 20,000 включително.

За питейна търговия въ сезонни питейни заведения, като къшкетовѣтѣ, градинитѣ и други такива, се плаща патентъ равенъ на 40% отъ съответния годишенъ патентъ за обикновенитѣ питейни заведения въ първа зона, първи разредъ, на населеното мѣсто, въ района на които спадатъ, безъ огледъ на площта. Този патентъ има валидностъ отъ 1 априлъ до 1 ноемврий.

Сѣщиятъ размѣръ патентъ се плаща и за бюфетитѣ при планинскитѣ хижи на туристическитѣ дружества и спортни организации, важащъ за цѣлата година.

За питейнитѣ заведения, открити само отъ 1 априлъ до 1 ноемврий, въ курортитѣ, макаръ и въ постоянни здания, се плаща патентъ, като за сезонни питейни заведения.

За търговия съ спиртни питиета въ бюфетитѣ на българскитѣ параходи, които поддържатъ параходното съобщение по българското крайбрежие на р. Дунавъ и на Черно-море, не се изисква патентъ за правопроезводство съ спиртни питиета.

Казанопритежателитѣ могатъ да продаватъ ракията, доbita отъ уемъ на казанитѣ имъ, на едро, следъ като установятъ произхода на уема и количеството му предъ акцизната (данъчната) властъ, и се снабдяватъ предварително съ патентъ за правопроезводство въ размѣръ на 300 лева за полугодие. За снабдяване съ такъвъ патентъ се представя само бирническо удостоверение.

Върху установенитѣ въ настоящата таблица патенти не могатъ да се налагатъ, каквито и да било връхнини и допълнителни облози.

Зонитѣ и разредитѣ на патентитѣ за правопроезводство съ спиртни питиета се опредѣля всѣки две години отъ комисия при съответното акцизно (данъчно) управление, въ съставъ: акцизниятъ (данъчентъ) началникъ или помощникътъ му, общинскиятъ кметъ или неговъ представителъ и представителъ на мѣстното браншово питейнопроезводско сдружение, а ако нѣма такова — на най-близкото браншово питейнопроезводско сдружение.

При опредѣляне разредитѣ на патентитѣ, покрай другитѣ данни, комисията взема предвидъ количествата и вида на произведенитѣ, закупени и продадени спиртни питиета презъ предшестващата година; ценитѣ по които сѣ продадени сѣчитѣтѣ питиета, както и размѣрътъ на данъка на питейнопроезводца, плащанъ съгласно закона за данъка върху приходитѣ.

Решенията на тази комисия не подлежатъ на обжалване.

Патентитѣ по настоящата таблица се издаватъ отъ съответното акцизно (данъчно) управление.

Сумата на патента за правопроезводство съ спиртни питиета се разпредѣля така: 40% въ полза на държавата; 30% въ полза на общината, въ чийто районъ се извършва питейната търговия; 28% въ полза на фонда „Общински налози“ и 2% въ полза на съответната търговска камара.

ТАБЛИЦА VII.

За размѣра на патентитѣ за правопроезводства на пиво на дребно по съборски (панаирски) мѣста, по театри, увеселения, вечеринки, екскурзии и други такива плаща се за всѣки денъ:

- 1) За София, Варна, Пловдивъ, Русе, Ст.-Загора, Бургазъ и Плевенъ 80 лева;
- 2) За Враца, Видинъ, В.-Търново, Хасково, Шуменъ и Кюстендилъ 60 "
- 3) За другитѣ околнски градове и селата 40 "

За продажбата на всѣкакви други спиртни питиета патентътъ се плаща въ двоенъ размѣръ.

Патентитъ по тази таблица се издаватъ безъ представяне на документитъ по този законъ за снабдяване съ питеенъ патентъ, както и безъ представяне на бирническо удостоверение за платени данъци.

ТАБЛИЦА VIII

За тримесечнитъ патенти за фабриктъ и работилницитъ, които изработватъ растителни масла за ядене и таханъ

Преси	Андерсенови преси	Хидравлическо налѣгане		Винтово налѣгане	
		Етажни преси	Заерови преси	Съ моторъ, вода или кон. сила	Съ ржце
	лева на куб. децим.	лева на куб. децим.	лева на куб. децим.	лева на куб. децим.	лева на куб. децим.
За всѣка отдѣлна преса	150	120	80	50	20

Забележка. Размѣрътъ на патента се определя по кубическо съдържание на заера (гърнето), а при етажнитъ преси — по кубическото съдържание на пресовалния стълбъ, смѣтанъ отъ дъното на най-долния до покрива на най-горѣмния етажъ, при най-разтегнато положение на пресата, като отъ цѣлото кубическо съдържание се облага 65%, а 35% се освобождава за смѣтка на пластинкитъ, чулчетата и дъната.

За фабриктъ и работилницитъ, които произвеждатъ растителни масла съ екстракции, посрѣдствомъ бензинъ или други разтворители, се плаща тримесеченъ патентъ, изчисленъ върху кубическото съдържание на екстрактритъ, съ които работятъ, по 1.000 лева на кубически метъръ, като отъ цѣлото кубическо съдържание се облага 80%, а 20% се освобождава, като неизползуваемо.

За фабрики и работилници, които произвеждатъ таханъ, се плаща патентъ по 5.000 лева за всѣки камъкъ, ако се движи съ моторъ или съ вода и по 2.000 лева за камъкъ, ако се движи съ конь.

Фабриктъ и работилницитъ, които произвеждатъ растителни масла за ядене или таханъ, изключително за износъ, се освобождаватъ отъ патентъ за тримесечиата, презъ които се работили само за износъ.

Тримесечиата сж календарни.

ТАБЛИЦА IX

за размѣра на шестмесечния патентъ замѣнящъ акциза за фабрики, работилници и заведения, които произвеждатъ

А. Боза, пивоквасъ, кефиръ и други подобни, съдържачи най-много 2% алкохолъ по обемъ:

I разрядъ	— 4.500 лева
II	— 3.750 "
III	— 3.000 "
IV	— 2.250 "
V	— 1.500 "
VI	— 1.200 "
VII	— 900 "
VIII	— 600 "
IX	— 300 "
X	— 150 "

Забележка. Фабриктъ не могатъ да бждатъ обложени по-долу отъ VI разредъ.

Б. Кремове и вакси за обуща и кожи, смазки за подове и паста за метали:

I разрядъ	— 60.000 лева
II	— 45.000 "
III	— 30.000 "
IV	— 15.000 "
V	— 10.500 "
VI	— 4.500 "
VII	— 3.000 "
VIII	— 1.500 "
IX	— 750 "
X	— 300 "

В. Фабрики за керемични издѣлия, изключая тѣзи за тухли и керемиди:

I разрядъ	— 30.000 лева
II	— 15.000 "
III	— 7.500 "

Г. Издѣлия пасмантерийни всѣкакви, изключая тия съ металически жици и клобудана:

Фабрики:

I разрядъ	— 60.000 лева
II	— 37.000 "
III	— 22.500 "
IV	— 15.000 "
V	— 7.500 "

Работилници:

I разрядъ	— 6.000 лева
II	— 4.500 "
III	— 1.500 "
IV	— 1.000 "
V	— 500 "

Забележка I. Фабриктъ и работилницитъ, които изработватъ само пасмантерийни издѣлия отъ металически жици, включително клобудана, заплащатъ патентъ по разрядитъ указани по-горе.

Забележка II. Фабриктъ и работилницитъ, които изработватъ всѣкакви пасмантерийни издѣлия, включително и такива съ металически жици и клобудана, заплащатъ патентъ съ 50% повече отъ горепосочения.

Забележка III: Фабриктъ и работилницитъ за гайтанъ се освобождаватъ отъ тоя патентъ.

Д. Заведенията за боядисване или апретиране на прежди, платове и всѣкакви други текстилни материали, било за свои нужди, било за чужди такива:

I разрядъ	— 50.000 лева
II	— 45.000 "
III	— 40.000 "
IV	— 30.000 "
V	— 20.000 "
VI	— 15.000 "
VII	— 10.000 "
VIII	— 7.500 "
IX	— 5.000 "
X	— 3.000 "
XI	— 1.500 "
XII	— 750 "
XIII	— 300 "
XIV	— 150 "

Е. Водопроводни трѣби, всѣкакъвъ видъ, отъ жѣлезни листи:

I разрядъ	— 225.000 лева
II	— 200.000 "
III	— 150.000 "
IV	— 120.000 "
V	— 100.000 "
VI	— 75.000 "
VII	— 50.000 "
VIII	— 45.000 "
IX	— 30.000 "
X	— 15.000 "
XI	— 7.500 "

Забележка. Заведения за трѣби отъ чугунъ се облагатъ съ 50% намаление.

Ж. Фабрики за алуминиеви, медни, пакфонени и емейлирани издѣлия отъ жѣлезни листи или отъ чугунъ:

I разрядъ	— 60.000 лева
II	— 45.000 "
III	— 30.000 "
IV	— 20.000 "
V	— 15.000 "
VI	— 7.500 "
VII	— 3.000 "

З. Фабрики за обковки, дрѣжки, брави и други металически принадлежности за врати, прозорци и мебели:

I разрядъ	— 15.000 лева
II	— 10.000 "
III	— 7.500 "
IV	— 3.000 "
V	— 1.500 "

И. Фабрики за метални печки, жѣлезни кревати, болтове, бурми и нитове:

I разрядъ	— 15.000 лева
II	— 10.000 "
III	— 7.500 "
IV	— 3.000 "
V	— 1.000 "

К. Огледала и полирани стъклени плочи, всъщност вид:

I	разрядъ	—	30.000 лева
II	"	—	15.000 "
III	"	—	7.500 "
IV	"	—	3.000 "
V	"	—	1.000 "

Л. Заведения за изтегляне на медна телъ:

I	разрядъ	—	30.000 лева
II	"	—	15.000 "
III	"	—	7.500 "

Министърът на финансите може да разрешава плащането на патентите по настоящата таблица да става три-месечно, въ началото на всяко тримесечие.

ТАБЛИЦА X

за размѣра на шестмесечния патентъ за правопроизводство на долуизброенитѣ предмети, както и шестмесечнитѣ патенти, които трѣбва да плащатъ всички съдържатели на кафенета, сладкарници и бозаджийници.

1) за циментъ и хидравлическа варъ:

За фабрики съ годишно производство:

до 20.000 тона	375 лв.
" 50.000 "	1875 "
" 100.000 "	3750 "
" 150.000 "	5625 "
" 200.000 "	7500 "
" 250.000 "	9375 "

За производство отъ 250.000 тона нагоре за всѣки 1.000 тона или частъ отъ тѣхъ въ повече се плаща допълнително по 75 лева;

2) за избухливи вещества — тримесечно 1.500 лева;

3) за парфюмерия всъщност видъ и предмети за тоалетни и медицински сапуни, етерни масла, ароматични препарати, фруктови есенции, естери:

а) за фабрики	I разрядъ	3.000 лв.
за фабрики	II разрядъ	1.500 "
за фабрики	III разрядъ	1.000 "
б) за работилници	I разрядъ	750 "
за работилници	II разрядъ	600 "
за работилници	III разрядъ	375 "

4) сапуни за индустриални цели:

За фабрики и работилници, които иматъ казани съ обща вмѣстимостъ:

до 2.000 литри включително	150 лева
" 5.000 литри включително	225 лева
" 10.000 литри включително	375 лева
" 15.000 литри включително	600 лева
отъ 15.000 литри нагоре	750 лева

5) кремове и вакси за обуща и кожи, смазки за подове и пасти за метали:

I	разрядъ	3.750 лв.
II	"	3.000 "
III	"	1.500 "
IV	"	1.000 "
V	"	500 "
VI	"	300 "
VII	"	150 "
VIII	"	75 "

6) за лакове и политури:

I	7.500 "
II	3.750 "

Освобождаватъ се отъ тоя патентъ каучуковитѣ и кожарски заведения, които произвеждатъ лакъ за свои нужди.

7) за каучукови издѣлия, за фабрики и работилници, въ които работятъ:

а) до 100 души работници	2.250 лева
б) " 250 души работници	3.750 "
в) " 300 души работници	6.000 "
г) отъ 300 души работници нагоре	7.500 "

8) за изкуствена коприна 15.000 лева

9) за олющване на оризъ:

до 100.000 кгр.	750 лева
отъ 100.000 кгр. до 1.000.000 кгр.	7.500 лева

Когато олющването надвиши 1.000.000 кгр. на всѣки 500.000 кгр. или частъ отъ тѣхъ въ повече се плаща 3.750 лв.

За динкитѣ се заплаща патентъ 500 лв. За динкитѣ които олющватъ оризъ надъ 100.000 кгр. се заплаща патентъ 5.000 лева.

10) За издѣлия тестени, непечени (макарони и фиде):

а) първоначална сума която следва да плаща всѣки производител за производство до 50.000 кгр. . . 1.125 лева.

б) когато това производство надмине 50.000 кгр. за всѣки нови 50.000 кгр. или частъ отъ тѣхъ въ повече се плаща по 750 лева.

11) За електрическа енергия.

За всѣки киловатъ отъ мощността на инсталацията 3.75 лв., ако сѣщата има пласментъ надъ 50% отъ мощността ѝ, ако пласментътъ е по-малкъ отъ 50% — пропорционално на пласмента.

Инсталации съ мощностъ до 3 киловата се освобождаватъ отъ този патентъ, а инсталации съ мощностъ отъ 4 до 40 киловата плащатъ шестмесеченъ патентъ . . 150 лева.

12) Кафенета, сладкарници и бозаджийници:

а) въ София:

I категория	600 лева
II категория	375 лева
III категория	225 лева

б) въ нас. мѣста съ пов. отъ 40.000 ж. . . 225 лева
въ нас. мѣста отъ 20.000 до 40.000 ж. . 150 лева
въ всички ост. н. мѣста съ надъ 5.000 ж. . 75 лв.

13) Фабрики и работилници за пасмантерийни издѣлия:

I разредъ	6.000 лева
II разредъ	3.000 лева
III разредъ	1.500 лева
IV разредъ	750 лева
V разредъ	300 лева

14) Фабрики за производство на памучни конци и тирета:

I разредъ	15.000 лева
II разредъ	7.500 лева
III разредъ	3.000 лева

Забележка: За издаване патента по тази таблица, трѣбва да се представи бирническо удостоверение за изплатени данъци.

II. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нация Министъръ на финансите.

Издаденъ въ София на 26 августъ 1936 година.

Съгласно съобщението на Негово Величество Царя отъ 9 юлий 1936 година, и по решение на Министерския съветъ, въ качеството му на Царски намѣстникъ,

Председател на Министерския съветъ:

Г. Кыосеивановъ

Приподписалъ.

Председател на Министерския съветъ, Министъръ на външнитѣ работи и на изповѣданията:

Г. Кыосеивановъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 4847 на 27 августъ 1936 г.

Пазител на държавния печатъ.

Министъръ на правосъдието: Анг. Карагѣзовъ

Одобрено,

За Министерския съветъ,

Председател на Министерския съветъ: Г. Кыосеивановъ

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 2213

Ваше Величество,

Най-почтително моля, Ваше Величество, да благоволиете, чрезъ подписване на тукъ приложеноя указъ, да утвърдите V-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 августъ 1936 година, протоколъ № 143, съ което, на основание чл. 47 отъ Конституцията, се приема „Наредба-законъ за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ“.

Гр. София, 26 августъ 1936 година.

Председател на Министерския съветъ, Министъръ на външнитѣ работи и на изповѣданията:

Г. Кыосеивановъ

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.**Министерство на вътрешните работи и народното здраве****ЗАПОВѢДЪ**

№ 1396

Въз основа на чл. 142 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията и решението съ протоколъ № 14, ст. VII отъ 9 юлий 1935 год., на Баховския селски общински съветъ, Ловешка околия, лишавамъ отъ правото на участие въ търговетъ за срокъ една година — Иванъ Георгиевъ Сѣбевъ отъ с. Сотево, наемателъ на дворно мѣсто парцелъ № VI въ кв. № 25 въ с. Сотево, за отказа му да подпише надлежащия договоръ и изпълни поемнитъ условия въ опредѣления срокъ, съгласно писмената покана отъ общинското управление. Преписъ отъ настоящата заповѣдъ да се изпрати:

- 1) на господина Плъвенския областенъ директоръ на № 6310 отъ 19 августъ 1936 год., за сведение и изпълнение;
- 2) на господина кмета на Баховската селска община, Ловешка околия, за сведение и изпълнение и
- 3) на господина директора на Държавната печатница за обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 25 августъ 1936 година.

1—(Б 5554)—1

Министъръ: **Ив. Красновски****ЗАПОВѢДЪ**

№ 1397

Въз основа на чл. 142 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията и решението съ протоколъ № 11, ст. XI-а отъ 8 априлъ 1935 год., на Горнобачския селски общински съветъ, Софийска околия, лишавамъ отъ правото на участие въ търговетъ за срокъ една година — Георги Гандевъ, жителъ на с. Горна баня, Софийска околия, наемателъ на общинскитъ приходи: „сергийно право“, „кръвнина“, „интизапъ“ и такса за закланъ добитъкъ въ кланицата, за времето отъ 1 априлъ 1934 год. до 31 мартъ 1935 год., за неизпълнение на договора и поемнитъ условия склучени между него и Горнобанската селска община.

Преписъ отъ настоящата заповѣдъ, да се изпрати.

- 1) на господина Софийския областенъ директоръ на № 9988 отъ 15 августъ 1935 год., за сведение и изпълнение.
- 2) на господина кмета на Горнобанската селска община, Софийска околия, за сведение и изпълнение и
- 3) на господина директора на Държавната печатница за обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 25 августъ, 1936 година.

1—(Б 5555)—1

Министъръ: **Ив. Красновски****ЗАПОВѢДЪ**

№ 1374

Въз основа на чл. 142 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията и решението съ протоколъ № 29 отъ 20 юлий 1936 год., на Твърдишкия селски общински съветъ, Новоагорска околия, лишавамъ отъ правото на участие въ търговетъ за срокъ две години — Митю Р. Ковачевъ отъ с. Сборище, Новоагорска околия, наемателъ на общинската кариера за ломени камъни, павета, бордюри и др., находяща се въ землището на с. Сборище, м. „Дисчата“ и „Габрова сѣнка“, за отказа му да сключи договоръ по възложеното му предприятие, поканенъ за целта отъ общинското управление срещу разписка отъ 11 май 1936 година.

Преписъ отъ тази заповѣдъ да се изпрати:

- 1) на Бургазкия областенъ директоръ на № 7682 отъ 31 юлий 1936 год., за сведение и изпълнение;
- 2) на г. кмета на Твърдишката селска община, Новоагорска околия, на № 7033 отъ 28 юний 1936 год., за сведение и изпълнение и
- 3) на г. директора на Държавната печатница, за обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 25 августъ 1936 година.

1—(Б 5548)—1

Министъръ: **Ив. Красновски****ЗАПОВѢДЪ**

№ 1388

Въз основа на чл. 142 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията и решението съ протоколъ № 14 реш. 96 отъ 21 юлий 1936 год., на Бебровския общински съветъ, Еленска околия, лишавамъ отъ правото на участие въ търговетъ за срокъ една година — Иванъ Пасковъ отъ гр. Лѣсковецъ, за отказа му да подпише тържния листъ на търга за продажба на негодниъ говежди разплодникъ „Божко“, състоялъ се на 22 юлий 1936 год., съ което е станалъ причина търгътъ да се отложи.

Настоящата заповѣдъ да се изпрати:

- 1) на г. Плъвенския областенъ директоръ на № 7328 отъ 18 августъ 1936 год., за сведение и изпълнение;
- 2) на г. кмета на Бебровската община, Еленска околия, за сведение и изпълнение и
- 3) на г. директора на Държавната печатница, за обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 25 августъ 1936 година.

1—(5549)—1

Министъръ: **Ив. Красновски****М-во на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството**

Главна дирекция на трудовата повинность

ЗАПОВѢДЪ

№ 34

II. По домакинската частъ

Конфискува се залогъ и се лишава отъ правоучастие въ предприятия.

Тѣй като Спасъ Карчевъ — София (кв. Желѣзенъ мостъ) ул. „С. Стефано“ № 19, не се е явилъ да внесе стойността и вдигне закупенитъ отъ него, чрезъ спазряване по доброволно съгласие, бракувани вълнени материали, въз основа на чл. чл. 142 и 198 отъ закона за б. о. п., заповѣдвамъ да се конфискува внесеня отъ него залогъ отъ 350 лева и лиши отъ правоучастие въ предприятия въ срокъ отъ 6 месеци.

Гр. София, 20 августъ 1936 година.

1—(Б 5557)—1

Директоръ: **Ген.-майоръ Николовъ**

Гл. дирекция на обществ. сгради, пѣт. и благоустройството

СВЕДЕНИЕ

на утвърденитъ съ заповѣди регулации на населенитъ мѣста въ царството

1. Съ заповѣдъ № 2577 отъ 18 августъ 1936 година утвърждава се проекта за уличната регулационна поправка на кварталитъ № № 21, 23 и 56 на село Бата, Поморска околия, споредъ синьо-защрихованитъ черти.

2. Съ заповѣдъ № 2607 отъ 20 августъ 1936 година утвърждава се проекта за новитъ улици презъ кварталъ №1 и новообразуванитъ квартали № № 1, 1а и 1б въ село Лѣджене, Пещерска околия, споредъ синьо-защрихованитъ черти.

3. Съ заповѣдъ № 2610 отъ 20 августъ 1936 година утвърждава се благоустройствения правилникъ на село Заветъ, Исперихска околия.

4. Съ заповѣдъ № 2611 отъ 20 августъ 1936 година утвърждава се общия проектъ за регулацията на улицитъ, площадитъ на мѣстата за обща потребъ въ село Божидаръ, Карловска околия, споредъ червенитъ черти.

5. Съ заповѣдъ № 2644 отъ 24 августъ 1936 година, утвърждава се проекта за уличната регулационна поправка на кварталъ № 20 въ село Стамболово, Търновска околия, споредъ кафено-защрихованитъ черти.

6. Съ заповѣдъ № 2648 отъ 24 августъ 1936 година, утвърждава се проекта за уличната регулационна поправка, на кварталъ № 93 на село Крумово, ломско, споредъ кафено-защрихованитъ черти.

7. Съ заповѣдъ № 2649 отъ 24 августъ 1936 година, утвърждава се проекта за уличната регулационна поправка на кварталъ № 43 и ж. п. районъ въ село Александрово, Бѣлоградчишко, споредъ кафенитъ черти.

1—(Б 5558)—1

Министерство на търговията, промишлеността и труда

ЗАПОВЪДЪ

№ 1763

На основание чл. 6 от закона за облекчение продоволствието и намаляване на скъпотията и съгласно X и XI постановления на Министерския съвет, взето въ заседанието му от 26 август 1936 година, протокол № 145, отменявамъ досегашните нормирани цени на морската сол — на кристали и брикети, каменната сол, петрола, гвоздеите и памучните платове и занаярда

ОПРЕДЕЛЯМЪ:

1. Морска сол „Гларусъ“ — на едро, франко гарата на получателя по всички нормални и тѣснолинейни ж.-п. линии — до 2.20 лв. кгр.

2. Морска сол „Поморийска“ — на едро, франко гарата на получателя по всички нормални и тѣснолинейни ж.-п. линии — до 2.05 лв. кгр.

3. Морска сол на брикети — на едро, франко гарата на получателя по всички нормални и тѣснолинейни ж.-п. линии — до 2.40 лв. кгр.

4. Каменна сол — на едро, франко гарата на получателя по всички нормални и тѣснолинейни ж.-п. линии — до 2.85 лв. кгр.

5. Петролъ и бензинъ — на едро, франко складъ въ споменаваните пунктове:

	Петролъ	Бензинъ
	кгр.	кгр. литъръ
Айтосъ	5.15	11.45 8.35
Алтимиръ	5.30	11.80 8.60
Александрово	5.10	11.50 8.40
Батановци	5.40	11.95 8.75
Берковица	5.35	11.90 8.70
Борисовградъ	5.35	11.90 8.70
Бѣла Слатина	5.25	11.80 8.60
Бургазъ	4.75	10.60 7.75
Варна	5.20	11.60 8.45
Видинъ	5.40	12.— 8.75
Враца	5.30	11.80 8.60
Габрово	5.10	11.45 8.35
Г. Манастирица	4.85	11.10 8.10
Гълъбово	5.30	11.80 8.60
Дупница	5.40	12.05 8.80
Търговище	5.15	11.55 8.45
Земенъ	5.40	12.— 8.75
Ихтиманъ	5.40	12.— 8.75
Калище	5.40	11.90 8.70
Казанлъкъ	5.20	11.60 8.45
Карнобатъ	5.20	11.50 8.40
Каспичанъ	5.05	11.40 8.30
Кюстендилъ	5.40	12.05 8.80
Левски	5.10	11.45 8.35
Ловечъ	5.05	11.55 8.45
Ломъ	5.25	11.90 8.70
Любимецъ	5.35	11.85 8.65
Мездра	5.25	11.75 8.60
Г. Джумая	5.45	12.10 8.85
Г. Орѣховица	5.—	11.30 8.25
Нова Загора	5.25	11.70 8.55
Орѣхово	5.25	11.70 8.55
Павликени	5.05	11.40 8.30
Перникъ	5.35	11.95 8.75
Петричъ	5.50	12.20 8.90
Плѣвенъ	5.15	11.55 8.45
Пловдивъ	5.30	11.85 8.65
Попово	5.10	11.45 8.35
Разградъ	4.90	11.20 8.20
Раднево	5.30	11.75 8.60
Радомиръ	5.40	12.— 8.75
Свищовъ	4.45	10.30 7.50
Симеоновградъ	5.30	11.80 8.60
Сливенъ	5.25	11.70 8.55
София	5.35	11.90 8.70
Стара Загора	5.20	11.65 8.50
Страджа	5.25	11.60 8.45
Свиленградъ	5.35	11.90 8.70
Пазарджикъ	5.35	11.90 8.70
Тръмбешъ	4.95	11.25 8.20
Търново	5.—	11.35 8.30
Тръвна	5.10	11.45 8.35

Фердинандъ	5.30	11.85	8.65
Хасково	5.35	11.90	8.70
Червенъ Бръгъ	5.20	11.65	8.50
Чирпанъ	5.25	11.75	8.60
Шуменъ	5.10	11.45	8.35
Ямболъ	5.30	11.80	8.60
Драгоманъ	5.35	11.95	8.75
Дръново	5.05	11.40	8.30
Кнежа	5.25	11.70	8.55
Новоселци	5.35	11.90	8.70
Преславъ	5.10	11.45	8.35
Провадия	5.10	11.45	8.35
Пордимъ	5.10	11.45	8.35
Асеновградъ	5.35	11.80	8.60
Русе	4.40	10.20	7.45

Когато петролътъ се продава въ тенекии, съдържащи 14.750 кгр. или 18 литри, къмъ стойността на петрола се прибавя до 25 лв. за тенекия.

6. Гвоздеи — на едро, франко вагонъ най-близката черноморска гара, при база № 42 до 8.50 лв. кгр.

За всѣки по-тънъкъ номеръ отъ базата № 42 се допуска увеличение въ цената, съгласно установените досегашни свръхцени.

7. Памучни платове — на едро, франко гарата на получателя.

№ по редъ	Видъ	Артикулъ №	Ширина см.	Производство на фабрика	Продажна цена
1	Оксфордъ	Флорида	70	„Тунджа“	12-50
2	„	Виктория екстра	70	„	16-70
3	„	Виктория	70	„	15-—
4	„	—	70	„Пр.Кирилъ“	16-—
5	„	I	70	„Платно“	12-30
6	„	II	70	„	12-—
7	„	—	130	„	22-50
8	„	—	130	„Бахава“	27-20
9	„	—	70	„Тройка“	12-—
10	„	—	68/70	„Гарти“ —	12-30
11	„	—	68/70	Пловдивъ	12-—
12	„	—	68/70	„Багра“-Плов.	12-—
13	„	—	68/70	„Звѣзда“	12-—
14	„	—	70	„В. Юруковъ и синъ“-Плов.	12-20
15	Каботъ	750	68/70	„Текстиль“	12-—
16	„	850	78/80	„Тунджа“	12-—
17	„	950	88/90	„	13-20
18	„	1050	98/100	„	14-—
19	„	1000	98/100	„	15-70
20	„	110	90	„	16-20
21	„	P	70	„Пр.Кирилъ“	15-—
22	„	P	80	„Платно“	12-60
23	„	P	90	„	13-—
24	„	PP	90	„	14-—
25	„	PPP	80	„	13-—
26	„	PPP	90	„	14-60
27	„	A	85	„	15-70
28	„	A	90	„	16-—
29	„	A	108	„	17-20
30	„	A	120	„	23-10
31	„	A	140	„	24-—
32	„	—	90	„	27-80
33	„	—	100	Рашевъ и Марковъ	16-50
34	„	—	110	„	21-—
35	„	—	120	„	23-—
36	„	—	140	„	25-—
37	„	—	150	„	29-—
38	„	—	90	„	30-—
39	„	—	90	„Багра“ —	15-—
40	„	—	90	Пловдивъ	15-—
41	„	—	100	„Звѣзда“	15-—
42	„	3750	70	„В. Юруковъ“-Пловд.	15-—
43	„	4250	80	„Текстиль“	16-80
44	„	8250	90	„	12-—

№ по редъ	В и д ъ	Артикулъ №	Ширина см.	Производ- ство на фа- брика	Продаж- на цена
45	"	9250	90	"Текстиль"	15.—
46	"	9350	90	"	16.—
47	"	11150	100	"	17.—
48	"	140	140	"	24.—
49	"	200	200	"	33.—
50	"	2216	90	"Алмусъ"	13-80
51	Тела Африка докъ	650	65	"Фортуна"	19.—
52	"	650	70	"	20.—
53	"	750	65	"	19-50
54	"	750	70	"	20-50
55	"	850	70	"	21-50
56	"	950	70	"	22-50
57	Докъ	—	68/70	"Тунджа"	21-70
58	Черенъ докъ	—	65	"	20-30
59	Докъ	8850	70	"Пр.Кирилъ"	25-90
60	"	8900	70	"	27-65
61	"	8950	70	"	28-50
62	"	38000	70	"	48.—
63	"	8300	70	"	31-10
64	"	8350	70	"	28-50
65	"	8400	70	"	29-40
66	"	8500	70	"	34-55
67	"	8600	70	"	31-30
68	"	8700	70	"	38.—
69	"	9000	70	"	29.—
70	"	1	70	"	32.—
71	"	20	80	"	18.—
72	"	8860	70	"	20.—
73	"	1	70	"Бахага"	25-50
74	"	Желѣзничарски	70	"	29-50
75	"	суровъ	70	"	23-50
76	"	България	70	"Алмусъ"	26.—
77	"	Багдаты	70	"	21.—
78	Докъ обу- шарски	—	70	"	19.—
79	Бѣлено платно	—	78/80	"Тунджа"	17.—
80	"	—	98/100	"	21-20
81	"	—	108/110	"	23-30
82	"	5150	80	"Пр.Кирилъ"	18.—
83	"	5250	80	"	20.—
84	"	5650	120	"	29.—
85	"	5750	130	"	32.—
86	"	5850	140	"	35.—
87	"	5950	150	"	38.—
88	"	—	70	В. Юруковъ и Синъ Плов- дивъ	12-50
89	"	—	140	"Текстиль"	30.—
90	"	3000	80	"Фортуна- Глория"	18.—
91	"	3000	90	"	20-50
92	"	3000	100	"	22-50
93	"	3000	110	"	25.—
94	"	3000	120	"	27-50
95	"	3000	130	"	30.—
96	"	3000	140	"	33.—
97	"	3000	150	"	37.—
98	"	150	80	"	20.—
99	"	150	90	"	22.—
100	"	150	100	"	24.—
101	"	150	110	"	26-50
102	"	150	120	"	29.—
103	"	150	130	"	31-70
104	"	150	140	"	34-50
105	"	150	150	"	38.—
106	"	2500	80	"	20-50
107	Хасе	950	73	"Пр.Кирилъ"	20.—
108	"	1000	80	"	21-80
109	"	1500	80	"	21-80
110	"	2000	85	"	22-70
111	"	2200	85	"	24.—
112	"	3000	85	"	24.—
113	"	4400	100	"	30.—
114	"	20000	105	"	34.—
115	"	4100	120	"	38.—
116	"	4000	140	"	44.—
117	"	4200	200	"	60.—

№ по редъ	В и д ъ	Артикулъ №	Ширина см.	Производ- ство на фа- брика	Продаж- на цена
118	Хасе	4300	220	"Пр.Кирилъ"	70.—
119	"	Херкулесъ	200	"	65.—
120	"	"	220	"	75.—
121	"	—	80	Рашевъ и Марковъ	24.—
122	"	—	100	"	31.—
123	"	—	140	"	45.—
124	"	Вардъръ	85	"Глория"	21.50
125	"	Сердика	75	"	18.—
126	"	България	85	"	23.—
127	"	Глория	85	"	24.—
128	"	1932	85	"	23.—
129	"	Рила	85	"	20.—
130	"	Суисъ	200	"	64.—
131	"	"	220	"	72.—
132	"	Родопи	82	"	24.—
133	"	"	92	"	26.—
134	"	"	100	"	28.—
135	"	"	110	"	30.—
136	"	"	136	"	36.—
137	"	"	154	"	45.—
138	"	20	200	"Алмусъ"	62.—
139	"	22	220	"	70.—
140	Сатенъ	Брилянтъ	140	"Фортуна- Глория"	76.—
141	"	Мако	140	"	67.—
142	"	Диагоналъ	140	"	62.—
143	"	Ригото	140	"	61.—
144	"	Супербо	140	"	63.—
145	"	500	140	"	56.—
146	"	500	130	"	50.—
147	"	50	130	"	42.—
148	"	5	130	"	32-50
149	"	3	130	"	28-50
150	"	Франческо	70	"	33-50
151	Коль хастаръ	15	100	"	20-50
152	"	10	100	"	22-50
153	"	32	100	"	26.—
154	"	80	100	"	32.—
155	Джеблъци	"Алмусъ" I	90	"	17.—
156	"	" II	90	"	15.50
157	"	Ангина	80	"	21.—
158	"	Кабле № 2	90	"	27.—
159	Покетинкъ	—	60	"	13-40
160	"	—	70	"	15.—

Всички цени се разбиратъ за 1 метъръ фр. гарата на получателя.

8. Нормировкитъ по настоящата заповѣдъ влизатъ въ сила отъ 1 септемврий 1936 година.

Гр. София, 27 августъ 1936 година.

Министръ: Д. Вълевъ

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

Министерство на финанситъ

Фондъ „Анхиалски солници“

ОБЯВЛЕНИЕ № 328. — Съобщава се, че на 5 октомврий т. г., отъ 14 до 16 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на фонда „Анхиалски солници“ — Министерство на финанситъ — III етажъ, ще започне преговарянето по доброволно съгласие, за доставката и монтирането на една лентова превозна уредба за внасяне на солъ въ солния складъ на фонда въ гр. Поморие, на приблизителна стойностъ 400.000 лева. За чуждестранни фирми доставката е сif Бургазъ. Изплащането ще става по клиринга съ Германия. Залогъ за правоучастие при спазаряването се иска 10% отъ предложената цена въ банково удостоверение. Срокъ на доставката и монтажа петъ месеци. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ отъ 10—12 часа въ канцеларията на фонда — М-во на

финансирът. Конкуренцията да има предвид закона за бюджета, отчетността и предприятия, закона за данъка върху приходите и този за гербовия налог.

Гр. София, 26 август 1936 година.

1—(П 6532)—1

Отъ фонда

Главна дирекция на държавните дългове

ОБЯВЛЕНИЕ № 5940. — Главната дирекция на държавните дългове, съобщава на интересуваните се, че на 9 септември т. г., в 8½ часа сутринта, в помещението на сжщата ще се извърши 1-и редовен тираж по 5% държавен заем от 1936 г., в който ще се изтеглят 397 облигации от обща сума 14.495.000 лв., платими на 9 октомври т. г.

Гр. София, 24 август 1936 година.

Главен директор: Н. Стоянов

Н-къ отд.: Ал. Моллов

1—(Б 5531)—1

Дирекция на българската държавна лотария

ОБЯВЛЕНИЕ № 14059. — Дирекцията на българската държавна лотария съобщава, че на 3 септември т. г., от 9—10 ч. пр. обяд, в канцеларията на сжщата, бул. „Ц. Освободител“ № 6, ще се произведе доброволно спазряване за отпечатването на: 2.500 4-цветни афиши 70×100; 2.500 4-цветни афиши 70×100 и 2.500 5-цветни плакати 35×20 см. по образци дадени от дирекцията. Поемните условия и образците могат да се видят всеки присъствен ден в канцеларията на дирекцията. Приблизителната стойност за 2.500 афиши 7.000 лева; за 2.500 плакати 3.700 лева. Залогът — 5%.

Гр. София, 27 август 1936 година.

1—(К 572)—1

Отъ дирекцията

Държавни мини — Каменовжглени мини „Перник“ Материално отделение

ОБЯВЛЕНИЕ № 25970. — Обявява се на интересуваните се, че в тържата зала на Държавните каменовжглени мини „Перник“, на 15 септември 1936 година, ще се произведе търг, с явна конкуренция, за доставката на пръсно краве или овчо мляко за болните минни работници. Доставката е недългима. Доставчикът трябва да доставя всеки ден необходимото количество мляко, за болните минни работници и чиновници, в домакинството на болницата, в срок от три месеца, считано от датата на писменото съобщение за възлагане доставката. Състезанието ще започне от 10 часа. Девизната стойност на доставката е 15.000 лева. На 6 октомври 1936 година, ще се произведе търг, с тайна конкуренция, за доставката на 60.000 кгр. калциев карбид, с девизна стойност 420.000 лева. Доставката е дългима до 15.000 кгр. Срокът на доставката е два месеца. Предложенията ще се приемат до 11 часа. Обявения в „Държавен вестник“, бр. 190 от 24 август 1936 г., за 16 септември т. г. търг, с тайна конкуренция, за направата на бетонов резервуар за водопровода Витоша—Перник, с девизна стойност 494.320 лева, се отменява до второ нареждане. За да участва в горните търгове всеки конкурент, трябва да представи, в банково удостоверение, в пари или в държавни ценни книжа, пресметнати по курса на деня, реален залог, в размер 5% от девизната стойност на доставката. Поемните условия могат да се видят всеки присъствен ден и час в канцеларията на материалното отделение на държавните мини Перник, в гр. Перник и агенцията на сжщите в София, ул. Алабинска № 54.

М. Перник, 25 август 1936 година.

1—(П 6498)—1

Отъ минитъ

Варненско лесничейство

ПОКАНА № 3928. — Варненското лесничейство поканва лицето Ив. Добрев Костадинов от с. Вардим, свищовско, в 14 дневен срок от публикуване настоящето, да се яви в канцеларията на лесничейството, за да получи препис от постановление № 921/1936 година, по нарушение закона за горитъ, с което е осъден да заплати глоба 218 лева и обезщетение 218 лева в полза на хазната. Въ противен случай постановлението влиза в законна сила и ще се изплати на данъчните власти за привеждане в изпълнение.

Гр. Варна, 20 юли 1936 година.

1—(Б 5564)—1

Отъ лесничейството

Новоселско селско общинско управление, русенско

ОБЯВЛЕНИЕ № 3872. — На 31-я ден от публикуването настоящето в „Държавен вестник“, от 9 до 12 часа в помещението на общината, ще се произведе

търг, с тайно малонадаване, за изработване на дефинитивен стопански план на около 5,700 декара общинска гора. Стойността на предприятието възлиза на около 46.940 лева. Залогът за правоучастие в търга се иска 10%. Документи и предложения се приемат до 10 часа. Законът за бюджета, отчетността и предприятия е задължителен. Изисква се и удостоверение за признато съзавъд право на пълна частна лесовъдна практика съгласно чл. 58 от закона за горитъ. Поемните условия се намират в канцеларията на общината.

Село Ново-село, 21 август 1936 година.

1—(В 1571)—1

Отъ общината

СЪДЕБНИ

ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА

Софийски областен съд

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2052. — Софийският областен съд, II гражданско отделение, разгледа в разпоредителното си заседание ч. гр. дѣло № 1572/1936 год., съ председателств. чл.: Б. Ачков, членове: Ив. Балтов и Хр. Дѣдов. На основание чл. 37 отъ закона за признаване незаконороденитъ деца и пр., определи: допускат осиновяването на Кремка Ангелова Христова на 16 години отъ с. Момина-Баня, ихтиманско, отъ Станко Михайлов Лазаров на 49 години отъ с. Долна-Василица, ихтиманско, и отъ Миладина Станкова Михайлова по баща Николчова Цвѣтанова на 44 години отъ сжщото село. Преписъ отъ това определение да се залепи на определеното за това мѣсто въ сѣда и да се обнародва въ „Държавен вестник“ и въ в. „Утро“, срещу заплащане такситъ за обнародването. — Подписаха: председателств. чл.: Б. Ачков, членове: Ив. Балтов и Хр. Дѣдов, при и. д. секретаръ К. Николов, с. к.

Гр. София, 29 юли 1936 година.

1—(П 6473)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2801. — Софийският областен съд, I гражданско отделение, в разпоредителното заседание на 12 август 1936 година, въ съставъ: председател: Д. Бѣчваров, членове: П. х. Ставрев и В. Стаматов, при и. д. секретаря Б. Грозев с. к., слуша доложението отъ Д. Бѣчваровъ частно гражданско дѣло № 849 по описа за 1936 година, определи: да се предприеме до директора на полицията въ двуседмичен срокъ отъ съобщението да събере и представи на сѣда сведения по молбата на Славка Йосифова Фирова отъ 24 юли 1936 год. относно личността и изчезването на съпруга й Йосифъ Фировъ Секуловъ на 6 май 1933 год. Единъ преписъ отъ това определение да се залепи на вратата на последното мѣстопребиваване на отсъстващия Йосифъ Фировъ Секуловъ. Сѣщо да се връчи единъ преписъ на Славка Фирова, София. — Подписаха: председател Д. Бѣчваров, членове: П. х. Ставрев и В. Стаматов, и. д. секретаръ: Б. Грозев с. к.

1—(П 6517)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

ОКОЛИЙСКИ СЪДИЛИЩА

Ямболски околийски съд

ПРИСЪДА. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитъ, Венециъ Бузовъ, и. д. зам. Ямболски околийски съдия, въ публичното съдебно заседание на 1 април 1936 година, като разгледа н. о. х. дѣло 2401/1935 год., присъди: признава подсѣдния Ахмедъ Мехмедовъ отъ с. Градецъ, котелско, понастоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, 23 години, циганинъ, мохамеданинъ, жененъ, неграмотенъ, неосѣжданъ, амбулантенъ продавачъ, за виновенъ въ това, че презъ августъ 1935 година въ с. Лозенецъ, ямболско, е запалилъ по непредпазливостъ бараката, която е служила за временно жилище на работниците, когато никой не се е намиралъ въ нея, поради което и по силата на чл. 384, п. 2 отъ нак. законъ, въ връзка съ чл. 387, ал. I и чл. 60 отъ сѣщия законъ, го осѣжда да изтърпи два месеца тъмниченъ затворъ. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по апелативенъ редъ предъ Ямболския областенъ съдъ въ месеченъ срокъ отъ задръжането на подсѣдния и отъ днесъ за обвинителната власт. — Гр. Ямболъ, 1 април 1936 година. — Подписаха и. д. зам. околийски съдия: В. Бузовъ.

Гр. Ямболъ, 24 август 1936 година.

1—(Б 5565)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

СЪДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Съдия-изпълнител при Софийския околийски съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 7824/935 г. — Подписаният Никола Хр. Милошев, съдия-изпълнител при Софийския околийски съдъ, на основание изпълнителен лист № 1171/935 г. II издаден на 12 август 1935 година от Софийския областен съдъ, въ полза на Владимиръ Сотировъ, адвокат, пълномощник на Иванъ Антоновъ Трайчевъ, а противъ Георги Петровъ Паневъ, всички отъ гр. София, за сумата 144.000 лева, лихви и разноси и съгласно чл. чл. 807—823 отъ закона за гражданското съдопроизводство, обявявамъ на интересувашитъ се, че следъ петнадесетъ дни отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, ще започне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми въ гр. София, до 17 часа включително, публичната продажна на следния длъжниковъ недвижими имотъ, ниви и ливади находящи се въ землището на с. Орландовци — сега с. Райна Княгиня — Софийско, а именно: 1) нива отъ около 633 кв. м., по акта, а сега и по емляния регистъръ 7 ара, въ мѣстността „Суходолъ“, при граници: Щерю Дамяновъ, наследници Георгиеви, М. Храновъ и Д. Петровъ, оценена 14.000 лева; 2) нива отъ около 2.123 кв. метра, по акта, а сега и по емляния регистъръ 2.1 декара, въ мѣстността „Суходолъ“, при граници: пѣтъ, Доне Аневъ, наследници на Манолъ Петровъ и Илия Петровъ, оценена 42.000 лева; 3) нива отъ около 3.840 кв. метра, по акта, а сега и по емляния регистъръ 3.8 декара, въ мѣстността „Илиенски пѣтъ“, при граници: пѣтъ, Суходолска рѣка, наследници на Манолъ Петровъ и Илия Петровъ, оценена 76.000 лева; 4) нива отъ около 4.569 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ 4.6 декара, въ мѣстността „Суходолъ“, при граници: М. Илиевъ, Доне Аневъ, пѣтъ, Суходолска рѣка и Иванъ Петровъ, оценена 92.000 лева; 5) нива отъ около 4.249 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ 4.2 декара, въ мѣстността „Суходолъ“, при граници: Суходолска рѣка, Доне Аневъ, наследници на П. Илковъ и наследници на Манолъ Петровъ, оценена 84.000 лева; 6) нива отъ около 595 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ 1 дек., въ мѣстността „Суходолъ“, при граници: А. Величковъ, Георги Аневъ и старото корито на рѣката, оценена 20.000 лева; 7) ливада отъ около 4.531 кв. метра, по акта, а сега и по емляния регистъръ 4.5 декара, въ мѣстността „Подъ върбитъ“, при граници: братя Величкови, братя Тотевъ, братя Божилови и мера, оценена 22.500 лева; 8) нива отъ около 5.582 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ 5.6 декара, въ мѣстността „Кокало“, при граници: братя Котеви, Д. Младеновъ, наследници на Д. Спасовъ и наследниците на Манолъ Петровъ, оценена 39.200 лева; 9) ливада отъ около 2.970 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ нива отъ 3 декара, въ мѣстността „Ендеклия“, при граници: долъ, братя Далянови, братя Котеви и Иванъ Петровъ, оценена 15.000 лева; 10) ливада отъ около 2.400 кв. м. по акта, а сега и по емляния регистъръ 2.4 дек. въ мѣстността „Курикабачица“ („Кураводеница“), при граници: отъ две страни братя Котеви, наследниците на Манолъ Петровъ и Илия Петровъ, оценена 12.000 лева; 11) ливада отъ около 3.750 кв. метра по акта, а сега и по емляния регистъръ 3.8 декара, въ мѣстността „Оризарското“, при граници: Н. Кръстевъ, М. Тотевъ, наследниците на Манолъ Петровъ и Илия Петровъ, оценена за 19.000 лв. Имотътъ ще се продава на части, така, както е описанъ въ настоящето обявление. Оценката на последния се опредѣли отъ вещо лице. Наддаването ще започне съ 20% по-долу отъ оценката. Върху гореописаният имотъ тежатъ: ипотека за 150.000 лева, поръчителство за 72.000 лева и възбрани на обща сума 28.000 лева. Желаящитъ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. София всѣки присѣственъ день и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. София, 24 август 1936 година.

1—(П 6480)—1

Съдия-изпълн.: Н. Хр. Милошевъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Софийски областен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 116—36—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 19 августъ 1936 година, подъ № 2200, че въ дружествения тър-

говски регистъръ подъ № 116/936 година, е регистрирана търговската фирма: „Работническа кооперативна каса“ — на персонала отъ Инженерния отдѣлъ при Държавната военна фабрика, съ седалище въ гр. София, бул. „Тотлебенъ“ № 38, основана на 5 май 1936 година, за срокъ 101 година. Целитъ на касата сж: 1) да развие спестовността между членоветъ си чрезъ месечни задължителни спестявания, срочни и безсрочни влогове; 2) да имъ доставя леснодостъпенъ и износенъ кредитъ; 3) да задоволява консумативнитъ имъ нужди; 4) да развива дейностъ въ областта на социалната предвидливостъ, даване помощи въ случай на смъртъ, болестъ и др. Всѣки членъ е длъженъ да отговаря въ единъ размѣръ на записанитъ дѣлове. Управителниятъ съветъ се състои отъ седемъ члена избрани отъ общото събрание съ тайно гласоподаване за три години. Касата се представлява и подписва: а) отъ всички членове на управителния съветъ когато се уговаря и сключва заемъ за смѣтка на касата; б) двама членове отъ сжция съветъ въ всички други случаи и в) упълномощени отъ управителния съветъ лица. За членове на първия управителенъ съветъ сж избрани кооператоритъ: Инж. Георги Начевъ, Михаилъ Ст. Паяковъ и Стефанъ Фурнаджиевъ. Касата публикува своитъ годишни смѣтки въ нѣкое периодическо издание или съ отчета.

Гр. София, 24 август 1936 година.

Председателъ: Н. Наумовъ

1—(Т 6471)—1

Дѣловодителъ: П. Антоновъ

Българска народна банка

Курсъ за 31 августъ 1936 год.

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		СКОПЪ
	купува	продава	купува	продава	
Александрия, пиастри	427	—	439	—	—
Амстердамъ, флорини	5621	—	5662	—	3
Атина, драхми	—	—	82	—	7
Берлинъ, райхсмарк	3250	—	3300	—	4
Брюкселъ, белги	1397	—	1417	—	2
Буда-Пеша, пенги	—	—	2457	—	4
Букурешъ, леи	—	—	72	—	4 1/2
Българск., динари	199	—	203	—	5
Варшава, злоти	1556	—	1580	—	5
Виена, шилинги	1600	—	1620	—	3 1/2
Женева, франка	2698	—	2718	—	2 1/2
Лондонъ, лира стерл.	416 50	—	422 50	—	2
Мадридъ, песети	1129	—	1154	—	5
Милано, лири итал.	651	—	659	—	4 1/2
Монтреалъ, доларъ к.	80	—	84	—	—
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	82 80	—	84 30	—	1 1/2
Парижъ, франка	545	—	549	—	3
Прага, крони	342	—	346 10	—	3
Стокхолмъ, крони	2147	—	2184	—	3
Цариградъ, лира тур.	—	—	67	—	5 1/2
София	—	—	—	—	6

МОНЕТИ

	купува		купува
Наполеонъ	533 15	Щатски доларъ	138 30
Английска лира	672 30	Канадски доларъ	138 30
Турска лира	607 30	Чисто злато грамъ	92 —
Германска 20 марка	657 85	Чисто сребро грамъ	1 40
5 руски руб. отъ 1897	—	0.50 ср. лева	2 92
и следъ 1897 г.	355 40	1.—ср. лева	5 85
25 австр. шилинга	485 95	2.—ср. лева	11 70
10 хол. флорини	555 25	5.—ср. лева	31 50

Курсовѣтъ се разбира въ така:

Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ и Монтреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

1—(П 6637)—1